DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 31 LS

(2026–2027)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-loven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1238

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 31 LS

(2026–2027)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-loven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1238

Innhold

1 Proposisjonens hovedinnhold 5

2 Bakgrunnen for lovforslaget 7
2.1 PEPP-forordningen 7
2.2 ESAP-endringsforordningen 7
2.3 Høring 8
2.3.1 PEPP-forordningen 8
2.3.2 ESAP-endringsforordningen 9

3 Gjennomføring i norsk rett 11
3.1 Høringsnotatene 11
3.2 Høringsinstansens syn 11
3.3 Departementets vurdering 11

4 Nærmere om PEPP-forordningen 12
4.1 Innledning 12
4.2 Virkeområde og definisjoner mv. 12
4.3 Registrering mv. 12
4.4 Portabilitet mv. 13
4.5 Opplysningsplikter og krav til god forretningsskikk 13
4.6 Oppsparingsfasen 13
4.7 Kundebeskyttelse 14
4.8 Bytte av tilbyder 14
4.9 Utbetalingsfasen 15

5 Tilsyn, sanksjoner og offentliggjøring mv. 16
5.1 Innledning 16
5.2 Tilsyn og utpeking av nasjonal tilsynsmyndighet 16
5.2.1 Forordningen 16
5.2.2 Høringsnotatet 16
5.2.3 Høringsinstansenes syn 16
5.2.4 Departementets vurdering 16
5.3 Forvaltningstiltak og administrative sanksjoner 16
5.3.1 Forordningen 16
5.3.2 Høringsnotatet 18
5.3.3 Høringsinstansenes syn 23
5.3.4 Departementets vurdering 23
5.4 Offentliggjøring i ESAP 25
5.4.1 Forordningen 25
5.4.2 Høringsnotatene 25
5.4.3 Høringsinstansenes syn 25
5.4.4 Departementets vurdering 26
5.5 Tvisteløsning og klage- og domstolsprøving 26
5.5.1 Forordningen 26
5.5.2 Høringsnotatet 26
5.5.3 Høringsinstansenes syn 26
5.5.4 Departementets vurdering 26

6 Nasjonale regler om oppsparings- og utbetalingsfasen og skattemessig behandling 28
6.1 Forordningen 28
6.2 Høringsnotatet 28
6.3 Høringsinstansenes syn 29
6.4 Departementets vurdering 29

7 Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 med tilpasninger 31
7.1 Innledning 31
7.2 Om EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 31
7.3 Nærmere om tilpasninger i EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 31
7.3.1 Vedkommende myndigheter 31
7.3.2 Samarbeid mellom EIOPA og EFTAs overvåkingsorgan 32
7.3.3 Henvisning til unionsrett 32
7.3.4 Anvendelsesdato 32
7.3.5 Ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner 32
7.3.6 Produktinngrep 32
7.4 Konstitusjonelle vurderinger 32
7.4.1 Forordningens bestemmelser som medfører overføring av myndighet 32
7.4.2 Utgangspunktet for den konstitusjonelle vurderingen 33
7.4.3 Myndighet til å fatte vedtak om produktinngrep 33
7.4.4 Tvisteløsningsmekanisme 34
7.4.5 Oppsummering og samlet vurdering 34

8 Økonomiske og administrative konsekvenser 36
8.1 Generelt 36
8.2 Konsekvenser for PEPP-tilbydere og distributører 36
8.3 Konsekvenser for forbrukere 36
8.4 Konsekvenser for myndighetene 36

9 Merknader til de enkelte bestemmelsene 38

A Forslag til lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-loven) 40

B Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1238 42

Vedlegg

1 EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 av 15. mars 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester) 43

2 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1238 av 20. juni 2019 om et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-produkt) 45

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 31 LS

(2026–2027)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-loven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1238

Tilråding fra Finansdepartementet 27. november 2026,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)

1 Proposisjonens hovedinnhold

Departementet fremmer lovforslag for å gjennomføre EØS-relevante regler i *forordning (EU) 2019/1238 om et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt* (PEPP-forordningen) i norsk rett. PEPP-forordningen inneholder harmoniserte krav til registrering, produksjon og distribusjon av, samt tilsyn med, individuelle pensjonsprodukter som distribueres i EU/EØS-området under betegnelsen «PEPP» («pan-European personal pension product»).

Den foreslåtte loven om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-loven) inkorporerer forordningen i norsk rett. Den foreslåtte loven inneholder også bestemmelser om at Finanstilsynet skal være nasjonal tilsynsmyndighet, bestemmelser som setter rammer for forvaltningstiltak og administrative sanksjoner som Finanstilsynet skal ha til rådighet, samt bestemmelser om oppsparings- og utbetalingsfasen som supplerer reglene i forordningen.

Departementet foreslår ikke regler om særskilt skattemessig behandling av PEPP-produktene i forbindelse med gjennomføring av PEPP-forordningen i norsk rett. EU-kommisjonen foreslo i november 2025 EØS-relevante endringer i PEPP-forordningen, herunder nye regler om at medlemsstatene må gi PEPP-produktene samme skattemessige behandling som nasjonale pensjonsprodukter. Etter departementets vurdering bør den skattemessige behandlingen av PEPP-produktene først vurderes når det er klart hvilke eventuelle endringer som vedtas i EU, se kapittel 6.

PEPP-forordningen ble tatt inn i EØS-avtalen 15. mars 2024 ved EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024, med forbehold om Stortingets samtykke. EØS-komiteens beslutning er omtalt i kapittel 7. Siden gjennomføring av EØS-komiteens beslutning krever lovendring og innebærer overføring av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan, er Stortingets samtykke til godkjennelse nødvendig i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

EØS-komiteens beslutning og PEPP-forordningen i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Bakgrunnen for lovforslaget

2.1 PEPP-forordningen

Forordning (EU) 2019/1238 om et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-forordningen) ble vedtatt i EU 20. juni 2019. Forordningen ble innlemmet i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke ved EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 15. mars 2024.

PEPP-forordningen er en del av EUs arbeid med å legge til rette for en kapitalmarkedsunion. Et formål med forordningen er å håndtere utfordringene som følge av en aldrende befolkning og vedvarende lave renter ved å legge til rette for flere langsiktige investeringer. Forordningen skal også bidra til økte valgmuligheter for pensjonssparing, særlig for unge og mobile arbeidstakere i EU/EØS-området.

Forordningen skal også bidra til å etablere et felles marked for tilbydere av individuelle pensjonsprodukter i EU. Et større europeisk marked for individuell pensjonssparing er også ment å gjøre det enklere å skaffe kapital til å finansiere langsiktige investeringer og kunne bidra positivt til realøkonomien.

Forordningen inneholder harmoniserte krav til registrering, produksjon og distribusjon av, samt tilsyn med, individuelle pensjonsprodukter som distribueres i EU/EØS-området under betegnelsen «PEPP» («*pan-European personal pension product*»). Et PEPP-produkt skal være et individuelt, ikke-arbeidsmarkedsrelatert pensjonssparеprodukt som er tegnet frivillig av en fysisk person for langsiktig sparing til pensjon, og som har begrensede muligheter for innløsning før pensjonering. Produktet skal være et supplement til eksisterende statlige og private pensjonsordninger, og skal ikke erstatte eller harmonisere eksisterende nasjonale ordninger for individuell pensjonssparing.

Forordningen pålegger ingen å tilby PEPP-produkter, men bare produkter som er registrert etter reglene i forordningen, kan distribueres i EU/EØS-området under betegnelsen «PEPP». PEPP-produktene skal ha en del standardegenskaper uavhengig av hvor de tilbys i EU/EØS-området. Samtidig skal reguleringen være tilstrekkelig fleksibel til at produktene skal kunne tilbys av, og kunne flyttes mellom, en rekke typer foretak under tilsyn. Kredittinstitusjoner, forsikringsforetak, tjenestepensjonsforetak som etter nasjonal rett kan tilby individuelle pensjonsprodukter, verdipapirforetak med tillatelse til å yte porteføljeforvaltning, forvaltningsselskaper for verdipapirfond og forvaltere av alternative investeringsfond skal kunne søke om registrering av et PEPP-produkt. Foretak som vil tilby PEPP-produkter, vil være underlagt både reglene i PEPP-forordningen og den relevante sektorlovgivningen som gjelder for foretaket.

Forordningen innebærer i utgangspunktet fullharmonisering, men det er forutsatt i forordningen at EU/EØS-statene gir nasjonale regler som supplerer forordningen på visse områder. Det gjelder utpeking av nasjonal tilsynsmyndighet, sanksjoner og andre forvaltningstiltak samt visse sider ved oppsparings- og utbetalingsfasen.

Finansdepartementet ba i brev 30. september 2021 Finanstilsynet om å utarbeide et høringsnotat med utkast til regler for å gjennomføre forventede EØS-forpliktelser som tilsvarer forordningen i norsk rett. Finanstilsynet sendte et høringsnotat til departementet med forslag om lov- og forskriftsendringer 28. februar 2022.

2.2 ESAP-endringsforordningen

ESAP (European Single Access Point, felleseuropeisk tilgangspunkt) er en informasjonsportal som er under etablering i EU. Formålet med ESAP er å gi beslutningstakere, investorer, organisasjoner og andre interessenter enkel og strukturert tilgang til offentlige data om foretak. ESAP-regelverket ble formelt vedtatt i EU 13. desember 2023, og består av tre rettsakter:

– *Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2859 av 13. desember 2023 om opprettelse av et felles europeisk tilgangspunkt som gir sentralisert tilgang til offentlig tilgjengelig informasjon med relevans for finansielle tjenester, kapitalmarkeder og bærekraft (ESAP-forordningen)*

- *Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2023/2864 av 13. desember 2023 om endring av visse direktiver med hensyn til opprettelsen av og virkemåten til det felles europeiske tilgangspunktet (ESAP-endringsdirektivet)*
- *Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2869 av 13. desember 2023 om endring av visse forordninger med hensyn til opprettelsen av og virkemåten til det felles europeiske tilgangspunktet (ESAP-endringsforordningen)*

ESAP skal driftes av den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndigheten ESMA. Opplysningene skal samles inn av såkalte innsamlingsorganer, som kan være internasjonale organer som EIOPA, nasjonale tilsynsmyndigheter eller private aktører. ESAP-endringsforordningen endrer PEPP-forordningen ved at det innføres bestemmelser om informasjon som skal tilgjengeliggjøres gjennom ESAP, og hvem som skal være innsamlingsorgan.

Finansdepartementet ba i brev 10. februar 2025 Finanstilsynet om å vurdere hvordan ESAP-regelverket bør gjennomføres i norsk rett. Finanstilsynet sendte et høringsnotat til departementet med forslag om lov- og forskriftsendringer 3. november 2025.

Finansdepartementet la i Prop. 107 LS (2025–2026) *Endringer i finansmarkedslovgivningen (etablering av felles europeisk tilgangspunkt) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutninger nr. 303/2025, 304/2025 og 305/2025* frem forslag om lovendringer for å gjennomføre ESAP-regelverket i norsk rett. Departementet varslet i proposisjonen at departementet ville foreslå regler som gjennomfører endringene i PEPP-forordningen som følger av ESAP-endringsforordningen i forbindelse med forslag om gjennomføring av PEPP-forordningen i norsk rett, jf. Prop. 107 LS (2025–2026) punkt 6.16.3.

2.3 Høring

2.3.1 PEPP-forordningen

Finansdepartementet sendte 14. november 2023 Finanstilsynets forslag om lov- og forskriftsendringer for å gjennomføre PEPP-forordningen på høring til følgende instanser:

Alle departementene

Advokattilsynet
Brønnøysundregistrene
Datatilsynet
Direktoratet for forvaltning og økonomistyring
Folketrygdfondet
Forbrukerrådet
Forbrukertilsynet
Konkurransetilsynet
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Lotteri- og stiftelsestilsynet
Norges Bank
Regelrådet
Regjeringsadvokaten
Riksrevisjonen
Sivilombudet
Skattedirektoratet
Statens pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå
Økokrim

Handelshøyskolen BI
Handelshøgskolen ved Nord universitet
Høgskulen på Vestlandet
Norges handelshøyskole
Skatteforsk – Centre for Tax Research
Universitetet i Agder
Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo
Universitetet i Sørøst-Norge
Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet

Akademikerne
Aksjonærforeningen
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Bankenes sikringsfond
Caritas Norge
Coop Norge SA
Deloitte AS
Den norske advokatforening
Den Norske Aktuarforening
Den norske Revisorforening
Econa
Eiendom Norge
Equinor
EVRY
Finans Norge
Finansforbundet
Finansieringsselskapenes forening
Finansmarkedsfondet
Fiskebåt
Forening for Finansfag Norge
Fornybar Norge
Havtrygd Gjensidig Forsikring
Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede
Hovedorganisasjonen Virke
Huseierne

IIA Norge
Initiativ for etisk handel
Juridisk rådgivning for kvinner
KnowledgeGroup AS
Kommunalbanken AS
Kpmg AS
KS
Landsorganisasjonen i Norge
Nasdaq OMX Oslo ASA
Nordic Trustee
Norexeco ASA
Norges eiendomsmeglerforbund
Norges Juristforbund
Norges Kommunerevisorforbund
Norges Rederiforbund
Norges Røde Kors
Norges Skogeierforbund
Norsk Bergindustri
Norsk Crowdfunding Forening
Norsk Hydro ASA
Norsk Journalistlag
Norsk Kapitalforvalterforening
Norsk landbrukssamvirke
Norsk Presseforbund
Norsk Redaktørforening
Norsk Sjøoffiserers Forbund
Norsk takst
Norsk Venturekapitalforening
Norsk Økrimforening
Norske Boligbyggelags Landsforbund SA
Norske Forsikringsmegleres Forening
Næringslivets Hovedorganisasjon
Offshore Norge
Oslo Børs
Oslosenteret
Pensjonskasseforeningen
Personskadeforbundet LTN
Plan International Norge
Publish What You Pay Norway
Redd Barna
Regnskap Norge
SIX x-clear AG Norway
Skattebetalerforeningen
Skatterevisorenes Forening
SMB Norge
Sparebankforeningen i Norge
Stiftelsesforeningen
Storebrand ASA
Støttekomiteen for Vest-Sahara
Tax Justice Norge
The Nordic Association of Electricity Traders
The Nordic Association of Marine Insurers (CEFOR)
Tietoevry Norge
Verdipapirfondenes forening
Verdipapirforetakenes Forbund
Verdipapirsentralen ASA
Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund
Økonomiforbundet

Høringsfristen var 15. februar 2024. Følgende høringsinstanser har hatt merknader:

Skatteetaten

Advokatforeningen
Den Norske Aktuarforeningen
Finans Norge

Følgende høringsinstanser har opplyst at de ikke har merknader til forslaget:

Forsvarsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Klima- og miljødepartementet

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Statistisk sentralbyrå

2.3.2 ESAP-endringsforordningen

Finansdepartementet sendte 13. november 2025 Finanstilsynets forslag om lov- og forskriftsendringer for å gjennomføre ESAP-regelverket på høring til følgende instanser:

Alle departementene

Advokattilsynet
Brønnøysundregistrene
Datatilsynet
Direktoratet for forvaltning og økonomistyring
Folketrygdfondet
Forbrukerrådet
Forbrukertilsynet
Konkurransetilsynet
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Lotteri- og stiftelsestilsynet
Norges Bank
Regjeringsadvokaten
Riksrevisjonen
Sivilombudet
Skattedirektoratet
Statens pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå
Økokrim

Handelshøyskolen BI
Handelshøgskolen ved Nord universitet
Høgskulen på Vestlandet

Norges handelshøyskole
Skatteforsk – Centre for Tax Research
Universitetet i Agder
Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo
Universitetet i Sørøst-Norge
Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet

Akademikerne
Aksjonærforeningen
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Bankenes sikringsfond
Den norske advokatforening
Den Norske Aktuarforening
Den norske Revisorforening
Eiendom Norge
Finans Norge
Finansforbundet
Finansieringsselskapenes forening
Finansmarkedsfondet
Forening for Finansfag Norge
Fornybar Norge
Havtrygd Gjensidig Forsikring
Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede
Hovedorganisasjonen Virke
Huseierne
Kommunalbanken AS
KS
Landsorganisasjonen i Norge
Nasdaq OMX Oslo ASA
Nordic Trustee
Norexeco ASA
Norges eiendomsmeglerforbund
Norges Juristforbund
Norges Kommunerevisorforbund
Norges Rederiforbund
Norges Røde Kors
Norsk Crowdfunding Forening
Norsk Kapitalforvalterforening
Norsk Presseforbund
Norsk Venturekapitalforening
Norsk Økrimforening
Norske Boligbyggelags Landsforbund SA
Norske Forsikringsmegleres Forening
Næringslivets Hovedorganisasjon
Oslo Børs
Pensjonskasseforeningen
Personskadeforbundet LTN
Regnskap Norge
SIX x-clear AG Norway
Skatterevisorenes Forening
SMB Norge
Sparebankforeningen i Norge
Stiftelsesforeningen
Stø AS
Tax Justice Norge
The Nordic Association of Electricity Traders
The Nordic Association of Marine Insurers (CEFOR)
Verdipapirfondenes forening
Verdipapirforetakenes Forbund
Verdipapirsentralen ASA
Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund
Økonomiforbundet

Høringsfristen var 13. januar 2026. Følgende høringsinstanser har hatt merknader:

Brønnøysundregistrene

Advokatforeningen
Finans Norge
Forening for finansfag Norge
Oslo Børs
Pensjonskasseforeningen
SMB Norge

Følgende høringsinstanser har opplyst at de ikke har merknader til forslaget:

Justis- og beredskapsdepartementet
Klima- og miljødepartementet

Statistisk sentralbyrå

3 Gjennomføring i norsk rett

3.1 Høringsnotatene

Finanstilsynet viser i høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen til at EØS-forpliktelser som tilsvarer forordninger skal gjennomføres «som sådan» i norsk rett, jf. EØS-avtalen artikkel 7 bokstav a. Tilsynet viser videre til at PEPP-produkter skal kunne tilbys av en rekke ulike typer foretak under tilsyn, og at foretakene er regulert i flere lover under Finanstilsynets ansvarsområde. Finanstilsynet vurderer at det ikke er hensiktsmessig å inkorporere forordningen i noen av de eksisterende lovene, men foreslår at forordningen, med de tilpasninger som avtales ved innlemmelse i EØS-avtalen, gjennomføres ved inkorporasjon i ny lov om pan-europeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-loven). I høringsnotatet om gjennomføring av ESAP-regelverket foreslår Finanstilsynet endringer i den foreslåtte inkorporasjonsbestemmelsen for å hensynta at ESAP-endringsforordningen endrer PEPP-forordningen.

I høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen foreslår Finanstilsynet en forskriftshjemmel i den nye loven for departementet til å gjennomføre eventuelle senere endringer i PEPP-forordningen i forskrift, selv om forordningen er gjennomført i lov. Hjemmelen er ment å kunne benyttes ved mindre endringer i PEPP-forordningen, som etter sitt innhold normalt ville ha vært gjennomført ved forskrift i norsk rett. Finanstilsynet foreslår videre at forskriftshjemmelen skal kunne benyttes til å fastsette at nivå 2-forordninger som er vedtatt av EU-kommisjonen med hjemmel i PEPP-forordningen skal gjelde som norsk forskrift.

3.2 Høringsinstansens syn

Finans Norge støtter Finanstilsynets forslag om å inkorporere PEPP-forordningen i en ny lov om pan-europeisk individuelt pensjonsprodukt.

3.3 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering om at det er mest hensiktsmessig å inkorporere PEPP-forordningen i en ny lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt. Departementet slutter seg videre til Finanstilsynets forslag om en forskriftshjemmel for departementet til å gjennomføre senere mindre endringer i PEPP-forordningen i forskrift og til å gjennomføre nivå 2-regelverk i forskrift. Det vises til forslaget til ny lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt § 1.

4 Nærmere om PEPP-forordningen

4.1 Innledning

Dette kapittelet redegjør for hovedinnholdet i PEPP-forordningen. Delene av forordningen hvor det er forutsatt i forordningen at EU/EØS-statene gir nasjonale regler som supplerer forordningen, omtales i kapittel 5 og 6.

4.2 Virkeområde og definisjoner mv.

Forordningen kapittel I inneholder generelle regler om virkeområde, definisjoner og innholdet i «PEPP-avtaler».

Det følger av forordningen artikkel 1 at forordningen gir harmoniserte regler for registrering, produksjon og distribusjon av, og tilsyn med, individuelle pensjonsprodukter som distribueres i EØS under betegnelsen «PEPP-produkt» eller «pan-europeisk individuelt pensjonsprodukt».

Forordningen artikkel 2 inneholder en rekke definisjoner som benyttes i forordningen. Artikkel 2 nr. 1 definerer «individuelle pensjonsprodukter» som pensjonsprodukter som ikke er et arbeidsmarkedsrelatert pensjonsspareprodukt, og som er kjøpt frivillig av en fysisk person, der formålet er langsiktig sparing til pensjon, og slik at mulighetene for innløsning er begrenset. Det følger av artikkel 2 nr. 2 at et «PEPP-produkt» er et individuelt pensjonsprodukt som tilbys av foretak som kan tilby slike produkter etter forordningen.

Forordningen artikkel 6 nr. 1 angir at følgende typer foretak kan søke om å få registrert et PEPP-produkt som de har produsert:

- kredittinstitusjoner
- livsforsikringsforetak
- tjenestepensjonsforetak som etter nasjonal rett kan tilby individuelle pensjonsprodukter
- verdipapirforetak med tillatelse til å drive porteføljeforvaltning
- forvaltningsselskaper for verdipapirfond
- forvaltere av alternative investeringsfond

De ovennevnte foretakene kan være «PEPP-tilbydere», jf. definisjonen i artikkel 2 nr. 15. Artikkel 2 nr. 16 definerer en «PEPP-distributør» som et foretak som kan distribuere PEPP produkter som det ikke selv har produsert. I tillegg til foretakstypene nevnt over, kan verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning og forsikringsformidlingsforetak, distribuere PEPP-produkter.

Forordningen artikkel 3 fastsetter at sektorlovgivningen gjelder for foretak som produserer eller distribuerer PEPP-produkter, i tillegg til kravene i PEPP-forordningen. Artikkel 4 stiller krav til hva avtaler om PEPP-produkter som inngås mellom kunder og PEPP-tilbydere («PEPP-avtaler), skal inneholde. Avtalen skal blant annet inneholde en beskrivelse av PEPP-produktet, investeringsalternativer, kostnader knyttet til produktet og en beskrivelse av PEPP-pensjonsytelsene, herunder hvordan de utbetales.

4.3 Registrering mv.

Forordningen kapittel II gir regler om registrering av PEPP-produkter. Det følger av artikkel 5 nr. 1 og artikkel 9 at kun produkter som er registrert i et sentralt offentlig register som skal føres av Den europeiske tilsynsmyndigheten for forsikring og tjenestepensjon (EIOPA), kan distribueres i EØS under betegnelsen «PEPP» eller «pan-europeisk individuelt pensjonsprodukt».

Foretak som vil ha registrert et PEPP-produkt, må sende søknad til tilsynsmyndigheten i sin hjemstat. Artikkel 6 gir nærmere regler om hvilke foretak som kan søke om å få registrert et PEPP-produkt, innholdet i søknaden og nasjonale tilsynsmyndigheters saksbehandling. Nasjonale tilsynsmyndigheter skal fatte vedtak om registrering av et PEPP-produkt og underrette EIOPA om vedtaket. EIOPA skal etter artikkel 7 deretter registrere PEPP-produktet i det offentlige registeret. Artikkel 8 gir regler om avregistrering av PEPP-produkter.

Det følger av artikkel 10 nr. 1 at PEPP-tilbydere kan distribuere PEPP-produkter som de ikke selv har produsert, gitt at de overholder relevant sektorregelverk. Artikkel 10 nr. 2 åpner for at verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning og forsikringsformidlingsforetak kan distribuere

PEPP-produkter som de ikke selv har produsert. Artikkel 11 presiserer at PEPP-tilbydere og PEPP-distributører må overholde krav i sektorlovgivning i tillegg til kravene i PEPP-forordningen. Artikkel 12 stiller krav om tilgjengeliggjøring av nasjonale regler om oppsparings- og utbetalingsfasen, jf. kapittel 6. Artikkel 13 gir regler om det sentrale offentlige registeret som skal føres av EIOPA.

4.4 Portabilitet mv.

Forordningen kapittel III inneholder bestemmelser om PEPP-tilbydere og PEPP-distributørers rett til å tilby sine tjenester i EØS-området (artikkel 14–16), og om kundens rett til å fortsette å spare i et PEPP-produkt selv om kunden flytter til en annen EU/EØS-stat («portabilitet») (artikkel 17–21). Bestemmelsene om portabilitet bygger på at det opprettes ulike delkontoer i de aktuelle landene innenfor PEPP-produktets PEPP-konto. «PEPP-konto» er i artikkel 2 nr. 5 definert som en individuell pensjonskonto i kundens navn, som gjør det mulig for kunden å innbetale periodiske innskudd til pensjon og å motta pensjonsytelser. En «underkonto» er ifølge definisjonen i artikkel 2 nr. 23 en nasjonal del som åpnes under hver enkelt PEPP-konto, og som oppfyller nasjonale lovregler for utnyttelse av eventuelle nasjonale insentiver fastsatt av EU/EØS-staten der kunden bor.

4.5 Opplysningsplikter og krav til god forretningsskikk

Forordningen kapittel IV inneholder bestemmelser om blant annet god forretningsskikk, informasjonsplikter, krav om rådgivning til kunder og om rapportering til tilsynsmyndighetene.

Artikkel 22 fastsetter et generelt prinsipp om at PEPP-tilbydere og distributører skal utøve sin virksomhet i tråd med PEPP-kundenes interesser. Etter artikkel 23 skal forsikringsforetak og forsikringsformidlingsforetak følge nasjonal lovgivning som gjennomfører forsikringsdistribusjonsdirektivet kapittel V og IV om god forretningsskikk og interessekonflikter mv. Andre PEPP-tilbydere og -distributører skal følge nasjonale regler som gjennomfører bestemmelser i MiFID II om interessekonflikter og god forretningsskikk med videre. Dette er regler som i utgangspunktet gjelder for verdipapirforetak.

Artikkel 24 inneholder regler om digital og fysisk tilgjengeliggjøring av relevante dokumenter og informasjon. Produsenten av et PEPP-produkt skal etter artikkel 25 ha en prosess for godkjenning av hvert PEPP-produkt og for vesentlige endringer av et eksisterende produkt, før produktet distribueres til kunder. Godkjenningsprosessen skal blant annet angi en identifisert målgruppe for hvert produkt, sikre at alle relevante risikoer for målgruppen vurderes, og at den planlagte distribusjonsstrategien er tilpasset målgruppen.

Kunden skal få informasjon om produktet og rådgivning før det inngås avtale om sparing i PEPP-produkter. PEPP-tilbyderen eller -distributøren skal etter artikkel 34 kartlegge kundens pensjonsrelaterte krav og behov. Informasjon om produktet skal gis i et standardisert informasjonsdokument («PEPP-KID»). Regler om PEPP-KID følger av forordningen artikkel 26–33 og kommisjonsforordning (EU) 2021/473. Det følger av artikkel 26 nr. 1 at PEPP-tilbydere skal offentliggjøre PEPP-KID på sine nettsider. ESAP-endringsforordningen innfører en ny artikkel 70a i PEPP-forordningen om tilgjengeliggjøring av informasjon gjennom ESAP. Det følger av ny artikkel 70a nr. 1 at PEPP-KID fra 10. januar 2028 også skal sendes til et innsamlingsorgan for tilgjengeliggjøring gjennom ESAP.

Hvert år i oppsparingsfasen skal kunden få en kontoutskrift («PEPP-oversikt»). PEPP-forordningen artikkel 35 til 37 stiller en rekke krav til innholdet i og utformingen av PEPP-oversikten. Kravene er ytterligere utdypet i kommisjonsforordning (EU) 2021/473. Artikkel 38 stiller krav til informasjon som kunden skal få i forkant av og under utbetalingsfrasen. Artikkel 39 gir regler om informasjon PEPP-tilbydere skal gi på forespørsel fra kunde. Artikkel 40 inneholder regler om rapportering fra PEPP-tilbydere til nasjonale tilsynsmyndigheter og fra nasjonale tilsynsmyndigheter til EIOPA. Rapporteringen kommer i tillegg til rapporteringspliktene etter sektorlovgivningen. EU-kommisjonen har gitt utfyllende bestemmelser om rapportering i kommisjonsforordning (EU) 2021/8966. EU-kommisjonen har fastsatt tekniske standarder om formatet for rapporteringen i gjennomføringsforordning (EU) 2021/897.

4.6 Oppsparingsfasen

Forordningen kapittel V gir nærmere regler om oppsparingsfasen. Artikkel 41 nr. 1 stiller krav om forsvarlig kapitalforvaltning for PEPP-tilbydere:

- Det stilles krav om at kundenes langsiktige interesser skal ivaretas. Ved risiko for interessekonflikter skal plasseringer foretas i kundenes beste interesse (bokstav a).
- PEPP-tilbyderne skal, innenfor rammene av forsvarlighetsprinsippet, kunne ta hensyn til investeringsbeslutningenes langsiktige innvirkning på foretaksstyring og miljømessige og sosiale faktorer (bokstav b).
- Eiendelene skal plasseres slik at hensynet til sikkerhet, kvalitet, likviditet og avkastning sikres for porteføljen i sin helhet (bokstav c).
- Eiendelene skal i hovedsak investeres på regulerte markeder, og investeringer i unoterte eiendeler skal holdes på et forsvarlig nivå (bokstav d).
- Forordningen åpner for bruk av derivater i den utstrekning at det bidrar til å redusere risikoen ved investeringer eller til en mer effektiv porteføljeforvaltning. PEPP-tilbydere må unngå for stor risikoeksponering overfor en enkelt motpart og overfor andre derivater (bokstav e).
- Eiendelene skal spres slik at det ikke oppstår for sterk eksponering i enkelteiendeler, enkeltutstedere eller grupper av foretak, og slik at man unngår for stor risikokonsentrasjon i porteføljen som helhet (bokstav f).
- Eiendelene skal ikke investeres i ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål. Eiendeler skal heller ikke investeres i høyrisikoland med strategiske mangler, det vil si høyrisikoland etter hvitvaskingsforskriften § 4-10 (bokstav g).
- PEPP-tilbyderen skal ikke eksponere seg selv og eiendelene for risiko knyttet til overdreven giring eller løpetidstransformasjon (bokstav h).

Artikkel 41 nr. 2 presiser at de ovennevnte reglene kun gjelder i den utstrekning det ikke er gitt strengere regler i sektorlovgivningen som PEPP-tilbyderen er underlagt.

Artikkel 42 til 46 inneholder regler om kundenes investeringsalternativer. Kundene skal kunne velge mellom inntil seks investeringsalternativer, jf. artikkel 42 nr. 1. Ett av alternativene skal være et «grunnleggende PEPP-produkt» med standard investeringsvalg, jf. artikkel 42 nr. 2. For det grunnleggende PEPP-produktet angir forordningen artikkel 45 et tak på årlige kostnader og gebyrer på 1 pst. av akkumulert kapital. Alle investeringsalternativene skal ha en garanti eller en risikoreduserende metode som gir kundene tilstrekkelig beskyttelse, jf. artikkel 42 nr. 3 og artikkel 46. Reglene er utdypet i kommisjonsforordning (EU) 2021/473.

Etter artikkel 47 skal EU/EØS-statene fastsette bestemmelser om oppsparingsfasen for nasjonale underkontoer, med mindre forholdet er regulert i forordningen, se kapittel 6.

4.7 Kundebeskyttelse

Forordningen kapittel VI inneholder regler om kundebeskyttelse. Det følger av artikkel 48 at tjenestepensjonsforetak, forvaltningsselskaper for verdipapirfond og forvaltere av alternative investeringsfond skal ha én eller flere depotmottakere for å oppbevare eiendelene knyttet til PEPP-virksomheten. Bestemmelsene i direktiv 2009/65/EF kapittel V om depotmottakere for verdipapirfond gjelder tilsvarende for depotmottakere som utpekes etter PEPP-forordningen.

Etter artikkel 49 kan det tilbys PEPP-produkter som dekker «biometrisk risiko». Biometrisk risiko er i artikkel 2 nr. 29 definert som risiko knyttet til død, uførhet og/eller levealder. Andre PEPP-tilbydere enn forsikringsforetak kan bare tilby PEPP-produkter som dekker biometrisk risiko hvis de samarbeider med et forsikringsforetak som kan dekke slik risiko etter sektorlovgivningen.

PEPP-tilbydere og -distributører skal etter artikkel 50 ha hensiktsmessige og effektive ordninger for å behandle klager fra kunder. Ifølge artikkel 51 skal det etableres ordninger for utenrettslig klagebehandling av tvister mellom kunder og PEPP-tilbydere eller -distributører i samsvar med direktiv 2013/11/EU om alternativ tvisteløsning i forbrukersaker, se nærmere omtale i punkt 5.5.

4.8 Bytte av tilbyder

Forordningen kapittel VII regulerer bytte av PEPP-tilbyder, det vil si flytting av avtalen med tilhørende midler, jf. definisjonen i artikkel 2 nr. 30. Kunden skal etter artikkel 52 kunne skifte PEPP-tilbyder både i oppsparings- og utbetalingsfasen, men slik at PEPP-tilbyderen kan motsette seg flytting i utbetalingsfasen hvis ytelsene utbetales som livsvarige annuiteter, jf. artikkel 52 nr. 2. Det følger videre av artikkel 52 nr. 3 at kunden ikke har rett til å skifte tilbyder oftere enn hvert femte år. Artikkel 53 inneholder nærmere bestemmelser om hvordan flyttingen skal gjennomføres. Artikkel 54 inneholder regler om PEPP-tilbydernes adgang til å kreve gebyrer for flyttingen. Artikkel 55 gir regler om beskyttelse av kunden mot øko-

nomiske tap i forbindelse med flyttingen. PEPP-tilbydere skal etter artikkel 56 opplyse kundene om retten til å flytte.

4.9 Utbetalingsfasen

Forordningen kapittel VIII inneholder regler om utbetalingsfasen. Etter artikkel 57 skal EU/EØS-statene fastsette bestemmelser om utbetalingsfasen og utbetalinger fra nasjonale underkontoer, med mindre forholdene er regulert i forordningen, se kapittel 6. Etter artikkel 58 skal PEPP-tilbydere tilby kundene en eller flere av følgende utbetalingsalternativer:

a. annuiteter,
b. engangsbeløp,
c. uttak («drawdown payments»), eller
d. en kombinasjon av de ovennevnte alternativene.

Kunden skal velge utbetalingsalternativ når en PEPP-avtale inngås og ved åpning av en ny underkonto. EU/EØS-statene kan vedta regler som begunstiger særlige utbetalingsalternativer. Etter artikkel 60 skal PEPP-tilbyderen i begynnelsen av utbetalingsfasen tilby kunden en individuell pensjonsplan for det grunnleggende PEPP-produktet.

5 Tilsyn, sanksjoner og offentliggjøring mv.

5.1 Innledning

Forordningen kapittel IX og X inneholder regler om tilsyn, herunder om hvilke oppgaver som er lagt til nasjonale tilsynsmyndigheter og til EIOPA, og hvilke virkemidler nasjonale tilsynsmyndigheter skal ha tilgjengelig for å kunne uføre sine oppgaver etter forordningen.

5.2 Tilsyn og utpeking av nasjonal tilsynsmyndighet

5.2.1 Forordningen

Etter PEPP-forordningen artikkel 61 nr. 1 skal tilsynsmyndighetene i PEPP-tilbyderens hjemstat føre løpende tilsyn med overholdelsen av PEPP-forordningen i samsvar med den relevante sektorlovgivningen. Forordningen artikkel 2 nr. 18 definerer «kompetente myndigheter» som de nasjonale myndigheter som er utpekt av en medlemsstat til å føre tilsyn med PEPP-tilbydere og -distributører, eller til å utføre oppgavene som er nevnt i forordningen. Etter artikkel 61 nr. 2 skal både EIOPA og nasjonale tilsynsmyndigheter føre tilsyn med at betegnelsen «PEPP-produkt» bare brukes om produkter som er registrert etter reglene i forordningen.

Nasjonale tilsynsmyndigheter og EIOPA skal utveksle informasjonen som er nødvendig for å kunne utføre oppgavene etter forordningen, jf. artikkel 66. Nærmere regler om informasjonsutveksling mellom tilsynsmyndigheter er gitt i EU-kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/897.

5.2.2 Høringsnotatet

Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at Finanstilsynet fører tilsyn med alle typene foretak som kan tilby eller distribuere PEPP-produkter etter forordningen i samsvar med sektorlovgivningen. Finanstilsynet foreslår at det fastsettes en bestemmelse i den nye loven om at Finanstilsynet skal være nasjonal tilsynsmyndighet.

Finanstilsynet viser til at finanstilsynslovens bestemmelser, blant annet om plikt til å gi opplysninger til Finanstilsynet, vil supplere reglene i PEPP-loven.

5.2.3 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har hatt merknader til Finanstilsynets forslag om at Finanstilsynet skal være nasjonal tilsynsmyndighet etter forordningen.

5.2.4 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurderinger i høringsnotatet, og foreslår en bestemmelse om at Finanstilsynet skal være nasjonal tilsynsmyndighet etter forordningen. Det vises til forslaget til ny lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt § 3.

5.3 Forvaltningstiltak og administrative sanksjoner

5.3.1 Forordningen

Generelt

Etter PEPP-forordningen artikkel 62 skal EU/EØS-statene sikre at tilsynsmyndighetene har alle virkemidler som er nødvendige for å utføre oppgavene etter forordningen. Videre følger det av artikkel 67 at medlemsstatene skal ha nasjonale regler om administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak. Disse skal være effektive, forholdsmessige og ha avskrekkende virkning.

Artikkel 67 krever at EU/EØS-statene skal ha nasjonale regler om administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak. Disse skal være effektive, forholdsmessige og ha avskrekkende virkning. Artikkel 67 nr. 1 åpner for at EU/EØS-statene kan beslutte å ikke ha administrative sanksjoner for overtredelser som kan sanksjoneres med straff.

EU/EØS-statene skal ifølge artikkel 67 nr. 2 sikre at som minimum skal administrative sank-

sjoner og andre forvaltningstiltak kunne benyttes i følgende situasjoner:

- Der et foretak registrerer et PEPP-produkt etter artikkel 6 eller 7 ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter.
- Der et foretak tilbyr eller distribuerer et produkt ved bruk av betegnelsen «paneuropeisk individuelt pensjonsprodukt» eller «PEPP-produkt» uten at produktet er registrert etter reglene i forordningen
- Der en PEPP-tilbyder ikke overholder pliktene i artikkel 18 til 21, kapittel IV, kapittel V, artiklene 48 og 50 eller kapittel VII.
- Der en depotmottaker ikke har oppfylt sine kontrolloppgaver etter artikkel 48.

Artikkel 67 nr. 3 angir hvilke sanksjoner og tiltak som tilsynsmyndighetene minst skal ha til rådighet i ovennevnte situasjoner:

- En offentlig erklæring som identifiserer den fysiske eller juridiske personen og overtredelsenes art.
- Et pålegg der det kreves at den fysiske eller juridiske personen avslutter adferden og avstår fra å gjenta slik adferd (pålegg om retting).
- Et midlertidig forbud mot å utøve ledelsesfunksjoner for personer i foretakets styre eller daglige ledelse, eller for andre personer som anses ansvarlige for overtredelsen (ledelseskarantene).
- Overtredelsesgebyr.

Artikkel 68 nr. 2 inneholder en ikke uttømmende oppregning av hvilke forhold tilsynsmyndighetene skal legge vekt på ved vurderingen av hvilken type administrativ sanksjon eller annet forvaltningsmessig tiltak som skal ilegges, og om nivået på sanksjonen eller tiltaket:

- overtredelsens grovhet og varighet
- graden av skyld hos overtrederen
- overtrederens finansielle styrke, særlig samlet omsetning eller årsinntekt
- oppnådd fortjeneste eller unngått tap
- tap påført tredjemann som følge av overtredelsen
- vilje til å samarbeide med myndighetene
- tidligere overtredelser.

Produktinngrep

Nasjonale tilsynsmyndigheter skal etter PEPP-forordningen artikkel 63 kunne forby eller begrense markedsføring og distribusjon av et PEPP-produkt i eller fra sin medlemsstat. Dette omtales også som «produktinngrep». Artikkel 63 fastsetter vilkår og nærmere prosedyrer for produktinngrep. Et vilkår er at PEPP-produktet utgjør en risiko for velfungerende finansmarkeder eller finansiell stabilitet i minst én EU/EØS-stat, eller at det anses nødvendig på grunn av hensyn til kundebeskyttelse. Før en nasjonal tilsynsmyndighet fatter vedtak om produktinngrep, må andre berørte nasjonale tilsynsmyndigheter og EIOPA informeres.

Artikkel 64 inneholder regler om EIOPAs tilretteleggende og koordinerende rolle i forbindelse med nasjonale tilsynsmyndigheters produktinngrep. Etter nr. 1 skal EIOPA særlig påse at nasjonale tilsynsmyndigheters produktinngrep er berettigede og proporsjonale, og, der det er relevant, at nasjonale tilsynsmyndigheters tilnærming til produktinngrep er konsistent. Det følger av nr. 2 at EIOPA, etter å ha blitt informert om nasjonale tilsynsmyndigheters produktinngrep etter artikkel 63, skal publisere en uttalelse på sine nettsider om hvorvidt produktinngrepet er berettiget og proporsjonalt. Dersom EIOPA vurderer at også andre nasjonale tilsynsmyndigheter må iverksette tiltak for å adressere risikoen, skal dette fremgå av uttalelsen. Det følger av nr. 3 at i tilfeller der en nasjonal tilsynsmyndighet foreslår, eller gjennomfører, tiltak som ikke er i samsvar med en uttalelse fra EIOPA, eller avstår fra å gjennomføre tiltak anbefalt av EIOPA, skal den nasjonale tilsynsmyndigheten publisere en begrunnelse på sine nettsider.

Artikkel 65 nr. 2 gir EIOPA adgang til å fatte vedtak om produktinngrep for ett eller flere PEPP-produkter på nærmere angitte vilkår som følger av bestemmelsen nr. 3 og 4. Det følger av nr. 3 første ledd at EIOPA kan fatte vedtak om produktinngrep, dersom det er relevant etter å ha konferert med Den europeiske banktilsynsmyndigheten (EBA) og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndigheten (ESMA), og kun dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- Inngrepet er begrunnet i en betydelig bekymring for PEPP-kunders investorbeskyttelse, herunder med tanke på produktets langsiktige og pensjonsrelaterte natur, eller trusler mot velfungerende finansmarkeder eller finansiell stabilitet i hele eller deler av EU (bokstav a).
- Regulatoriske krav som etter EU-retten gjelder for PEPP-produkter ikke adresserer trusselen (bokstav b).
- Nasjonale tilsynsmyndigheter har ikke iverksatt tiltak som adresserer trusselen, eller dersom nasjonale tilsynsmyndigheters iverksatte tiltak ikke håndterer trusselen i tilstrekkelig grad (bokstav c).

Det følger av nr. 3 annet ledd at EIOPA, gitt at alle ovennevnte vilkår er oppfylt, kan fatte vedtak om produktinngrep på føre-var-grunnlag før et PEPP-produkt har blitt markedsført, distribuert eller solgt til PEPP-kunder.

Det følger av nr. 4 første ledd at EIOPA skal påse at tiltaket ikke har negative konsekvenser for finansmarkedets virkemåte eller for PEPP-sparere som ikke står i forhold til gevinstene ved tiltaket (bokstav a), eller innebærer risiko for regelverksarbitrasje (bokstav b). Det følger av nr. 4 annet ledd at i tilfeller der en nasjonal tilsynsmyndighet har iverksatt produktinngrep etter artikkel 63, kan EIOPA gjennomføre produktinngrep i tråd med artikkel 65 nr. 3 uten å avgi uttalelsen nevnt i artikkel 64.

Etter nr. 5 skal EIOPA informere nasjonale myndigheter om tiltak de planlegger å iverksette. Etter nr. 6 skal EIOPA publisere informasjon om iverksatte tiltak på sine nettsider. Informasjonen skal spesifisere detaljene i forbudet eller begrensningene som er vedtatt, og spesifisere når tiltaket trer i kraft. Forbudet eller begrensningene skal kun gjelde etter at tiltaket har trådt i kraft. Det følger av nr. 7 at EIOPA skal vurdere vedtatte forbud og begrensninger minst hver tredje måned. Dersom tiltaket ikke fornyes ved utløpet av tremånedersperioden, skal det utløpe. Etter nr. 8 skal tiltak iverksatt av EIOPA med hjemmel i artikkel 65 gå foran eventuelle tidligere tiltak iverksatt av nasjonale tilsynsmyndigheter.

Bestemmelsen nr. 9 gir EU-kommisjonen hjemmel til å fastsette nærmere regler om vilkår for at EIOPA skal kunne fatte vedtak om produktinngrep. Slike regler er gitt i kommisjonsforordning (EU) 2021/895.

Overtredelsesgebyr

Den øvre rammen for overtredelsesgebyr for fysiske personer skal etter artikkel 67 nr. 3 bokstav f være minst 700 000 euro, eller i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta per 14. august 2019. For juridiske personer skal den øvre rammen være minst 5 millioner euro, eller opptil 10 prosent av den samlede netto årsomsetningen i henhold til siste godkjente årsregnskap, jf. bokstav d og e. Hvis foretaket som skal ilegges overtredelsesgebyr, er et morforetak eller et datterforetak av et morforetak som skal utarbeide konsernregnskap etter regnskapsdirektivet (direktiv 2013/34/EU), skal den relevante årsomsetningen være den som framgår av det konsoliderte årsregnskapet.

Det følger av artikkel 67 nr. 3 bokstav g at for både fysiske og juridiske personer kan overtredelsesgebyr alternativt fastsettes til opptil det dobbelte av oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen, hvis det er mulig å fastsette disse, også hvis det gir høyere gebyr enn de øvre rammene som nevnt ovenfor.

Offentliggjøring av vedtak

Det følger av PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav a at tilsynsmyndighetene ved overtredelser av forordningen skal kunne offentliggjøre en erklæring som identifiserer den fysiske eller juridiske personen og overtredelsens art. Videre inneholder artikkel 69 bestemmelser om tilsynsmyndighetenes plikt til å offentliggjøre vedtak om administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak. Ifølge artikkel 69 har tilsynsmyndighetene i nærmere angitte tilfeller også plikt til å utsette offentliggjøring, offentliggjøre vedtaket i anonymisert form, eller å unnlate å offentliggjøre vedtaket, etter en konkret vurdering i den enkelte sak.

5.3.2 Høringsnotatet

Produktinngrep

Finanstilsynet legger i høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen til grunn at tilpasninger ved innlemmelse av PEPP-forordningen i EØS-avtalen vil innebære at myndigheten til å fatte vedtak om produktinngrep etter artikkel 65 når det gjelder EFTA-statene, legges til EFTAs overvåkningsorgan i stedet for EIOPA.

Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at bestemmelsene om produktinngrep vil følge direkte av forordningen når den er gjennomført i norsk rett i EØS-tilpasset form, og vurderer at det ikke er nødvendig med særskilte nasjonale gjennomføringsbestemmelser om produktinngrep.

Pålegg om retting

Finanstilsynet foreslår i høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen at det tas inn en uttrykkelig hjemmel i PEPP-loven som fastsetter at Finanstilsynet kan gi pålegg om at forhold i strid med loven eller bestemmelser gitt i medhold av loven skal opphøre. Finanstilsynet viser til at den foreslåtte bestemmelsen utfyller finanstilsynsloven § 4 første ledd nr. 7, som gjelder pålegg om retting, og tilsvarer finansforetaksloven § 22-2 første ledd, men slik at adgangen til å pålegge ret-

ting legges til Finanstilsynet og ikke til departementet.

Finanstilsynet viser til at mangelfull oppfyllelse av pålegg om retting etter PEPP-loven, kan føre til at Finanstilsynet ilegger en daglig løpende mulkt til forholdet er rettet, jf. finanstilsynsloven § 10 andre ledd.

Ledelseskarantene

I høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen foreslår Finanstilsynet en lovbestemmelse i den nye PEPP-loven som gir Finanstilsynet adgang til å ilegge ledelseskarantene. Finanstilsynet foreslår at bestemmelsen utformes som et forvaltningstiltak, og ikke en administrativ sanksjon, med henvisning til at dette er i samsvar med tilsvarende bestemmelser i andre lover på Finanstilsynets ansvarsområde,

Finanstilsynet foreslår at ledelseskarantene skal kunne ilegges hvor det er begått en overtredelse eller medvirket til en overtredelse av en bestemmelse i PEPP-loven eller i forskrift gitt i medhold av loven, og dette medfører at vedkommende anses uskikket. Finanstilsynet viser til at vurderingen av om en person er uskikket til å inneha ledelseskarantene vil være framoverskuende, og at ledelseskarantene ikke vil ha et pønalt formål. Finanstilsynet legger til grunn at overtredelsens karakter, omfang og varighet og overtrederens skyld vil inngå som sentrale momenter i vurderingen av om en person er uskikket i den enkelte sak, og viser til at tilsvarende forhold er framhevet av Finansdepartementet i Prop. 155 LS (2020–2021) *Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond* punkt 6.4.5 i forbindelse med regler om ledelseskarantene i verdipapirfondloven og lov om forvaltning av alternative investeringsfond.

Finanstilsynet foreslår at det skal være opp til Finanstilsynets skjønn i den enkelte sak om ledelseskarantene skal ilegges dersom grunnvilkåret om at en person anses uskikket fordi vedkommende har overtrådt eller medvirket til å overtre bestemmelser i PEPP-lovgivningen er oppfylt. Finanstilsynet foreslår videre at ledelseskarantene skal kunne ilegges for overtredelser av alle bestemmelsene i PEPP-loven, og for overtredelser av forskrifter gitt i medhold av loven, og ikke bare for de overtredelsene som minst skal kunne medføre ledelseskarantene etter forordningen artikkel 67 nr. 2. Siden ledelseskarantene etter forslaget her skal være et forvaltningsmessig tiltak, og ikke en administrativ sanksjon, er det etter Finanstilsynets vurdering ikke nødvendig å fastsette nærmere begrensninger om hvilke bestemmelser i PEPP-loven og tilhørende forskrifter som må være overtrådt for at slikt vedtak kan fattes. Finanstilsynet viser til at forslaget tilsvarer bestemmelser om ledelseskarantene i andre lover på Finanstilsynets ansvarsområde.

Når det gjelder hvilke typer foretak et vedtak om ledelseskarantene etter PEPP-loven bør kunne omfatte, er det etter Finanstilsynets vurdering naturlig å se hen til hvilke typer foretak som kan tilby PEPP-produkter, jf. forordningen artikkel 6 nr. 1. Finanstilsynet foreslår at et vedtak om ledelseskarantene skal kunne omfatte ledelsesfunksjoner i kredittinstitusjoner, forsikringsforetak, pensjonsforetak, verdipapirforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond og forvaltere av alternative investeringsfond. Videre vurderer Finanstilsynet at vedtak om ledelseskarantene bør kunne omfatte ledelsesfunksjoner i forsikringsformidlingsforetak, siden slike foretak skal kunne distribuere PEPP-produkter etter forordningen artikkel 10 nr. 2, med henvisning til at det vil redusere risikoen for omgåelse av regelverket. Finanstilsynet legger til grunn at det uansett må framgå klart av det konkrete vedtaket hvilke typer foretak forbudet mot å inneha ledelsesfunksjoner gjelder.

Når det gjelder hvem som skal kunne ilegges ledelseskarantene, bør loven etter Finanstilsynets vurdering ikke begrenses til å gjelde personer som hadde ledelsesfunksjoner i foretaket på tidspunktet for overtredelsen. Finanstilsynet foreslår at ledelseskarantene skal kunne ilegges alle som har hatt tilknytning til foretaket som styremedlem, ansatt eller oppdragstaker. Finanstilsynet foreslår videre at medvirkning til overtredelse skal kunne medføre ledelseskarantene. Det vil si at overtredelser begått av fysiske personer der handlingsnormen er rettet mot foretaket, skal kunne føre til ledelseskarantene for den fysiske personen. Finanstilsynet viser til at tilsvarende regler blant annet følger av lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 9-5.

Finanstilsynet foreslår at et vedtak om ledelseskarantene etter PEPP-loven skal kunne gjelde i inntil fem år, med henvisning til Finansdepartementets vurderinger i Prop. 155 LS (2020–2021) punkt 6.4.5:

> «[…] et system med ledelseskarantene i tillegg til krav om egnethet hos ledelsen vil medføre økt forutberegnelighet for den enkelte. Depar-

tementet foreslår å forsterke denne forutberegneligheten ved å fastsette en tidsramme for varigheten av vedtak om ledelseskarantene.

Departementet foreslår at en person kan fratas muligheten til å utøve ledelsesfunksjoner i inntil fem år. Departementet anslår at dette gir Finanstilsynet mulighet til å kunne benytte seg av administrative tiltak som vil virke effektivt, samtidig som det sikrer større forutberegnelighet for overtrederen.

Departementet vil samtidig understreke at en person ikke nødvendigvis vil være egnet til å delta i en ledelse når ledelseskarantenen er utløpt. I vurderingen av en ledelses egnethet vil det kunne ses hen til alle relevante momenter, herunder forhold i forbindelse med en tidligere ledelseskarantene.»

Overtredelsesgebyr

Finanstilsynet legger i høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen til grunn at for å oppfylle EØS-forpliktelser som tilsvarer forordningen, må det enten gis regler om overtredelsesgebyr som administrativ sanksjon, eller straffebestemmelser, for overtredelser av de bestemmelsene i forordningen som minst skal kunne sanksjoneres etter artikkel 67 nr. 2. Finanstilsynet vurderer at det alternativt kan gis både regler om overtredelsesgebyr og straff.

I vurderingen av om det bør foreslås regler om overtredelsesgebyr eller straff, tar Finanstilsynet utgangspunkt i Justis- og beredskapsdepartementets anbefalinger i Prop. 62 L (2015–2016) *Endringer i forvaltningsloven mv. (administrative sanksjoner mv.)* og uttaler:

«Der framgår det at hjemmel for administrative sanksjoner bare bør innføres etter en grundig vurdering av behovet for å innføre administrative sanksjoner på den ene siden, opp mot hensynet til rettssikkerhet for dem som kan bli ilagt administrative sanksjoner på den andre siden. Videre er det en forutsetning for å kunne ilegge administrative sanksjoner at det ikke er å betrakte som straff i Grunnlovens forstand. Videre bør et mer inngripende virkemiddel ikke brukes hvis det samme målet kan nås med mindre inngripende tilgjengelige virkemidler. Det gjelder både ved valget mellom bruk av sanksjoner og andre tiltak, og ved valget mellom straff og administrative sanksjoner.

Overtredelsesgebyr er primært et alternativ til strafferettslig bot. Finanstilsynet legger til grunn at overtredelsesgebyr som administrativ sanksjon er et noe mindre inngripende virkemiddel enn strafferettslig bot. Etter Finanstilsynets vurdering er det behov for å kunne ilegge overtredelsesgebyr som administrativ sanksjon for brudd på de bestemmelsene i forordningen som er oppregnet i artikkel 67 nr. 2. En adgang for Finanstilsynet til å kunne ilegge overtredelsesgebyr kan ha preventiv effekt og bidra til økt etterlevelse og effektiv håndheving av regelverket. At regelverket for foretak under tilsyn etterleves, er en forutsetning for velfungerende markeder og investorbeskyttelse. For å kunne avdekke og følge opp overtredelser av finanslovgivningen, kreves i mange tilfeller spesialkompetanse. Slike saker vil gjerne være svært ressurskrevende for politiet/påtalemyndigheten å følge opp, noe som kan føre til at få saker straffeforfølges. Finanstilsynet har særlig fagkunnskap om regelverket på området.

Videre har Finanstilsynet kompetanse og ressurser som gir et godt grunnlag for å kunne avdekke overtredelser. PEPP-forordningen er offentlig reguleringslovgiving. Overtredelser av offentlig reguleringslovgivning er en type overtredelser som ifølge Prop. 62 L (2015–2016) punkt 13.2.4 kan være egnet for sanksjonering i form av overtredelsesgebyr. I utgangspunktet skal overtredelsesgebyr benyttes for mindre alvorlige overtredelser. I Prop. 62 L (2015–2016) punkt 13.2.4 framgår det at ved brudd på offentligrettslig regulering av næringsvirksomhet, kan det tenkes ilagt også større overtredelsesgebyrer for alvorlige overtredelser, både for foretak og fysiske personer.

En adgang til å ilegge overtredelsesgebyr etter PEPP-loven vil videre være i tråd med innføring av overtredelsesgebyr ved brudd på lignende lovbestemmelser på Finanstilsynets ansvarsområde. Videre vil en adgang til å ilegge overtredelsesgebyr bidra til at overtredelser av PEPP-forordningen kan sanksjoneres mest mulig likt i EU/EØS-området. Det kan redusere risikoen for regelverksarbitrasje.

Når det gjelder hensynet til rettssikkerhet for dem som kan bli ilagt overtredelsesgebyr, viser Finanstilsynet til at overtredelsesgebyr anses som straff etter EMK, og at rettssikkerhetsgarantiene som følger av konvensjonen dermed vil komme til anvendelse.

Reglene i forvaltningsloven vil også utfylle bestemmelsen i PEPP-loven om overtredelsesgebyr og bidra til å ivareta hensynet til rettssikkerhet. Forvaltningsloven kapittel IX inneholder særlige regler som gjelder for saker om

administrative sanksjoner. Der er det blant annet fastsatt at hvis et vedtak om administrative sanksjoner bringes inn for domstolene, skal domstolene kunne prøve alle sider av saken, jf. § 50. Det framgår videre av forvaltningsloven § 48 at forvaltningen har plikt til å orientere om vernet mot selvinkriminering. Videre vil de generelle reglene i forvaltningsloven om enkeltvedtak få anvendelse i saker om overtredelsesgebyr. Blant annet er det krav om forhåndsvarsel og begrunnelse for vedtaket. Vedtak om overtredelsesgebyr fattet av Finanstilsynet vil kunne påklages til departementet etter reglene i forvaltningsloven. Etter Finanstilsynets vurdering vil dette samlet sett vil tilfredsstille kravene i Grunnloven § 95 om at alle har rett til å få saken sin avgjort av en uavhengig og upartisk domstol innen rimelig tid og § 96 om at ingen «straffes uten etter dom».

Etter Finanstilsynets vurdering vil den nye lovbestemmelsen om overtredelsesgebyr som foreslås i PEPP-loven ikke være straff i Grunnlovens forstand, selv om reaksjonen i tillegg til å ha en preventiv funksjon, kan oppleves som pønal. Finanstilsynet viser til at det overordnede formålet med overtredelsesgebyr i PEPP-loven er å bidra til tilstrekkelig forbrukerbeskyttelse, velfungerende markeder og tillit til markedet.»

Finanstilsynet foreslår at det gis regler om overtredelsesgebyr som administrativ sanksjon i den nye PEPP-loven. Tilsynet viser til at det følger av legalitetsprinsippet at et inngrep i form av overtredelsesgebyr må ha hjemmel i lov, jf. også Grunnloven § 113, og at det videre må framgå tilstrekkelig tydelig i loven hvilke handlinger eller unnlatelser som kan føre til en sanksjon ved overtredelse, og hvilken personkrets, herunder foretak, det kan reageres mot. Tilsynet viser til at det i Prop. 62 L (2015–2016) kapittel 7 fremgår at spørsmålet om hvilke overtredelser som skal kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr, i utgangspunktet bør vurderes ut fra hver enkelt handlingsnorm, slik at en unngår for omfattende sanksjonering. Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 2 inneholder en oppregning av hvilke bestemmelser i forordningen der overtredelser skal kunne føre til administrative sanksjoner.

Finanstilsynet foreslår at overtredelser av disse bestemmelsene skal kunne medføre overtredelsesgebyr, slik at minstekravene i forordningen blir oppfylt. Finanstilsynet foreslår at reglene om overtredelsesgebyr utformes slik at det vil være opp til Finanstilsynets skjønn om overtredelsesgebyr skal ilegges i den enkelte sak hvis grunnvilkårene er oppfylt, med henvisning til at det følger av forordningen at tilsynsmyndigheten «kan» fatte vedtak om overtredelsesgebyr. Etter forslaget må Finanstilsynet i hvert enkelt tilfelle vurdere etter alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper om slik sanksjon skal ilegges.

Finanstilsynet legger til grunn at det ikke er behov for å kunne ilegge strafferettslige bøter for overtredelser av PEPP-regelverket hvis det innføres regler om overtredelsesgebyr som administrativ sanksjon, og foreslår ikke bestemmelser om straff i PEPP-loven.

Når det gjelder hvem som skal kunne ilegges overtredelsesgebyr, viser Finanstilsynet til at utgangspunktet er at overtredelsesgebyr kan ilegges den forbudet eller påbudet retter seg mot. Finanstilsynet foreslår at medvirkning skal kunne sanksjoneres på samme måte som hovedovertredelsen, og viser til Finansdepartementets vurderinger i Prop. 155 LS (2020–2021) punkt 6.3.5.3:

«Etter departementets vurdering bør også Finanstilsynet ha hjemmel til å ilegge *fysiske personer* overtredelsesgebyr. Dette reiser blant annet spørsmål om *hvilke* fysiske personer som skal kunne ilegges overtredelsesgebyr. […] Departementet viser til at det er viktig for sanksjonens effektivitet at det er adgang til å sanksjonere personer som har en sentral rolle i lovbruddet, uavhengig av deres formelle rolle i foretaket. Etter departementets vurdering bør det på denne bakgrunn ikke være en avgrensning i lovteksten av hvilke personer som kan ilegges overtredelsesgebyr knyttet til deres rolle i foretaket.

Departementet viser videre til at reglene i både verdipapirfondloven og AIF-loven i hovedsak retter seg mot juridiske personer. Fysiske personer vil gjennom medvirkningsansvaret kunne ilegges overtredelsesgebyr for overtredelse av disse. Departementet foreslår derfor, i tråd med Finanstilsynets forslag i høringsnotatet, en klargjøring av at medvirkning kan sanksjoneres på samme måte som hovedovertredelsen. Departementet viser til at bestemmelsen om medvirkning kan benyttes til å holde både juridiske og fysiske personer ansvarlige dersom de har medvirket til hovedovertredelsen.»

Når det gjelder skyldkrav, foreslår Finanstilsynet at skyldkravet skal være alminnelig uaktsomhet,

med henvisning til regler om overtredelsesgebyr i verdipapirfondloven § 11-6 og lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 9-6 og Finansdepartementets vurderinger i Prop. 155 LS (2020–2021) punkt 6.3.5.3:

> «Etter departementets vurdering vil det være tilstrekkelig for ileggelse av overtredelsesgebyr at det er utvist simpel uaktsomhet. I Prop. 62 L (2015–2016) kommenterte Justis- og beredskapsdepartementet at det ikke nødvendigvis skal oppstilles strengere skyldkrav enn simpel uaktsomhet for overtredelser begått i næringsvirksomhet. Departementet mener at hensynet til prevensjon og effektivitet tilsier at alminnelig uaktsomhet skal kunne føre til ileggelse av overtredelsesgebyr. Departementet viser videre til at verdipapirfondsområdet er et gjennomregulert næringsområde hvor det stilles betydelige krav til aktørene på bakgrunn av de sentrale samfunnshensynene regelverket skal ivareta.
>
> Departementet viser også til at graden av utvist skyld er et moment i vurderingen av om det skal ilegges overtredelsesgebyr, og i så fall størrelsen på gebyret, jf. nedenfor i neste punkt. Spørsmålet om grad av utvist uaktsomhet hører, etter departementets syn, hjemme i denne vurderingen.»

Når det gjelder skyldkravet for juridiske personer, foreslår Finanstilsynet at dette skal være det samme som i andre lover på Finanstilsynets ansvarsområde. Finanstilsynet pekte samtidig på at det kan være behov for å justere forslaget i lys av hvordan lovgiver følger opp Høyesteretts avgjørelse i HR-2021-797-A.

Når det gjelder øvre grenser for overtredelsesgebyr, viser Finanstilsynet til at det følger av forvaltningsloven § 44 andre ledd at overtredelsesgebyr kan ilegges etter faste satser eller utmåles i det enkelte tilfelle (individuell utmåling) innenfor en øvre ramme som må fastsettes i lov eller i medhold av lov. Finanstilsynet foreslår at det fastsettes i PEPP-loven at overtredelsesgebyr skal utmåles individuelt og innenfor kravene til øvre rammer som oppstilles i forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav d til g.

Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at etter forvaltningsloven § 44 femte ledd er fristen for å betale overtredelsesgebyr fire uker fra vedtak blir truffet, med mindre annet følger av vedtaket eller senere beslutning. Finanstilsynet viser videre til at det følger av tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 første ledd bokstav d at en beslutning om administrativ sanksjon truffet av offentlig myndighet med hjemmel i lov og eventuelle tilknyttede renter, er tvangsgrunnlag for utlegg. Etter Finanstilsynets vurdering er det ikke nødvendig å fastsette bestemmelser om oppfyllelsesfrist eller at overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg i PEPP-loven.

Når det gjelder forsinkelsesrenter ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr, viser Finanstilsynet til at tilsynet har avtale med Statens Innkrevingssentral om innkreving av overtredelsesgebyr. For overtredelsesgebyr som innkreves av Statens Innkrevingssentral, følger plikten til å betale forsinkelsesrenter av lov om Statens innkrevingssentral § 7 første ledd, med mindre det er gjort unntak i tilhørende forskrift. Finanstilsynet foreslår at det tas inn en hjemmel i PEPP-loven til å kunne gi regler i forskrift om forsinkelsesrente, og viser til at tilsvarende forskriftshjemmel finnes blant annet i verdipapirhandelloven § 21-11 og lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 9-6. Finanstilsynet foreslår videre at det fastsettes i PEPP-loven at det gjelder en foreldelsesfrist på fem år for adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr. Tilsynet begrunner forslaget i hensynet til rettssikkerhet, og viser til at tilsvarende bestemmelser finnes blant annet i verdipapirhandelloven § 21-11 og i lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 9-6.

Offentliggjøring av vedtak

I høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen viser Finanstilsynet til at utgangspunktet i norsk rett er at forvaltningsorganer kan offentliggjøre opplysninger om saker som de behandler, innenfor rammene av lovbestemt taushetsplikt, samt at personopplysningsloven kan innebære begrensninger i adgangen til å offentliggjøre opplysninger. Finanstilsynet viser i høringsnotatet til Finansdepartementets vurderinger i Prop. 127 LS (2018–2019) *Endringer i referanserenteloven mv. (gjennomføring av referanseverdiforordningen) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2016/1011 om referanseverdier* og vurderer at det ikke er behov for bestemmelser om plikt til å offentliggjøre vedtak utover bestemmelsene i forordningen:

> «Finanstilsynet viser til at referanseverdiforordningen artikkel 42 nr. 2 bokstav c og artikkel 45 inneholder bestemmelser som i hovedsak tilsvarer PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav a og artikkel 69 om offentliggjøring.

I Prop. 127 LS (2018–2019) Endringer i referanserenteloven mv. punkt 6.4.4 uttalte Finansdepartementet følgende til bestemmelsene i referanseverdiforordningen:

'Departementet bemerker at det likevel ikke er nødvendig å gi særskilte regler av typen som ble gitt i verdipapirfondloven § 15-6 tredje ledd og hvitvaskingsloven § 45 om unntak fra plikt til offentliggjøring, da dette følger av forordningen selv. Ved inkorporasjonen av forordningen vil reglene også gjelde som norsk lov.'

Etter Finanstilsynets vurdering gjelder det samme for bestemmelsene om offentliggjøring i PEPP-forordningen. Bestemmelsene i PEPP-forordningen artikkel 69 om plikt til å offentliggjøre vedtak, og unntak fra denne plikten, vil gjelde direkte som norsk lov når forordningen gjennomføres i PEPP-loven. Ytterligere bestemmelser er etter Finanstilsynets syn ikke nødvendig.»

5.3.3 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har hatt merknader til Finanstilsynets vurderinger og forslag om forvaltningstiltak og administrative sanksjoner.

5.3.4 Departementets vurdering

Produktinngrep

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurderinger i høringsnotatet, og foreslår ikke særskilte lovregler om produktinngrep. Departementet viser til at det følger av EØS-komitébeslutningen om å innlemme PEPP-forordningen i EØS-avtalen at myndigheten til å fatte vedtak om produktinngrep etter forordningen artikkel 65 når det gjelder EFTA-statene, legges til EFTAs overvåkningsorgan, se nærmere omtale i punkt 7.3.6. og 7.4.3.

Pålegg om retting

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurderinger i høringsnotatet om at det bør tas inn en uttrykkelig hjemmel i den nye loven om at Finanstilsynet kan gi pålegg om at forhold i strid med loven eller bestemmelser gitt i medhold av loven skal opphøre. Den foreslåtte bestemmelsen vil utfylle finanstilsynsloven § 4-1, som viderefører finanstilsynsloven 1956 § 4 første ledd nr. 7.

Departementet viser til at Finanstilsynet ved mangelfull oppfyllelse av pålegg om retting, kan ilegge en daglig løpende mulkt til forholdet er rettet, jf. finanstilsynsloven § 4-3 som viderefører finanstilsynsloven 1956 § 10 andre ledd.

Det vises til forslaget til ny lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt § 4.

Ledelseskarantene

Departementet viser til vurderingene i Prop. 155 LS (2020–2021) og slutter seg til Finanstilsynets vurderinger i høringsnotatet. Det vises til forslaget til § 5.

Overtredelsesgebyr

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurderinger og foreslår at overtredelser av nærmere angitte bestemmelser i PEPP-forordningen skal kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr. Forslaget gjennomfører forordningen artikkel 67 nr. 1. Departementet vurderer, i likhet med Finanstilsynet, at det ikke er behov for å kunne ilegge strafferettslige bøter for overtredelser av PEPP-regelverket.

I vurderingen har departementet sett hen til drøftelsene i Prop. 62 L (2015–2016) og Prop. 96 LS (2018–2019). Forslaget til bestemmelse er utarbeidet i tråd med øvrige regler om administrative overtredelsesgebyr på finansmarkedsområdet og anbefalingene som ble gitt i forbindelse med innføring av forvaltningsloven kapittel IX. Departementet viser til at også innenfor markedet for individuelle pensjonsprodukter er etterlevelse av reglene fra aktørene i markedet en forutsetning for et velfungerende og effektivt marked med høy grad av tillit. Overtredelsesgebyr legger slik departementet ser det, til rette for at oppfølgingen av regelbrudd blir fleksibel og kan tilpasses arten og alvorlighetsgraden av overtredelsene. Hensynet til rettssikkerhet og forutberegnelighet er sentrale hensyn som må ivaretas. Departementet viser til at administrative sanksjoner anses som enkeltvedtak og er underlagt reglene om saksbehandling i forvaltningsloven, herunder kravet til forhåndsvarsel og begrunnelse. Forvaltningsloven inneholder også særskilte saksbehandlingsregler for saker om administrative sanksjoner.

Finanstilsynet har i høringsnotatet foreslått en hjemmel som gir tilsynet anledning til å ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelse av særskilt oppregnede handlingsnormer i PEPP-forordningen og forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene. Etter forordningens artikkel 67 nr. 2 skal nasjonale tilsynsmyndigheter ha hjemmel i nasjonal rett til å vedta administrative sanksjoner ved

overtredelse av nærmere angitte bestemmelser i forordningen, se nærmere omtale under punkt 5.3.1 over. Departementet viser til at spørsmålet om hvilke handlingsnormer som bør sanksjoneres med overtredelsesgebyr, må avgjøres etter en konkret og helhetlig vurdering hvor hensynet til klarhet og forutberegnelighet er tungtveiende hensyn. Finansdepartementet mener at i dette tilfellet vil hensynet til klarhet og forutberegnelighet best ivaretas ved at det gis en generell bestemmelse om hvilke handlingsnormer som er omfattet av overtredelsesgebyr.

Når det gjelder hvem som skal kunne ilegges overtredelsesgebyr, legger departementet til grunn det alminnelige utgangspunktet om at overtredelsesgebyr kan ilegges den som har plikter, eventuelt er ansvarlig, etter den relevante handlingsnormen, med mindre annet er særskilt bestemt i sanksjonshjemmelen. Departementet foreslår en bestemmelse om skyldkrav i § 6 fjerde ledd.

For fysiske personer må det oppstilles krav om utvist skyld, jf. også Justis- og beredskapsdepartementets vurdering i Prop. 62 L (2015– 2016) punkt 11.6. Når det gjelder skyldkrav for juridiske personer viser departementet til at det har vært en utvikling i rettskildebildet i etterkant av Finanstilsynets høringsnotat. Forvaltningsloven § 46 første ledd ble endret ved lov 17. juni 2022 nr. 63 *om endringer i forvaltningsloven (skyldkrav ved administrativ foretakssanksjon og habilitetsreglenes anvendelse for statsråder)*. Endringen innebærer at skyldkravet ved administrativ foretakssanksjon etter forvaltningsloven § 46 nå er uaktsomhet med mindre noe annet er bestemt. Bakgrunnen for endringen er nærmere beskrevet i Prop. 81 L (2021–2022) *Endringer i forvaltningsloven (skyldkrav ved administrativ foretakssanksjon og habilitetsreglenes anvendelse for statsråder)* og Høyesteretts avgjørelser i HR-2021-797-A og HR-2021-2249-A. Det følger av Prop. 81 L (2021–2022) punkt 6.4 at uaktsomhetskravet kan oppfylles ved anonyme og kumulative feil.

Departementet foreslår at skyldkravet ved ileggelse av overtredelsesgebyr overfor foretak skal være uaktsomhet eller forsett, jf. forslaget til § 6 fjerde ledd annet punktum. Departementet ser ikke grunn til å fravike hovedregelen i forvaltningsloven § 46 (ny forvaltningslov § 81) slik den nå lyder, og viser til de vurderinger som er gjort i Prop. 81 L (2021–2022). Departementet presiserer at skyldkravet kan oppfylles gjennom anonyme og kumulative feil. Departementet viser også til at for administrative sanksjoner som blir ilagt foretak for brudd på regulering av næringsvirksomhet, vil kravene til aktsomhet normalt være strenge.

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering i høringsnotatet om at medvirkning til overtredelse skal kunne sanksjoneres på samme måte som ved overtredelse av andre EØS-regelverk som er sanksjonert med overtredelsesgebyr etter verdipapirhandelloven § 21-13. Det vises til drøftelsene i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.6.5.3 og Prop. 155 LS (2020–2021) punkt 6.3.5.3, som etter departementets syn gjør seg gjeldende også for overtredelser etter PEPP-forordningen.

Når det gjelder nivået på overtredelsesgebyret, fastsetter PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav d og f maksimumsbeløp for overtredelsesgebyrer i euro, eller tilsvarende beløp i nasjonal valuta. Etter departementets vurdering er det ikke grunn til å øke nivåene ut over det forordningen krever, utover å runde opp de omregnede beløpene til henholdsvis 50 millioner kroner (foretak) og 7 millioner kroner (fysiske personer). Departementet foreslår videre, i tråd med forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav e, at foretak alternativt kan ilegges overtredelsgebyr på inntil 10 prosent av den samlede årsomsetningen etter siste godkjente årsregnskap. I tråd med bestemmelsen i forordningen foreslår departementet at lovbestemmelsen angir at for morselskap eller et datterselskap av et morselskap som skal utarbeide konsernregnskap etter regnskapsdirektivet, skal den samlede omsetningen være den totale årsomsetningen eller tilsvarende inntekt etter relevante regnskapsdirektiver etter siste tilgjengelige konsoliderte årsregnskap godkjent av styret i morselskapet.

Departementet foreslår videre en bestemmelse i § 6 sjette ledd om at overtredelsesgebyrene kan fastsettes inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen, dersom dette gir høyere gebyr enn de ovennevnte beløpene. Bestemmelsen gjennomfører forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav f.

Finansdepartementet understreker at utmålingen av overtredelsesgebyr må være i tråd med en løpende forvaltningspraksis der det også må ses hen til andre norske myndigheters praksis for bruk av overtredelsesgebyr. Departementet foreslår, i tråd med Finanstilsynets forslag og tilsvarende bestemmelser i verdipapirhandelloven kapittel 21, at adgangen for Finanstilsynet til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes fem år etter at overtredelsen er opphørt. Departementet foreslår videre en hjemmel til å fastsette forskrift om renter ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr.

PEPP-forordningen artikkel 68 nr. 2 inneholder en ikke uttømmende angivelse av momenter som tilsynsmyndigheten skal hensynta ved anvendelse av både forvaltningstiltak og administrative sanksjoner, og ved utmålingen av nivået på tiltaket eller sanksjonen. Departementet foreslår at det tas inn en bestemmelse i PEPP-loven om hvilke momenter Finanstilsynet skal hensynta ved ileggelse av forbud mot å ha ledelsesfunksjon eller overtredelsesgebyr, og ved utmåling av overtredelsesgebyr. Bestemmelsen er utformet på samme måte som tilsvarende bestemmelser på finansmarkedsområdet, herunder finansforetaksloven § 22-6, jf. Prop. 39 L (2025–2026) *Endringer i finansforetaksloven mv. (gjennomføring av endringer i kapitalkravsdirektivet, taushetsplikt, overtredelsesgebyr mv.)*.

Det vises til forslaget til §§ 6 og 7.

Offentliggjøring av vedtak

Departementet viser til at departementet i Prop. 39 L (2025–2026) *Endringer i finansforetaksloven mv. (gjennomføring av endringer i kapitalkravsdirektivet, taushetsplikt, overtredelsesgebyr mv.)* foreslo en bestemmelse i finanstilsynsloven § 6-5 om Finanstilsynets plikt til å offentliggjøre vedtak om administrative sanksjoner, se nærmere omtale i Prop. 39 L (2025–2026) punkt 9.5. Stortinget fattet 6. juni 2026 vedtak i tråd med departementets forslag, jf. *lov 19. juni nr. 40 om endringer i finansforetaksloven mv. (gjennomføring av endringer i kapitalkravsdirektivet, taushetsplikt, overtredelsesgebyr mv)*. Bestemmelsen er ennå ikke satt i kraft.

Det følger av finanstilsynsloven § 6-5 første ledd at Finanstilsynet skal offentliggjøre vedtak om administrative sanksjoner eller andre tiltak når det følger av EØS-retten at slik offentliggjøring skal skje i den utstrekning dette ikke vil være i strid med lovbestemt taushetsplikt.

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurderinger i høringsnotatet om at det ikke er behov for lovbestemmelser for å utfylle forordningens krav om offentliggjøring av vedtak. Plikten til å offentliggjøre vedtak vil følge direkte av forordningen når den er gjennomført i norsk lov. Departementet viser til at den særskilte plikten etter forordningen artikkel 69 til å offentliggjøre vedtak, eller til å utsette offentliggjøring, offentliggjøre vedtaket i anonymisert form, eller å unnlate å offentliggjøre vedtaket, vil supplere den generelle bestemmelsen om plikt til offentliggjøring av vedtak i finanstilsynsloven § 6-5.

5.4 Offentliggjøring i ESAP

5.4.1 Forordningen

ESAP-endringsforordningen innfører en ny artikkel 70a i PEPP-forordningen som innebærer at følgende opplysninger skal tilgjengeliggjøres i ESAP fra 10. januar 2028:

- PEPP-KID, jf. omtale i punkt 4.5 og PEPP-forordningen artikkel 26 nr. 1.
- EIOPAs vedtak om produktinngrep, herunder opplysninger om forbud eller begrensninger knyttet til ilagte produktinngrep og fra tidspunktet begrensningen gjelder, jf. PEPP-forordningen artikkel 65 nr. 6.
- Nasjonale tilsynsmyndigheters vedtak om produktinngrep, herunder opplysninger om forbud eller begrensninger knyttet til ilagte begrensninger og fra tidspunktet begrensningen gjelder, jf. artikkel 63 nr. 4.
- Nasjonale tilsynsmyndigheters vedtak om administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak, med visse unntak, jf. artikkel 69.
- Etter artikkel 70a nr. 1 skal det utpekes et innsamlingsorgan for PEPP-KID. EIOPA er innsamlingsorgan for opplysningene om EIOPAs produktinngrep, jf. forordningen ny artikkel 70a nr. 4. Nasjonale tilsynsmyndigheter er etter forordningen ny artikkel 70a nr. 5 innsamlingsorgan for informasjon nevnt i artikkel 63 nr. 4 og artikkel 69.

5.4.2 Høringsnotatene

I høringsnotatet om gjennomføring av ESAP-regelverket, foreslår Finanstilsynet å ta inn en bestemmelse i den foreslåtte PEPP-loven om at Finanstilsynet skal være innsamlingsorgan for opplysninger etter forordningen artikkel 26 nr. 1 (PEPP-KID). Finanstilsynet viser videre til at tilsynet i PEPP-høringsnotatet har foreslått en bestemmelse om overtredelsesgebyr i PEPP-loven som innebærer at overtredelse av enkelte artikler og kapitler i forordningen skal kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr. Finanstilsynet foreslår i høringsnotatet om ESAP at PEPP-forordningen artikkel 70a nr. 1 føyes til i bestemmelsen, slik at det kan reageres med overtredelsesgebyr ved eventuelle overtredelser av ESAP-forpliktelsene.

5.4.3 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har hatt merknader til Finanstilsynets vurderinger i høringsnotatet om gjennomføring av ESAP-regelverket.

5.4.4 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering om at Finanstilsynet skal være innsamlingsorgan for opplysninger etter PEPP-forordningen artikkel 26 nr. 1 (PEPP-KID).

Departementet viser til at artikkel 70a nr. 1 om tilgjengeliggjøring i ESAP ikke er blant bestemmelsene der PEPP-forordningen forutsetter nasjonale regler om administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak dersom bestemmelsen ikke overholdes, jf. opplistingen i artikkel 67 nr. 2. Opplistingen i artikkel 67 nr. 2 gjelder bestemmelser som *minst* skal være omfattet av nasjonale regler om administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak, og departementet legger derfor til grunn til at forordningen ikke er til hinder for nasjonale regler om overtredelsesgebyr for manglende overholdelse av andre bestemmelser i forordningen.

Departementet vurderer at det kan være hensiktsmessig at Finanstilsynet kan reagere med overtredelsesgebyr ved overtredelse av reglene i PEPP-forordningen om innsending til ESAP. I vurderingen legger departementet vekt på at brudd på informasjonspliktene om PEPP-KID i forordningen artikkel 26 nr. 1, som innsendingsplikten i artikkel 70a nr. 1 gjelder, skal omfattes av reglene om overtredelsesgebyr. Departementet viser videre til vurderingene i punkt 5.3.4.4 om overtredelsgebyr, herunder at adgang til å ilegge overtredelsesgebyr legger til rette for at Finanstilsynets oppfølging av regelbrudd blir fleksibel og kan tilpasses arten og alvorlighetsgraden av overtredelsene.

Det vises til forslaget til §§ 3 og 6.

5.5 Tvisteløsning og klage- og domstolsprøving

5.5.1 Forordningen

Etter PEPP-forordningen artikkel 51 skal det innføres ordninger for utenrettslig klagebehandling av tvister mellom PEPP-tilbydere og -distributører og deres kunder i samsvar med direktiv 2013/11/EU om alternativ tvisteløsning i forbrukersaker, og slik at eksisterende ordninger benyttes hvis det er hensiktsmessig.

Etter PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 4 skal medlemsstatene sikre at alle vedtak om administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak skal begrunnes og kunne bringes inn for en domstol.

5.5.2 Høringsnotatet

Finanstilsynet viser i høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen til at Finansklagenemnda er godkjent av Barne- og familiedepartementet etter *lov 17. juni 2016 nr. 29 om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker (godkjenningsloven)*. Loven gjennomfører EØS-forpliktelser som tilsvarer direktiv 2013/11/EU om alternativ tvisteløsning i forbrukersaker.

Finanstilsynet legger til grunn at Finansklagenemnda vil kunne behandle klager på PEPP-tilbydere og -distributører som er tilsluttet Finansklagenemnda. Finanstilsynet antar at Forbrukertilsynet og Forbrukerklageutvalget har adgang til å behandle klager på PEPP-tilbydere og -distributører som ikke er tilsluttet Finansklagenemda, jf. *lov 23. juni 2020 nr. 98 om behandling av forbrukerklager i Forbrukertilsynet og Forbrukerklageutvalget*, jf. forskrift 21. desember 2020 nr. 3084 § 1 og § 2. Finanstilsynet vurderer at det ikke er nødvendig å foreslå ytterligere regelendringer eller andre tiltak for at kravene i forordningen artikkel 51 skal være oppfylt.

Finanstilsynet viser videre til at vedtak etter den nye PEPP-loven vil være enkeltvedtak, som må begrunnes etter reglene i forvaltningsloven § 24 og § 25, og at enkeltvedtak kan påklages av en part eller andre med rettslig klageinteresse i saken til det nærmeste overordnede forvaltningsorgan, jf. forvaltningsloven § 28. Finanstilsynet viser videre til at spørsmål om gyldigheten av Forvaltningsvedtak kan bringes inn for de alminnelige domstolene etter reglene i tvisteloven. Hvis et vedtak om overtredelsesgebyr bringes inn for en domstol, kan retten prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 50. Etter Finanstilsynets vurdering oppfyller norsk rett kravene i forordningen artikkel 67 nr. 4.

5.5.3 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har hatt merknader til Finanstilsynets vurderinger av behovet for lov- eller forskriftsendringer for å oppfylle forordningens krav til tvisteløsning og klage- og domstolsprøving.

5.5.4 Departementets vurdering

Departementet foreslår, i likhet med Finanstilsynet, ikke egne regler om tvisteløsning og klage- og domstolsprøving.

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering av at reglene om saksbehandling, kla-

gebehandling og domstolsprøving av forvaltningsvedtak etter forvaltningsloven og tvisteloven oppfyller kravene i forordningen artikkel 67 nr. 4.

Når det gjelder kravet etter artikkel 51 til utenrettslig klagebehandling av tvister mellom PEPP-tilbydere og -distributører og deres kunder, viser departementet, i likhet med Finanstilsynet, til at Finansklagenemnda er en godkjent klagenemnd etter godkjenningsloven. Etter gjeldende rett vil imidlertid ikke alle typer foretak som etter forordningen kan være PEPP-tilbydere og -distributører, ha plikt til å være tilsluttet Finansklagenemnda.

Departementet viser videre til at Forbrukertilsynet og Forbrukerklageutvalget vil kunne behandle klager på PEPP-tilbydere og -distributører som ikke er tilsluttet Finansklagenemda. Forbrukerklageutvalget treffer vedtak i klagesaker som har vært meklet i Forbrukertilsynet, men har et begrenset virkeområde når det gjelder klager på finansavtaler til «saker av prinsipiell karakter», se forskrift 21. desember 2020 nr. 3084 om behandling av forbrukerklager i Forbrukertilsynet og Forbrukerklageutvalget § 2 annet ledd.

Departementet viser til at departementet har sendt på høring et høringsnotat utarbeidet av Finanstilsynet om krav om pliktig tilslutning til godkjent klageorgan i finanssektoren, med frist 4. januar 2027. Forslaget i høringsnotatet innebærer at alle typer foretak som etter forordningen kan være PEPP-tilbydere og -distributører, jf. punkt 4.2, vil ha plikt til å være tilsluttet en godkjent utenrettslig tvisteløsningsnemnd etter godkjenningsloven. Departementet vil i forbindelse med oppfølging av høringen, vurdere behovet for regelendringer for å sikre at kunder av PEPP-tilbydere og -distributører, uavhengig av hvilken type foretak tilbyderen eller distributøren er, har tilgang på en utenrettslig tvisteløsning.

6 Nasjonale regler om oppsparings- og utbetalingsfasen og skattemessig behandling

6.1 Forordningen

Det følger av PEPP-forordningen artikkel 47 at EU/EØS-statene skal fastsette bestemmelser om oppsparingsfasen for nasjonale underkontoer, med mindre forholdet er regulert i forordningen. De nasjonale reglene kan særlig gjelde aldersgrenser for å starte sparing, minstekrav til hvor lenge oppsparingsfasen skal vare, minimums- og maksimumskrav til beløp som skal innbetales, og krav om at innbetalingene skal foretas regelmessig.

På tilsvarende måte fremgår det av artikkel 57 at medlemsstatene fastsetter regler om utbetalingsfasen og utbetalinger fra nasjonale underkontoer, med mindre forholdene er regulert i forordningen. De nasjonale reglene kan særlig omfatte minstekrav til alder for å starte uttak av ytelser, en maksimumsperiode fra en PEPP-avtale starter til oppnådd pensjonsalder og vilkår for innløsning før pensjonsalder i særlige unntakstilfeller. Videre følger det av artikkel 58 nr. 2 at medlemsstatene kan vedta regler som favoriserer særlige utbetalingsformer, og i den forbindelse fastsette kvantitative grenser for engangsutbetalinger.

6.2 Høringsnotatet

Finanstilsynet legger i høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen til grunn at bakgrunnen for at det overlates til EU/EØS-statene å fastsette regler i nasjonal rett om oppsparings- og utbetalingsfasen er ulikheter statene imellom når det gjelder blant annet pensjonsalder og skatteregler, og uttaler:

> «Etter Finanstilsynets vurdering har behovet for eventuelle nasjonale regler om oppsparings- og utbetalingsfasen nær sammenheng med spørsmålet om PEPP-produkter skal være en skattefavorisert form for sparing. Reglene i skatteloven § 6-47 første ledd bokstav d om fradrag for premie, innskudd og kostnader knyttet til avtaler om individuell sparing til pensjon (IPS), jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring av skatteloven § 6-47-1 til § 6-47-16, har sin bakgrunn i at slik sparing gis skattemessig gunstigere behandling enn annen individuell sparing til pensjonsformål. Fra 2022 er maksimalt fradragsbeløp for sparing i IPS redusert fra 40 000 kroner per år til 15 000 kroner per år.
>
> EU-kommisjonen har anbefalt medlemsstatene i EU å behandle PEPP-produkter skattemessig like gunstig som eventuelle nasjonale ordninger for individuell pensjonssparing. Etter Finanstilsynets syn er spørsmålet om skattefavorisering av individuell sparing til pensjon gjennom PEPP et spørsmål som ligger utenfor Finanstilsynets mandat. Finanstilsynet tar ikke stilling til hvordan sparing i PEPP bør behandles skattemessig.
>
> Etter Finanstilsynets syn er det i utgangspunktet ikke behov for å regulere oppsparings- eller utbetalingsfasen nærmere i nasjonal rett hvis PEPP-produkter ikke skal gis skattemessig gunstig behandling. PEPP-forordningen synes imidlertid å forutsette at medlemsstatene skal fastsette regler om oppsparings- og innbetalingsfasen som supplerer forordningen. I den engelske versjonen av forordningen artikkel 47 og 57 heter det at supplerende regler om oppsparings- og utbetalingsfasen 'shall be determined by Member States'. For å unngå tvil om at Norge oppfyller sine EØS-forpliktelser på disse punktene, foreslår Finanstilsynet at det gis enkelte nasjonale regler om oppsparings- og utbetalingsfasen. De nasjonale reglene bør ikke gjøres mer omfattende enn det som er nødvendig for å oppfylle forutsetningene i forordningen.
>
> Når det gjelder oppsparingsfasen, foreslår Finanstilsynet at det fastsettes i PEPP-loven at kunden skal ha fylt 18 år for å kunne inngå avtale om sparing i PEPP-produkter, jf. lovforslaget § 2. Utover dette bør det etter Finanstilsynets syn ikke foreslås nasjonale regler om oppsparingsfasen. Det betyr at det overlates til avtalene mellom PEPP-leverandørene og kun-

dene å fastsette for eksempel hvor store beløp kunden skal spare i PEPP-produkter og hvor ofte og over hvor lang periode innbetalingene skal skje.

Når det gjelder utbetalingsfasen, er det i norsk rett innført fleksibel pensjonsalder fra 62 år både i folketrygden og i tjenestepensjonslovene. Alderspensjon fra IPS kan tidligst tas ut fra fylte 62 år. For individuelle livrenter med videre gjelder det ingen lovfastsatte aldersgrenser. Finanstilsynet foreslår at det fastsettes en nedre aldersgrense på 62 år i PEPP-loven for å starte utbetaling av ytelser fra PEPP-produkter, jf. lovforslaget § 2. En slik aldersgrense harmonerer etter Finanstilsynets oppfatning med definisjonen av PEPP-produkt i forordningen artikkel 2 nr. 1, der det er fastsatt at PEPP-produkter skal ha som uttrykkelig formål å skaffe inntekt ved pensjonering og ha begrensede muligheter for innløsning før den tid. Utover dette bør det etter Finanstilsynets vurdering ikke foreslås nasjonale regler om utbetalingsfasen. Det vil derfor være overlatt til avtalene mellom PEPP-tilbyderne og kundene å regulere for eksempel om utbetaling av ytelser fra PEPP-produkter skal skje i terminer eller som engangsbeløp innenfor rammene av sektorlovgivningen som de ulike PEPP-tilbyderne er underlagt.»

6.3 Høringsinstansenes syn

Skatteetaten mener det bør tas stilling til hvordan PEPP skal behandles skattemessig før reglene trer i kraft for å sikre forutberegnelighet og likebehandling. Skatteetaten viser videre til at PEPP-produkter skal kunne tilbys av foretak i EU/EØS, noe som reiser spørsmål om det er behov for å gjøre endringer i opplysningsplikten for tredjeparter, jf. skatteforvaltningsloven § 7-3 og uttaler:

«Skatteetaten mener det i denne sammenheng bør klargjøres i hvilken utstrekning utenlandske foretak som tilbyr PEPP-produkter til norske skattytere skal rapportere tredjepartsopplysninger, jf. skatteforvaltningsloven § 7-3. Avhengig av hvordan PEPP-produktet skal behandles skattemessig må det også vurderes om det er behov for å gjøre endringer i opplysningspliktens innhold, jf. forskrift 23. november 2016 nr. 1360 (skatteforvaltningsforskriften) § § 7-3-3 til 7-3-4.

Når det er tatt nærmere stilling til hvordan produktet skal behandles skattemessig, må Skatteetaten vurdere om det er behov får å utvikle en ny rapporteringsløsning for rapportering av tredjepartsopplysninger eller om eksisterende rapporteringsløsninger kan tilpasses/utvides.

Det vil påløpe kostnader til utvikling av systemer, i form av utvikling av ny rapporteringsløsning eller tilpasninger i en eksisterende løsning dersom klassifiseringen av produktet innebærer rapporteringsplikt.»

Advokatforeningen viser til at IPS-sparing har vært skattemessig gunstigere enn annen pensjonssparing i Norge. Advokatforeningen mener det vil være naturlig å behandle PEPP-produkter på samme måte og mener implementeringen av PEPP-forordningen bør utsettes til også de skatterettslige spørsmålene er utredet og avklart.

Den Norske Aktuarforening har ikke innvendinger mot at det fastsettes en nedre grense for utbetaling ved 62 år, men viser til at det i Meld. St. 6 (2023–2024) *Et forbedret pensjonssystem med styrket sosial profil* ble foreslått å innføre normalalder og automatisk justering også av tidliguttak av alderspensjon, og at nedre grense for PEPP-produktet på sikt bør tilpasses dette.

Finans Norge mener at vilkårene for individuell pensjonssparing bør styrkes og gjøres mer stabile, men at dette gjøres innen den etablerte IPS-ordningen fremfor i det nye PEPP-produktet. Finans Norge viser til at det ikke er signaler som tyder på at PEPP vil bli etterspurt i Norge dersom dette ikke skal være et skattemessig gunstig produkt og viser også til at produktet er lite utbredt i europeisk sammenheng.

Finans Norge mener at det av hensyn til et mest mulig enhetlig pensjonssystem er hensiktsmessig med like regler for PEPP som for IPS når det gjelder alder for å starte innbetalinger og utbetalinger, slik Finanstilsynet foreslår. Finans Norge viser videre til at det vil være behov for å vurdere grensene på nytt både i PEPP og IPS i lys av Meld. St. 6 (2023–2024). Finans Norge mener det bør vurderes å senke nedre aldersgrense for sparing til 13 år som følge av innføringen av pensjon fra første krone.

6.4 Departementets vurdering

Departementet viser til at etterspørselen etter PEPP-produkter har vært begrenset i EU etter at forordningen trådde i kraft. Per august 2026 er kun 31 PEPP-produkter fra to leverandører ført opp i EIOPAs offentlige register over produkter

som tilbys i EU. EU-kommisjonen la i november 2025 la frem forslag til endringer i PEPP-forordningen. Forslaget er en del av EU-kommisjonens oppfølging av en strategi for en europeisk spare- og investeringsunion. Et sentralt mål med de foreslåtte endringene i PEPP-forordningen er å gjøre PEPP-produktene mer attraktive og tilgjengelige for kunder og tilbydere.

I forbindelse med at forslaget om endringer i PEPP-forordningen ble lagt frem, pekte EU-kommisjonen på at egenskaper ved PEPP-produktet har begrenset utbredelsen av produktet. EU-kommisjonen pekte også på at PEPP-produktene i flere medlemsland ikke er gitt skattemessig lik behandling som sammenlignbare pensjonsprodukter. Etter forslaget til endringer i PEPP-forordningen må medlemsstatene gi PEPP-produktene samme skattemessige behandling som nasjonale pensjonsprodukter.

EU-kommisjonens forslag til endringer i PEPP-forordningen ligger nå til behandling i Rådet og Parlamentet. Etter departementets vurdering er det naturlig å vente med å vurdere hvordan PEPP-produktet skal behandles skattemessig i Norge til det er avklart hvilke endringer i PEPP-forordningen som vedtas i EU, og hvilke rammer forordningen eventuelt vil sette for skattemessig behandling av PEPP-produktet, samt etter nærmere vurderinger av om slike regler vil være EØS-relevante.

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurderinger i høringsnotatet om behovet for nasjonale regler om oppsparings- og utbetalingsfasen. Departementet er enig med Finanstilsynet i at nedre aldersgrense for å inngå avtaler om PEPP bør være den samme som for skattefavoriserte individuelle pensjonsordninger (IPS). Flertallet på Stortinget inngikk i februar 2024 en avtale om premisser for pensjonssystemet der det blant annet er enighet om at aldersgrensene for uttak av pensjon i pensjonssystemet skal økes gradvis. Departementet vurderer, som Aktuarforeningen og Finans Norge, at nedre aldersgrense for uttak av pensjon fra PEPP-produktet bør ses i sammenheng med og ev. endres i tråd med det som besluttes for folketrygden og det private pensjonssystemet for øvrig, når dette er klarlagt. Det vises til forslaget til § 2.

7 Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 med tilpasninger

7.1 Innledning

EØS-komiteen vedtok 15. mars 2024 beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse av Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1238 av 20. juni 2019 om et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-produkt) i EØS-avtalen. Norge deltok i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke.

Gjennomføring av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningen i norsk rett vil kreve lovendring og innebærer noe overføring av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan. Det er dermed nødvendig med Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Gjennomføring av PEPP-forordningen er en forutsetning for at EØS-komiteens beslutning nr. 305/2025 om innlemmelse av ESAP-endringsforordningen skal kunne tre i kraft, se omtale i Prop. 107 LS (2025–2026) punkt 9.2. Ikraftsetting av PEPP-forordningen i EØS-avtalen har derfor også betydning for innføringen av ESAP-regelverket i norsk rett.

7.2 Om EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024

EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse av PEPP-forordningen inneholder en fortale og fire artikler med EØS-tilpasninger.

EØS-komiteens beslutning *artikkel 1* gjør endringer i EØS-avtalens vedlegg IX. Artikkel 1 nr. 1 fastsetter at tittelen på kapittel IV skal lyde «IV. Tjenestepensjoner og pensjoner». Artikkel 1 nr. 2 fastsetter at PEPP-forordningen innlemmes i EØS-avtalens vedlegg IX ved at det legges til et nytt punkt 31da. Øvrige bestemmelser i EØS-komitébeslutningens artikkel 1 gir anvisning på hvilke tilpasninger som skal gjelde for EFTA-landene. Disse kommenteres i punkt 7.3 nedenfor.

Artikkel 2, 3 og 4 inneholder sedvanlige bestemmelser om gyldigheten av norske språkversjoner og ikrafttredelse av beslutningen. Disse kommenteres kort nedenfor.

Det fremgår av *artikkel 2* i EØS-komitébeslutningen at forordningsteksten på islandsk og norsk skal være offisielle språkversjoner som skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Artikkel 3 fastsetter at EØS-komitébeslutningen skal tre i kraft 16. mars 2024 forutsatt at alle konstitusjonelle forbehold etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er hevet. Fordi den angitte datoen er passert, vil beslutningen tre i kraft den første dag i den annen måned etter siste meddelelse om heving av konstitusjonelle forbehold, jf. artikkel 103 nr. 1 annet ledd.

Etter *artikkel 4* skal EØS-komitébeslutningen kunngjøres i EØS-avdelingen og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

7.3 Nærmere om tilpasninger i EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024

7.3.1 Vedkommende myndigheter

Tilpasningen i EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 nr. 2 annet ledd bokstav a* innebærer at betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også skal omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.

Det er gitt regler om samarbeid mellom nasjonale tilsynsmyndigheter, og mellom nasjonale tilsynsmyndigheter og EIOPA, i PEPP-forordningen artikkel 66. Det er ikke gjort særlige tilpasninger for disse bestemmelsene om vedkommende myndigheter i EØS-komiteens beslutning, men det følger av EØS-komitébeslutningen artikkel 1 nr. 2 annet ledd bokstav a at vedkommende myndigheter i EFTA-statene omfattes av bestemmelsene.

7.3.2 Samarbeid mellom EIOPA og EFTAs overvåkingsorgan

Det følger av tilpasningen i *artikkel 1 nr. 2 annet ledd bokstav b* at med mindre annet er fastsatt i EØS-avtalen, skal EIOPA og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til PEPP-forordningen, særlig før tiltak settes i verk.

Bokstav h tilpasser artikkel 66 om samarbeid mellom nasjonale tilsynsmyndigheter og EIOPA, slik at samarbeidet også skal omfatte EFTAs overvåkingsorgan.

7.3.3 Henvisning til unionsrett

Tilpasningen i EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 nr. 2 annet ledd bokstav d* fastsetter at med mindre annet er fastsatt i EØS-avtalen, skal henvisninger til unionsretten i forordningen forstås som henvisninger til EØS-avtalen.

7.3.4 Anvendelsesdato

Etter tilpasningen i EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 nr. 2 annet ledd bokstav e* skal «anvendelsesdatoen for denne forordningen» for EFTA-statene forstås som «ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 av 15. mars 2024» i artikkel 18 nr. 3. Den aktuelle bestemmelsen gjelder frist for den enkelte PEPP-tilbyder til å tilby nasjonale underkontoer i minst to medlemsstater etter forespørsel rettet mot PEPP-leverandøren. For EFTA-statene vil fristen være tre år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning.

Bokstav i tilpasser videre anvendelsesdatoen for selve PEPP-forordningen, slik at den først skal få anvendelse senest tolv måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutninger som inneholder de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 28 nr. 5, artikkel 30 nr. 2, artikkel 33 nr. 3, artikkel 36 nr. 2, artikkel 37 nr. 2, artikkel 45 nr. 3 og artikkel 46 nr. 3.

7.3.5 Ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner

Etter tilpasningen i EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 nr. 2 annet ledd bokstav f* skal ordene «ikke-samarbeidsvillig jurisdiksjon for skattemessige formål som er identifisert i Rådets gjeldende konklusjoner om listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål» for EFTA-statene forstås som «ikke-samarbeidsvillig jurisdiksjon som er identifisert i den berørte EFTA-statens nasjonale lovgivning i artikkel 41 nr. 1 bokstav g. Det følger av den aktuelle bestemmelsen at eiendeler ikke skal investeres i slike jurisdiksjoner.

Det følger av EØS-komitébeslutningens fortale tredje avsnitt at ved fastsettelsen av sine nasjonale lister over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål, skal EFTA-statene ta størst mulig hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål.

7.3.6 Produktinngrep

Etter tilpasningen i EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 nr. 2 annet ledd bokstav g punkt i* legges myndigheten til å fatte vedtak om produktinngrep etter forordningen artikkel 65 nr. 2, jf. omtale i punkt 5.3.1.2, til EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EFTA-statene.

Etter tilpasningen i *bokstav g punkt ii* skal ordene «eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «EIOPA» i artikkel 65 nr. 3, 4, 5, 7 og 8. Tilpasningen innebærer at rammene som gjelder for EIOPAs vedtak om produktinngrep, jf. omtale i punkt 5.3.1, skal gjelde tilsvarende for EFTAs overvåkingsorgans vedtak om produktinngrep.

Etter tilpasningen i *bokstav g punkt iii* skal ordene «uten å avgi uttalelsen» erstattes med ordene «uten at EIOPA avgir uttalelsen» i artikkel 65 nr. 4. Tilpasningen innebærer at i tilfeller der nasjonale tilsynsmyndigheter har iverksatt produktinngrep etter artikkel 63, kan EFTAs overvåkingsorgan gjennomføre produktinngrep i tråd med artikkel 65 nr. 3 uten at EIOPA har avgitt uttalelsen nevnt i artikkel 64.

Tilpasningene i *bokstav g punkt iv* og *v* innebærer at EFTAs overvåkingsorgan, i likhet med EIOPA, skal offentliggjøre meldinger om alle sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til artikkel 65 på sine nettsider, og at en henvisning til offentliggjøringen av EFTAs overvåkingsorgans melding skal legges ut på EIOPAs nettsider.

7.4 Konstitusjonelle vurderinger

7.4.1 Forordningens bestemmelser som medfører overføring av myndighet

EIOPA har som omtalt i punkt 5.3.1 myndighet til å kunne forby eller begrense markedsføring, distribusjon og salg av et PEPP-produkt («produktinngrep»). Som følge av EØS-avtalens to-pilarsystem er det i EØS-komitébeslutningen lagt opp til

at myndighet som forordningen legger til EIOPA, skal legges til EFTAs overvåkingsorgan dersom den dreier seg om foretak som er etablert i en EFTA-stat. Dette er i tråd med to-pilarstrukturen som ble etablert for EFTA-statene i Prop. 100 S (2015–2016) som Stortinget samtykket til 13. juni 2016, for myndighet som EUs finanstilsynsmyndigheter, herunder EIOPA, fikk overfor foretak i EU.

Som en følge av at det legges forvaltningsmyndighet til EFTAs overvåkingsorgan, gir forordningen i EØS-tilpasset form myndighet til EFTA-domstolen ved at domstolen kan overprøve vedtak truffet av overvåkingsorganet, jf. ODA-avtalen artikkel 36. Innlemmelse av forordningen vil også innebære en viss overføring av dømmende myndighet.

7.4.2 Utgangspunktet for den konstitusjonelle vurderingen

Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen vil innebære at EFTAs overvåkingsorgan gis kompetanse til å fatte rettslig bindende vedtak med virkning for norske rettssubjekter, dersom disse tilbyr PEPP-produkter. EFTA-domstolen gis kompetanse til å prøve vedtakene.

Dette reiser konstitusjonelle spørsmål ettersom Grunnloven bygger på en forutsetning om at utøvende, lovgivende og dømmende myndighet i Norge skal utøves av norske statsorganer. Etter sikker konstitusjonell praksis kan likevel Stortinget etter Grunnloven § 26 annet ledd med alminnelig flertall samtykke til myndighetsoverføring som er «lite inngripende».

I Høyesteretts betenkning om innlemmelse av fjerde jernbanepakke, HR-2021-655-P (jernbanebetenkningen) og dom i HR-2023-2030-P om samtykke til innlemmelse av EUs tredje energimarkedspakke (ACER-dommen) slutter Høyesterett seg til denne langvarige praksisen, og bekrefter at Stortinget kan samtykke til myndighetsoverføring som er «lite inngripende» med alminnelig flertall etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Grunnloven gir selv ingen direkte veiledning for vurderingen av om myndighetsoverføring er «lite inngripende». Praksis, slik den er kommet til uttrykk i forbindelse med Stortingets behandling av tidligere saker, tar utgangspunkt i den enkelte kompetansebestemmelse i Grunnloven som det er tale om å gripe inn i. Gjennom praksis har det blitt identifisert en rekke relevante momenter for vurderingen. I jernbanebetenkningen punkt 4 og ACER-dommen avsnitt 221 slutter Høyesterett seg til følgende oppsummering av disse momentene, som er hentet fra en uttalelse fra Lovavdelingen fra 30. mai 2017 (JDLOV-2015-6464):

> «Etter praksis er relevante momenter bl.a. den nærmere arten av myndigheten som overføres, omfanget av myndighetsoverføringen og i den forbindelse om overføringen gjelder et bestemt og avgrenset saksområde. Det har videre betydning om overføringen er basert på gjensidighet og likeverdig deltakelse. I praksis er det også lagt vekt på i hvilken grad norske myndigheter har mulighet til å avbøte uheldige virkninger av myndighetsoverføringen. Det må også legges vekt på arten av de samfunnsmessige og politiske interessene som berøres gjennom myndighetsoverføringen. I grensetilfeller kan Stortingets standpunkt i det enkelte tilfellet bli avgjørende for spørsmålet om Grunnloven § 26 kan brukes.»

I jernbanebetenkningen punkt 4 fremhever Høyesterett at den reelle samfunnsmessige betydningen av den konkrete myndighetsoverføringen må tillegges stor vekt, og dette legges også til grunn i ACER-dommen avsnitt 222:

> «Den reelle samfunnsmessige betydningen av den konkrete myndighetsoverføringen må tillegges stor vekt, også ved myndighetsoverføring til EU-organer. Dette må vurderes konkret ut fra hvilket samfunnsområde det dreier seg om, hvor avgrenset myndighet det gjelder, og om det i stor grad dreier seg om utøvelse av et faglig eller avgrenset skjønn snarere enn å foreta bredere samfunnsmessige avveininger. Hva slags muligheter norske myndigheter har til å gripe inn dersom det skulle vise seg at vedtakene har utilsiktede uheldige virkninger, vil også ha betydning.»

7.4.3 Myndighet til å fatte vedtak om produktinngrep

Forordningen i EØS-tilpasset form gir EFTAs overvåkingsorgan myndighet til å forby eller begrense markedsføring, distribusjon og salg av et PEPP-produkt fra aktører i EFTA-statene, jf. artikkel 65 nr. 2 og nærmere omtale i punkt 7.3.6. Myndigheten som overføres til EFTAs overvåkingsorgan, er regelstyrt, og forordningen gir rammer for vedtak om produktinngrep. Ett av vilkårene for at EFTAs overvåkingsorgan skal forby eller begrense markedsføring, distribusjon og salg av et PEPP-produkt fra en norsk aktør er at Finanstilsynet ikke har iverksatt tiltak som adres-

serer trusselen produktene innebærer, eller dersom Finanstilsynets iverksatte tiltak ikke håndterer trusselen i tilstrekkelig grad. Beslutninger om hvorvidt det skal vedtas produktinngrep, gir noe rom for skjønnsmessige vurderinger. Dette er likevel innenfor tydelige og nærmere angitte kriterier som binder overvåkingsorganet, og innebærer ikke politiske eller bredere samfunnsmessige avveininger. Samlet mener departementet at artiklene gir anvisning på faglige vurderinger, som i hovedsak er regelstyrt, selv om vilkårene i forordningen overlater noe skjønn til EFTAs overvåkingsorgan.

Når det gjelder kriteriene om *gjensidighet og likeverdig deltakelse* og muligheten til *å avbøte uheldige virkninger*, viser departementet til at overføringen av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan er ensidig, og at norske myndigheter har begrenset påvirkningsadgang når det gjelder EFTAs overvåkingsorgans beslutninger. Beslutninger kan imidlertid prøves av EFTA-domstolen i henhold til artikkel 36 i avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA-avtalen).

Arten av de samfunnsmessige og politiske interessene som berøres gjennom myndighetsoverføringen, trekker i retning av at myndighetsoverføringen er «lite inngripende». Regulering av finansmarkedene kan generelt antas å ha stor nasjonal interesse. Samtidig er spørsmålet hvorvidt et pensjonsprodukt kan markedsføres, distribueres eller selges som et PEPP-produkt, lite politisk omstridt.

Stortinget har i flere saker samtykket etter Grunnloven § 26 annet ledd til innlemmelse av rettsakter som overfører tilsynsmyndighet, inkludert myndighet til å gjennomføre stedlig tilsyn og å ilegge økonomiske sanksjoner til EFTAs overvåkingsorgan. Dette gjelder blant annet forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen), forordning (EU) 2022/2554 om operasjonell motstandsdyktighet i finanssektoren (DORA-forordningen) og forordning (EU) 2023/114 om markeder for kryptoeiendeler. Myndigheten som er overført i disse sakene, er mer omfattende enn myndigheten som overføres i denne saken. Sett hen til det begrensede saksområdet og begrensningen i aktørene det er tale om, vurderer departementet at det her dreier seg om myndighetsoverføring som er «lite inngripende».

7.4.4 Tvisteløsningsmekanisme

Etter tilpasningen i EØS-komitébeslutningen *artikkel 1 nr. 2 bokstav c* skal henvisninger til EIOPAs myndighet i henhold til artikkel 9 nr. 5 og artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/201 (EIOPA-forordningen), når det gjelder EFTA-statene, forstås som henvisninger til EFTAs overvåkingsorgans myndighet og i samsvar med nr. 31h i vedlegg IX.

Artikkel 19 i EIOPA-forordningen, i EØS-tilpasset form, gjelder EFTAs overvåkingsorgans myndighet til å løse tvister mellom tilsynsmyndigheter i ulike EØS-stater. EFTAs overvåkingsorgan gis myndighet til å treffe en beslutning overfor nasjonale tilsynsmyndigheter etter artikkel 19 nr. 3, dersom en mekling etter artikkel 19 nr. 2 ikke lykkes. EFTAs overvåkingsorgan får videre myndighet til å treffe vedtak direkte overfor en finansmarkedsdeltaker etter artikkel 19. nr. 4 dersom tilsynsmyndigheten ikke etterkommer pålegget etter nr. 3. Det følger av EØS-tilpasningen til EIOPA-forordningen artikkel 19 nr. 3 og 4 at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold.

Departementet bemerker at overføringen av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan etter EIOPA-forordningen artikkel 19 er ensidig, og norske myndigheters innflytelse på beslutningene i EFTAs overvåkingsorgan er begrenset. Samtidig er myndighetsoverføringen saklig begrenset til finansmarkedsområdet, spesifikt markedet for PEPP-produkter. Videre utgjør myndigheten som følger av EIOPA-forordningens artikkel 19 nr. 4, en sekundær vedtakskompetanse. EFTAs overvåkningsorgan kan kun benytte myndigheten dersom nasjonale myndigheter ikke er enige og ikke følger opp beslutningen fra EFTAs overvåkingsorgan etter EIOPA-forordningen artikkel 19 nr. 3. Departementet viser videre til at det er tale om en type myndighet som EFTAs overvåkingsorgan allerede har på finansmarkedsområdet i dag, men det saklige feltet der EFTAs overvåkingsorgan vil kunne treffe vedtak, utvides til å omfatte markedet for PEPP-produkter. Kretsen av foretak som kan bli berørt av et eventuelt vedtak som treffes av EFTAs overvåkingsorgan, vil fortsatt kun være foretakstypene som kan tilby eller distribuere PEPP-produkter.

7.4.5 Oppsummering og samlet vurdering

Myndighetsoverføringen etter PEPP-forordningen bygger på det systemet som ble etablert ved innlemmelse av tilsynsbyråforordningene i EØS-avtalen. Departementet mener at arten og omfanget av myndighetsoverføringen tilsier at denne er lite inngripende. Departementet viser til at tilsyns-

kompetansen som etter PEPP-forordningen i EØS-tilpasset form legges til EFTAs overvåkingsorgan, er svært begrenset, og at den retter seg mot et begrenset saksfelt og en begrenset krets aktører.

Departementet anser at myndighetsoverføringen har en begrenset reell samfunnsmessig betydning. Myndigheten som overføres til EFTAs overvåkingsorgan, er av faglig karakter.

På bakgrunn av kriteriene som er oppstilt i Høyesteretts praksis, sammenholdt med den omfattende statspraksisen som finnes på området, er departementets vurdering at det samlet sett er tale om myndighetsoverføring som er «lite inngripende» og som Stortinget kan gi sitt samtykke til i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Finansdepartementet foreslår derfor at Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

8 Økonomiske og administrative konsekvenser

8.1 Generelt

Som omtalt i punkt 2.1 er PEPP-forordningen en del av EUs arbeid med å legge til rette for en kapitalmarkedsunion. Et formål med PEPP-forordningen er å håndtere utfordringene som følger av en aldrende befolkning og vedvarende lave renter, ved å legge til rette for at flere kan spare til pensjon. Forordningen skal gi forbrukere økte valgmuligheter og samtidig legge til rette for at forbrukere kan få tilgang til et trygt produkt, der hensynet til forbrukerbeskyttelse er tilstrekkelig ivaretatt. Det gjelder særlig unge og mobile arbeidstakere i EU/EØS-området.

Et uttalt mål med forordningen er at en større del av husholdningenes sparing kanaliseres over fra tradisjonell sparing gjennom bankinnskudd og over til kapitalmarkedene. Videre er et formål med forordningen å legge til rette for like konkurranseregler for tilbydere av PEPP-produkter i EU/EØS-området, slik at det kan bli et større europeisk marked for individuell pensjonssparing. Forordningen er ved det ment å bidra til å gjøre det enklere å skaffe kapital fra ulike nasjonale markeder til å finansiere langsiktige investeringer i hele EU/EØS-området og med det kunne bidra positivt til realøkonomien.

Som omtalt i punkt 6.4 har tilbudet og etterspørselen etter PEPP-produkter vært begrenset etter at forordningen trådte i kraft i EU. Departementet legger til grunn at etterspørselen etter PEPP-produkter vil være liten også i Norge, slik at gjennomføring av reglene vil ha begrensede økonomiske og administrative konsekvenser. Som nevnt i punkt 6.4 har EU-kommisjonen foreslått endringer i PEPP-forordningen med mål om å gjøre PEPP-produktene mer attraktive og tilgjengelige for kunder og tilbydere.

8.2 Konsekvenser for PEPP-tilbydere og distributører

PEPP-forordningen pålegger ingen å tilby PEPP-produkter, men bare produkter som er registrert etter reglene i forordningen kan markedsføres og distribueres i EU/EØS-området under betegnelsen «PEPP». Foretak som velger å tilby PEPP-produkter, vil bli underlagt omfattende krav om blant annet rapportering til nasjonale tilsynsmyndigheter. PEPP-forordningen stiller også en rekke andre krav som foretak som vil tilby PEPP-produkter må oppfylle. Kravene i forordningen kommer i tillegg til reglene i sektorlovgivningen som foretakene er underlagt.

I høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen peker Finanstilsynet på at tak på kostnader og rapporteringsbyrder som følger av forordningen, kan gjøre det lite attraktivt å tilby PEPP-produkter. Departementet legger til grunn at få norske foretak vil tilby PEPP-produkter, jf. også Finans Norges høringssvar, se punkt 6.3.

8.3 Konsekvenser for forbrukere

Et av formålene med forordningen at forbrukerne skal få økte valgmuligheter for å spare langsiktig til pensjon. Økte valgmuligheter kan være positivt for forbrukerne, men som omtalt over er det usikkert i hvilken grad norske foretak vil tilby eller distribuere PEPP-produkter. Finanstilsynet vurderer i høringsnotatet om gjennomføring av PEPP-forordningen at hvorvidt forbrukere i Norge vil benytte seg av muligheter til å spare i PEPP, sannsynligvis vil avhenge av om sparing i PEPP vil bli underlagt skattemessig gunstigere behandling enn annen sparing til pensjonsformål. Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering av at det er lite sannsynlig at sparing i særlig grad vil kanaliseres over fra IPS, eller fra andre spareformer, og over til PEPP uten skattemessig gunstig behandling av PEPP.

8.4 Konsekvenser for myndighetene

At Finanstilsynet utpekes som nasjonal tilsynsmyndighet etter forordningen, vil innebære nye arbeidsoppgaver for Finanstilsynet. Nasjonale tilsynsmyndigheter skal blant annet behandle søknader om registrering av PEPP-produkter og føre

tilsyn med at reglene i forordningen overholdes. Videre stilles det omfattende krav til rapportering fra Finanstilsynet til EIOPA i PEPP-forordningen og delegerte rettsakter vedtatt med hjemmel i forordningen. Konsekvensene for Finanstilsynet vil samtidig avhenge av i hvilken grad norske foretak vil ønske å tilby eller distribuere PEPP-produkter.

Vedtak som Finanstilsynet fatter etter PEPP-lovgivningen, kan påklages til Finanstilsynsklagenemnda. At tilbudet og etterspørselen etter PEPP-produkter forventes å være begrenset, tilsier at konsekvensene for nemnda vil være svært begrensede.

9 Merknader til de enkelte bestemmelsene

Til § 1

Første ledd inkorporerer PEPP-forordningen, slik den er endret ved ESAP-endringsforordningen, i norsk rett.

Annet ledd viser til at med «PEPP-forordningen» menes forordningen slik den er gjennomført i første ledd, det vil si forordningen i EØS-tilpasset form, og med eventuelle endringer gjennomført eller henvist til i første ledd, eller gjennomført i forskrift med hjemmel i tredje ledd.

I *tredje ledd* er det gitt forskjellige forskriftshjemler til departementet. Departementet får hjemmel til å gjennomføre endringer i forordningen ved forskrift, selv om forordningen er gjennomført ved lov. Dette gir mulighet til å gjennomføre endringer som er av en karakter som normalt ville vært gjennomført ved forskrift, i forskrifts form i stedet for lovendring. Hjemmelen kan bare brukes til å gjennomføre EØS-forpliktelser. Hvorvidt derogasjonshjemmelen kan anvendes, må bero på en konkret skjønnsmessig vurdering. Departementet får også hjemmel til å fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen.

Det vises til nærmere omtale i punkt 3.1. og 3.3.

Til § 2

Det vises til nærmere omtale i punkt 6.2 og 6.4.

Til § 3

Første ledd fastsetter at Finanstilsynet er nasjonal tilsynsmyndighet, jf. forordningen artikkel 61.

Annet ledd fastsetter at Finanstilsynet er innsamlingsorgan for opplysninger som etter PEPP-forordningen artikkel 26 nr. 1, det vil si det standardiserte informasjonsdokumentet «PEPP-KID», skal tilgjengeliggjøres for ESAP. Bestemmelsen gjennomfører PEPP-forordningen artikkel 70a nr. 1.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.2.2, 5.2.4, 5.4.2 og 5.4.4.

Til § 4

Bestemmelsen gjennomfører PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 3.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.3.2 og 5.3.4.

Til § 5

Bestemmelsen gjennomfører PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav c.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.3.4.

Til § 6

Første ledd første punktum gir Finanstilsynet hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelse av PEPP-forordningen artikkel 18 til 21 om portabilitet, kapittel IV om distribusjon om opplysningsplikt mv, kapittel V om forsvarlig kapitalforvaltning mv., artikkel 48 om plikt til å utpeke depotmottakere, artikkel 50 om klagebehandling, kapittel VII om bytte av tilbyder, artikkel 70a nr. 1 om innsending til ESAP og forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene. *Annet punktum* gir Finanstilsynet hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr dersom noen har fått registrert et PEPP-produkt ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, eller dersom noen har tilbudt eller distribuert et produkt under betegnelsen «PEPP-produkt» eller «pan-europeisk individuelt pensjonsprodukt» uten at produktet er registrert etter reglene i PEPP-forordningen.

Bestemmelsen gjennomfører PEPP-forordningen artikkel 67. nr. 2.

Annet ledd angir at medvirkning til overtredelse som nevnt i første ledd, også kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr.

Tredje ledd gir regler om skyldkrav for ileggelse av overtredelsesgebyr overfor fysiske personer og foretak. I *tredje punktum* gis departementet hjemmel til å fastsette bestemmelser om kvalifiserte skyldkrav i forskrift.

Fjerde ledd gjennomfører PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav d og e og gir regler om maksimumsbeløp for overtredelsesgebyr for fore-

tak. Det spesifiseres også hvordan årsomsetningen skal beregnes for morselskap eller datterselskap av et morselskap som utarbeider konsernregnskap etter regnskapsdirektivet, jf. regnskapsloven § 3-2 annet ledd.

Femte ledd gjennomfører PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav f og gir regler om maksimumsbeløp for overtredelsesgebyr for fysiske personer.

Sjette ledd gjennomfører PEPP-forordningen artikkel 67 nr. 3 bokstav g og gir ytterligere regler om maksimumsbeløp for overtredelsesgebyr for fysiske personer og foretak nevnt i fjerde og femte ledd.

Syvende ledd gir regler om foreldelse for Finanstilsynets adgang til å ilegge overtredelsesgebyr.

Åttende ledd gir departementet adgang til å fastsette regler om renter ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr i forskrift.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.3.4.

Til § 7

Bestemmelsen gjennomfører PEPP-forordningen artikkel 68 nr. 2 og inneholder en oppregning av momenter som Finanstilsynet kan legge vekt på ved vurderingen av om det skal ilegges overtredelsesgebyr etter § 6. Momentene kan også vektlegges ved utmåling av overtredelsesgebyr. Oppregningen av hvilke momenter som kan vektlegges er ikke uttømmende.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.3.4.

Til § 8

I *første ledd* slås det fast at loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Bestemmelsene i loven kan settes i kraft til ulik tid.

Annet ledd gir departementet hjemmel til å gi overgangsregler.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-loven) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1238.

Vi HAAKON, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-loven) og vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1238 i samsvar med et vedlagt forslag.

A
Forslag
til lov om felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-loven)

§ 1 *PEPP-forordningen*

(1) Forordning (EU) 2019/1238 om et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-forordningen), som inntatt i EØS-avtalen vedlegg IX nr. 31da, gjelder som lov. Forordningen gjelder med tilpasningene som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig, og med endringene som følger av forordning (EU) 2023/2869.

(2) Når det i loven her vises til PEPP-forordningen, menes forordningen slik den er gjennomført etter bestemmelsen her.

(3) Departementet kan i forskrift gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, bestemmelsene gjennomført i første ledd til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler til utfylling av bestemmelsen her.

§ 2 *Oppsparings- og utbetalingsfasen*

Den som skal inngå avtale om sparing i PEPP-produkter, må ha fylt 18 år. Kunden kan tidligst motta utbetaling av ytelser fra PEPP-produkter ved fylte 62 år.

§ 3 *Tilsyn og innsamling av opplysninger*

(1) Finanstilsynet er nasjonal tilsynsmyndighet etter PEPP-forordningen og fører tilsyn med overholdelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven.

(2) Finanstilsynet er innsamlingsorgan for opplysninger som fremgår av PEPP-forordningen artikkel 26 nr. 1.

§ 4 *Pålegg om retting*

Finanstilsynet kan gi pålegg om at forhold i strid med loven eller bestemmelser gitt i medhold av loven skal opphøre. Finanstilsynet kan sette en frist for retting.

§ 5 *Forbud mot å ha ledelsesfunksjon*

(1) Finanstilsynet kan fatte vedtak om at styremedlem, oppdragstaker eller ansatt i foretak som tilbyr eller distribuerer PEPP-produkter, som har overtrådt eller medvirket til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av loven her, ikke kan ha ledelsesfunksjon i kredittinstitusjoner, forsikringsforetak, pensjonsforetak, verdipapirforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond, forvaltere av alternative investeringsfond og forsikringsformidlingsforetak dersom overtredelsen eller medvirkningen til denne medfører at vedkommende anses uskikket til å ha slik ledelsesfunksjon.

(2) Forbud etter første ledd kan gis en varighet på inntil fem år.

§ 6 *Overtredelsesgebyr*

(1) Finanstilsynet kan ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelse av PEPP-forordningen artikkel 18 til 21, kapittel IV, kapittel V, artikkel 48, artikkel 50, kapittel VII, artikkel 70a nr. 1 og forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene. Finanstilsynet kan også ilegge overtredelsesgebyr til den som har fått registrert et PEPP-produkt ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, eller til den som har tilbudt eller distribuert et produkt under betegnelsen «PEPP-produkt» eller «pan-europeisk individuelt pensjonsprodukt» uten at produktet er registrert etter reglene i PEPP-forordningen artikkel 6, jf. artikkel 7.

(2) Medvirkning til overtredelse som nevnt i første ledd, kan sanksjoneres på samme måte.

(3) Fysiske personer kan ilegges overtredelsesgebyr for forsettlige eller uaktsomme overtredelser. Foretak kan ilegges overtredelsesgebyr for forsettlige eller uaktsomme overtredelser begått av foretaket eller noen som har handlet på vegne av foretaket. Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser om kvalifisert skyldkrav som vilkår for å ilegge overtredelsesgebyr.

(4) Foretak kan ilegges overtredelsesgebyr på inntil 50 millioner kroner, eller inntil 10 prosent av den samlede årsomsetningen etter siste godkjente årsregnskap. For et morselskap eller et datterselskap av et morselskap som skal utarbeide konsernregnskap etter direktiv 2013/34/EU, skal den samlede omsetningen være den totale årsomset-

ningen eller tilsvarende inntekt etter relevante regnskapsdirektiver etter siste tilgjengelige konsoliderte årsregnskap godkjent av styret i morselskap.

(5) Fysiske personer kan ilegges overtredelsesgebyr på inntil 7 millioner kroner.

(6) Overtredelsesgebyret kan fastsettes til inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen dersom dette gir høyere gebyr enn utmålingen etter fjerde og femte ledd.

(7) Adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes fem år etter at overtredelsen er opphørt. Fristen avbrytes ved at Finanstilsynet gir forhåndsvarsel eller fatter vedtak om overtredelsesgebyr.

(8) Departementet kan i forskrift gi regler om renter ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr.

§ 7 *Momenter ved ileggelse og utmåling av overtredelsesgebyr*

Ved vurderingen av om overtredelsesgebyr skal ilegges etter § 6, og ved utmålingen, kan det tas hensyn til:

a. overtredelsens grovhet og varighet
b. graden av skyld hos overtrederen
c. overtrederens finansielle styrke, særlig samlet omsetning eller årsinntekt
d. oppnådd fortjeneste eller unngått tap
e. tap påført tredjeperson som følge av overtredelsen
f. vilje til å samarbeide med myndighetene
g. tidligere overtredelser
h. forhold som nevnt i forvaltningsloven § 46 andre ledd
i. andre relevante forhold.

§ 8 *Ikrafttredelse og overgangsregler*

(1) Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

(2) Departementet kan fastsette overgangsregler.

B
Forslag
til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1238

Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1238.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 av 15. mars 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98,

og ut fra følgende betraktninger:

1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1238 av 20. juni 2019 om et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-produkt)[1] skal innlemmes i EØS-avtalen.
2) I forordning (EU) 2019/1238 angis det i hvilke tilfeller og under hvilke vilkår Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner (EIOPA) kan midlertidig forby eller begrense visse typer finansvirksomhet, i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010[2]. Med hensyn til EØS-avtalen skal denne myndigheten utøves av EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EFTA-statene, i samsvar med nr. 31h i EØS-avtalens vedlegg IX og på de vilkårene som er fastsatt der. For å sikre at det dras nytte av EIOPAs ekspertise i prosessen, og at det er samsvar i praksis mellom de to pilarene i EØS, vil EFTAs overvåkingsorgan treffe slike beslutninger på grunnlag av utkast utarbeidet av EIOPA. Dermed bevares de viktigste fordelene med tilsyn av en enkelt myndighet.
3) EFTA-statene skal, når de fastsetter hvilke land som skal stå oppført på listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner i deres nasjonale lovgivning, ta størst mulig hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål.
4) Avtalepartene er enige om at denne beslutning gjennomfører den overenskomst som var gjenspeilet i EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministres konklusjoner[3] av 14. oktober 2014 med hensyn til innlemmelse av EUs forordninger om de europeiske tilsynsmyndigheter (European Supervisory Authorities – ESA) i EØS-avtalen.
5) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. Tittelen på kapittel IV skal lyde:
   «**IV. Tjenestepensjoner og pensjoner**
2. Etter nr. 31d (europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2341) tilføyes følgende:
   «31da. **32019 R 1238**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1238 av 20. juni 2019 om et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-produkt) (EUT L 198 av 25.7.2019, s. 1).

   Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasninger:

   a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene 'medlemsstat(er)' og 'vedkommende myndigheter' også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
   b) Med mindre annet er fastsatt i denne avtale, skal Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner (EIOPA) og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til denne forordningen, særlig før tiltak settes i verk.
   c) Henvisninger til EIOPAs myndighet i henhold til artikkel 9 nr. 5 og artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010

---

1 EUT L 198 av 25.7.2019, s. 1.
2 EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.
3 Rådskonklusjoner – EUs og EØS-EFTA-statenes finans- og økonomiministere, 14178/1/14 REV 1.

skal, når det gjelder EFTA-statene, forstås som henvisninger til EFTAs overvåkingsorgans myndighet i de omhandlede tilfellene og i samsvar med nr. 31h i dette vedlegg.

d) Med mindre annet er fastsatt i denne avtale, skal henvisninger til unionsretten forstås som henvisninger til EØS-avtalen.

e) I artikkel 18 nr. 3, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene 'anvendelsesdatoen for denne forordningen' forstås som 'ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 71/2024 av 15. mars 2024'.

f) I artikkel 41 nr. 1 bokstav g), når det gjelder EFTA-statene, skal ordene 'ikke-samarbeidsvillig jurisdiksjon for skattemessige formål som er identifisert i Rådets gjeldende konklusjoner om listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål' forstås som 'ikke-samarbeidsvillig jurisdiksjon som er identifisert i den berørte EFTA-statens nasjonale lovgivning'.

g) I artikkel 65:
   i) i nr. 2 skal ordene 'eller, når det gjelder EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'EIOPA',
   ii) i nr. 3, 4, 5, 7 og 8 skal ordene 'eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'EIOPA',
   iii) i nr. 4 skal ordene 'uten å avgi uttalelsen' erstattes med ordene 'uten at EIOPA avgir uttalelsen',
   iv) i nr. 6 skal ordene 'alle beslutninger' erstattes med ordene 'alle sine beslutninger',
   v) i nr. 6 skal ordene 'EFTAs overvåkingsorgan skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om alle sine beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkelen. En henvisning til offentliggjøringen av EFTAs overvåkingsorgans melding skal legges ut på EIOPAs nettsted.' tilføyes etter ordet 'artikkelen.'.

h) I artikkel 66 nr. 3 og 4 skal ordene ', EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordene 'Vedkommende myndigheter'.

i) I artikkel 74, når det gjelder EFTA-statene, skal andre ledd lyde:
'Denne forordningen får anvendelse senest tolv måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutninger som inneholder de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 28 nr. 5, artikkel 30 nr. 2, artikkel 33 nr. 3, artikkel 36 nr. 2, artikkel 37 nr. 2, artikkel 45 nr. 3 og artikkel 46 nr. 3.'.»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2019/1238 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 16. mars 2024, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt.(*)

(*) Forfatningsrettslige krav angitt.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 15. mars 2024.

For EØS-komiteen
Nicolas von Lingen
Formann

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1238 av 20. juni 2019 om et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-produkt)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité[1],

etter den ordinære regelverksprosedyren[2] og

ut fra følgende betraktninger:

1) Husholdninger i Unionen er blant de som sparer mest i verden, men det meste av de oppsparte midlene settes inn på bankkontoer med kort løpetid. Flere investeringer i kapitalmarkedene kan bidra til å takle de utfordringene som oppstår som følge av en aldrende befolkning og lave renter.
2) Alderspensjon utgjør en vesentlig del av pensjonisters inntekt, og for mange mennesker utgjør en tilstrekkelig pensjon forskjellen mellom en god alderdom og fattigdom. Alderspensjon er en forutsetning for å utøve de grunnleggende rettighetene som er fastsatt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, herunder i artikkel 25 om eldres rettigheter, der det fastslås at «Unionen anerkjenner og respekterer de eldres rett til et verdig og uavhengig liv og til å delta i det sosiale og kulturelle liv.»
3) Unionen står overfor flere utfordringer, herunder demografiske utfordringer fordi Europa er et kontinent med en aldrende befolkning. I tillegg skjer det en dyptgripende endring i karrieremønstre, arbeidsmarkedet og formuesfordelingen, ikke minst som følge av den digitale revolusjonen.
4) En vesentlig del av alderspensjonene ytes gjennom offentlige ordninger. Selv om nasjonale myndigheter har enekompetanse med hensyn til organiseringen av pensjonssystemer som fastsatt i traktatene, er tilstrekkelig inntekt og økonomisk bærekraft i nasjonale pensjonssystemer avgjørende for stabiliteten i Unionen som helhet. Kanalisering av mer av europeernes oppsparte midler fra kontant- og bankinnskudd til langsiktige investeringsprodukter, for eksempel frivillige pensjonsprodukter med et langsiktig pensjonsperspektiv, vil derfor gi virkninger som er gunstige både for enkeltpersoner (som vil nyte godt av høyere avkastning og bedre pensjonsdekning) og for den bredere økonomien.
5) I 2015 var 11,3 millioner unionsborgere i yrkesaktiv alder (20–64 år) bosatt i en annen medlemsstat enn den de er statsborgere i, og 1,3 millioner unionsborgere arbeidet i en annen medlemsstat enn sin bostedsstat.
6) Et portabelt felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-produkt) med et langsiktig pensjonsperspektiv vil være et mer attraktivt produkt, særlig for unge og mobile arbeidstakere, og vil bidra til ytterligere å fremme unionsborgernes rett til å bo og arbeide i hele Unionen.
7) Individuelle pensjoner er viktige for å knytte langsiktige sparere til langsiktige investeringsmuligheter. Et større europeisk marked for individuelle pensjoner vil støtte tilførselen av midler til institusjonelle investorer og investeringer i realøkonomien.
8) Denne forordningen gjør det mulig å opprette et individuelt pensjonsprodukt som vil ha et langsiktig pensjonsperspektiv, og som, i den grad det er mulig, vil ta hensyn til miljømessige, sosiale og styringsmessige faktorer (ESG-faktorer) som omhandlet i prinsippene for ansvarlige investeringer som støttes av De forente nasjoner, og være enkelt, sikkert, rimelig priset, gjennomsiktig, forbrukervenn-

---

1 EUT C 81 av 2.3 2018, s. 139.

2 Europaparlamentets holdning av 4. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. juni 2019.

lig og portabelt på unionsplan samt utfylle de eksisterende systemene i medlemsstatene.

9) Det indre marked for individuelle pensjonsprodukter fungerer for tiden ikke på en smidig måte. I noen medlemsstater finnes det ennå ikke et marked for individuelle pensjonsprodukter. I andre medlemsstater er individuelle pensjonsprodukter tilgjengelige, men det er en høy grad av fragmentering mellom de nasjonale markedene. Som følge av dette er individuelle pensjonsprodukter bare i begrenset grad portable. Dette kan gjøre det vanskelig for enkeltpersoner å benytte sine grunnleggende friheter. De kan for eksempel hindres i å ta arbeid eller pensjonere seg i en annen medlemsstat. Manglende standardisering av eksisterende individuelle pensjonsprodukter begrenser dessuten tilbydernes mulighet til å benytte etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester.
10) Ettersom det indre marked for individuelle pensjonsprodukter er fragmentert og mangfoldig, kan virkningen av PEPP-produkter være svært forskjellig fra medlemsstat til medlemsstat, og målgruppen kan være like variert. I noen medlemsstater vil PEPP-produkter kunne gi løsninger for personer som for tiden ikke har tilgang til tilfredsstillende ytelser. I andre medlemsstater kan PEPP-produkter gi forbrukerne større valgmulighet eller tilby løsninger for mobile borgere. PEPP-produkter bør imidlertid ikke ha som formål å erstatte eksisterende nasjonale pensjonssystemer ettersom de utgjør ytterligere og supplerende individuelle pensjonsprodukter.
11) Kapitalmarkedsunionen vil bidra til å mobilisere kapital i Europa og kanalisere den til alle selskaper, herunder små og mellomstore bedrifter, infrastruktur og langsiktige, bærekraftige prosjekter som krever at den utvides, og skape arbeidsplasser. Et av kapitalmarkedsunionens viktigste mål er å øke ikke-profesjonelle investorers investeringer og valgmuligheter gjennom bedre bruk av oppsparte midler i Europa. For dette formålet vil et PEPP-produkt utgjøre et framskritt i retning av en forbedring av kapitalmarkedenes integrasjon ettersom det støtter langsiktig finansiering av realøkonomien i kraft av produktets langsiktige pensjonsperspektiv og investeringenes bærekraft.
12) I sin handlingsplan for etablering av en kapitalmarkedsunion («Action Plan on Building a Capital Markets Union») av 30. september 2015 uttalte Kommisjonen at den vil «vurdere mulighetene for en politisk ramme med sikte på å etablere et vellykket europeisk marked for enkle, effektive og konkurransedyktige individuelle pensjonsordninger og fastslå om det kreves et EU-regelverk for å underbygge dette markedet.»
13) I Europaparlamentets resolusjon av 19. januar 2016 om status og utfordringer for EUs regulering av finansielle tjenester: Virkninger og veien fram mot en mer effektiv EU-ramme for finansiell regulering og en kapitalmarkedsunion[3] understreket Europaparlamentet at «det må skapes et miljø som stimulerer til innovasjon innenfor finansielle produkter med sikte på å skape større mangfold og flere fordeler for realøkonomien samt forbedre insentivene for investeringer, og som også kan bidra til å gi tilstrekkelige, sikre og bærekraftige pensjoner, for eksempel utvikling av et felleseuropeisk pensjonsprodukt (PEPP-produkt) som er utformet på en enkel og gjennomsiktig måte.»
14) I sine konklusjoner av 28. juni 2016 oppfordret Det europeiske råd til «rask og målrettet framgang for å sikre lettere tilgang til finansiering for foretak og for å støtte investeringer i realøkonomien ved å gå videre med kapitalmarkedsunionens dagsorden».
15) I kommisjonsmeldingen av 14. september 2016 med tittelen «Capital Markets Union – Accelerating Reform» uttalte Kommisjonen at den «vil vurdere forskjellige forslag til et enkelt, effektivt og konkurransedyktig individuelt pensjonsprodukt i EU […] Alternativer som er vurdert, omfatter et mulig forslag til regelverk som vil kunne framlegges i 2017.»
16) I kommisjonsmeldingen av 8. juni 2017 om midtveisevalueringen av kapitalmarkedsunionens handlingsplan bebudet Kommisjonen et forslag til regelverk for et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP-produkt) innen utgangen av juni 2017. Dette vil danne grunnlaget for et sikrere, mer kostnadseffektivt og gjennomsiktig marked med overkommelig og frivillig individuell pensjonssparing som kan forvaltes på felleseuropeisk plan. Det vil dekke behovene til personer som ønsker en tilstrekkelig pensjonssparing, takle den demografiske utfordringen, utfylle de eksisterende pensjonsproduktene og -ordningene og fremme individuelle pensjonsordningers kostnadseffektivitet ved å gi gode muligheter for

[3] EUT C 11 av 12.1.2018, s. 24.

langsiktig investering av oppsparte pensjonsmidler.

17) Utviklingen av et PEPP-produkt vil bidra til å gi større valgmuligheter med hensyn til pensjonssparing, særlig for mobile arbeidstakere, og til å opprette et unionsmarked for PEPP-tilbydere. Det bør imidlertid bare være et supplement til offentlige pensjonssystemer.
18) Økonomisk opplæring kan fremme forståelsen av og bevisstheten om husholdningenes sparemuligheter i forbindelse med frivillige individuelle pensjonsprodukter. Sparerne bør også ha en rimelig mulighet til fullt ut å forstå risikoene og egenskapene som er knyttet til et PEPP-produkt.
19) En rettslig ramme for et PEPP-produkt vil danne grunnlaget for et vellykket marked for overkommelige og frivillige pensjonsrelaterte investeringer som kan forvaltes på felleseuropeisk plan. Ved å utfylle eksisterende lovfestede pensjonsordninger og tjenestepensjonsordninger og tilknyttede produkter vil den bidra til å dekke behovene til personer som ønsker en tilstrekkelig pensjonssparing, takle den demografiske utfordringen og skape en effektiv ny kilde til privat kapital for langsiktig investering. Denne rammen vil ikke erstatte eller harmonisere eksisterende nasjonale individuelle pensjonsprodukter eller -ordninger, og vil heller ikke berøre eksisterende nasjonale lovfestede pensjonsordninger og tjenestepensjonsordninger og tilknyttede produkter.
20) Et PEPP-produkt er et individuelt pensjonsprodukt som ikke er basert på tjenestepensjon, og som tegnes frivillig av en PEPP-sparer med sikte på pensjonering. Ettersom et PEPP-produkt bør gi mulighet for langsiktig oppsparing av kapital, bør mulighetene for førtidig uttak av kapital være begrensede og kunne straffes.
21) Ved denne forordningen harmoniseres et sett av grunnleggende egenskaper ved PEPP-produktet, som gjelder viktige elementer som distribusjon, minsteinnhold i avtaler, investeringsstrategi, bytte av tilbyder, eller tilbud og portabilitet over landegrensene. Harmoniseringen av disse grunnleggende egenskapene vil fremme like vilkår for tilbydere av individuell pensjon generelt og bidra til å styrke gjennomføringen av kapitalmarkedsunionen og integreringen av det indre marked for individuelle pensjoner. Dette vil føre til at det skapes et i høy grad standardisert felleseuropeisk produkt som er tilgjengelig i alle medlemsstater, og som gjør det mulig for forbrukerne fullt ut å dra nytte av det indre marked ved å overføre sine pensjonsrettigheter til utlandet og få større valgmulighet med ulike typer av tilbydere, også over landegrensene. Som følge av færre hindringer for yting av pensjonstjenester over landegrensene vil et PEPP-produkt øke konkurransen mellom tilbyderne på felleseuropeisk grunnlag og skape stordriftsfordeler som kan være til nytte for sparerne.
22) I henhold til artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) kan rettsakter vedtas i form av både forordninger og direktiver. Vedtakelsen av en forordning har vært foretrukket ettersom en forordning får direkte anvendelse i alle medlemsstater. En forordning vil derfor gjøre det mulig å oppnå en raskere utbredelse av PEPP-produktet og raskere bidra til å dekke behovet for mer pensjonssparing og investeringer innenfor rammen av kapitalmarkedsunionen. Denne forordningen harmoniserer de grunnleggende egenskapene ved PEPP-produkter som ikke trenger å være underlagt særlige nasjonale regler, og en forordning synes derfor å være bedre egnet enn et direktiv i dette tilfellet. De egenskapene som ikke omfattes av denne forordningens virkeområde (for eksempel vilkårene for oppsparingsfasen), er imidlertid underlagt nasjonale regler.
23) Denne forordningen bør fastsette ensartede regler om registrering av, tilbud om og distribusjon av samt tilsyn med PEPP-produkter. PEPP-produkter bør omfattes av bestemmelsene i denne forordningen, relevant sektorspesifikk unionsrett og de tilsvarende delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene. I tillegg bør de lovene som medlemsstatene vedtar for å gjennomføre sektorspesifikk unionsrett, få anvendelse. Dersom de ikke allerede er omfattet av denne forordningen eller av sektorspesifikk unionsrett, bør medlemsstatenes respektive lover få anvendelse. Et PEPP-produkt bør også være gjenstand for en avtale som inngås mellom PEPP-spareren og PEPP-tilbyderen («PEPP-avtalen»). Et sett av viktige egenskaper ved produktet bør inngå i PEPP-avtalen. Denne forordningen bør ikke berøre unionsreglene om internasjonal privatrett, og særlig ikke bestemmelser om domsmyndighet og gjeldende rett. Denne forordningen bør heller ikke berøre nasjonal avtalerett, sosialrett, arbeidsrett og skatterett.
24) Denne forordningen bør gjøre det klart at PEPP-avtalen må være i samsvar med alle gjeldende regler. PEPP-avtalen bør dessuten fastsette partenes rettigheter og forpliktelser og

inneholde et sett av viktige egenskaper ved produktet. En PEPP-avtale kan også inngås av representanten for en gruppe av PEPP-sparere, for eksempel en uavhengig sammenslutning av sparere, som opptrer på vegne av gruppen, forutsatt at dette skjer i samsvar med denne forordningen og gjeldende nasjonal rett, og at PEPP-sparere som inngår avtaler på denne måten, får samme informasjon og råd som PEPP-sparere som inngår en PEPP-avtale enten direkte med en PEPP-tilbyder eller gjennom en PEPP-distributør.

25) PEPP-tilbydere bør ha tilgang til hele unionsmarkedet med én enkelt produktregistrering som tildeles på grunnlag av et felles sett av regler. For å kunne markedsføre et produkt under betegnelsen «PEPP-produkt» bør PEPP-tilbydere søke om registrering hos sine vedkommende myndigheter. Denne forordningen er ikke til hinder for registrering av et eksisterende individuelt pensjonsprodukt som oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordningen. Vedkommende myndigheter bør treffe en beslutning om registrering dersom PEPP-tilbyderen som søker, har framlagt alle nødvendige opplysninger, og dersom det er innført egnede ordninger for å oppfylle kravene i denne forordningen. Etter at vedkommende myndigheter har truffet en beslutning om registrering, bør de underrette Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010[4], om dette slik at PEPP-tilbyderen og PEPP-produktet registreres i det sentrale offentlige registeret. Denne registreringen bør være gyldig i hele Unionen. For å sikre et effektivt tilsyn med oppfyllelsen av de ensartede kravene fastsatt i denne forordningen bør eventuelle senere endringer av opplysningene og dokumentene som framlegges i forbindelse med registreringen, umiddelbart meddeles vedkommende myndigheter og EIOPA, dersom det er relevant.

26) EIOPA bør opprette et sentralt offentlig register som inneholder opplysninger om PEPP-produkter som er registrert og kan tilbys og distribueres i Unionen, og om PEPP-tilbydere samt en liste over medlemsstater der PEPP-produktet tilbys. Dersom PEPP-tilbydere ikke distribuerer PEPP-produkter på en medlemsstats territorium, men kan åpne en underkonto for vedkommende medlemsstat for å sikre portabilitet for sine PEPP-kunder, bør dette registeret også inneholde opplysninger om de medlemsstatene PEPP-tilbyderen tilbyr underkontoer for.

27) Den måten tjenestepensjonsforetak som omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2341[5] er organisert og regulert på, varierer betydelig fra medlemsstat til medlemsstat. I noen medlemsstater får disse foretakene bare utøve tjenestepensjonsvirksomhet, men i andre medlemsstater får disse foretakene, herunder de godkjente foretakene som er ansvarlige for deres drift og opptrer på deres vegne når tjenestepensjonsforetak ikke har status som juridiske personer, utøve tjenestepensjonsvirksomhet og individuell pensjonsvirksomhet. Dette har ikke bare ført til at tjenestepensjonsforetak har ulike organisasjonsstrukturer, men også til at tilsynet med dem på nasjonalt plan varierer. Særlig er tilsynet med tjenestepensjonsforetak som har tillatelse til å utøve tjenestepensjonsvirksomhet og individuell pensjonsvirksomhet, bredere enn for de tjenestepensjonsforetakene som bare utøver tjenestepensjonsvirksomhet.

For ikke å bringe den finansielle stabiliteten i fare og for å ta hensyn til forskjellene med hensyn til organisasjonsstruktur og tilsyn bør bare de tjenestepensjonsforetakene som i henhold til nasjonal rett også har fått tillatelse til å tilby PEPP-produkter og er underlagt tilsyn med hensyn til dette, ha tillatelse til å tilby PEPP-produkter. Videre, og for å sikre den finansielle stabiliteten ytterligere, bør alle eiendeler og forpliktelser som er knyttet til PEPP-virksomheten, øremerkes uten mulighet for å overføre dem til foretakets øvrige pensjonsvirksomhet. Tjenestepensjonsforetak som tilbyr PEPP-produkter, bør også til enhver tid overholde de relevante standardene som er fastsatt i direktiv (EU) 2016/2341, herunder de mer detaljerte investeringsreglene som er fastsatt av medlemsstatene der de er registrert eller godkjent i henhold til direktiv (EU) 2016/2341 i forbindelse med gjennomføringen av det nevnte direktivet, og bestemmelser om deres

[4] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

[5] Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2341 av 14. desember 2016 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak (EUT L 354 av 23.12.2016, s. 37).

styringssystem. Som for andre PEPP-tilbydere gjelder det at strengere bestemmelser bør få anvendelse når denne forordningen fastsetter slike.

28) Det felles PEPP-passet vil sikre at det skapes et indre marked for PEPP-produkter.

29) PEPP-tilbydere bør kunne distribuere PEPP-produkter som de selv har utviklet, og PEPP-produkter som de ikke selv har utviklet, forutsatt at dette er i samsvar med den relevante sektorlovgivningen. PEPP-distributører bør ha rett til å distribuere PEPP-produkter som de ikke selv har utviklet. PEPP-distributører bør bare distribuere de produktene som de i samsvar med den relevante sektorlovgivningen har tilstrekkelig kunnskap om og kompetanse i forbindelse med.

30) PEPP-tilbydere eller PEPP-distributører bør gi råd til potensielle PEPP-sparere før inngåelsen av PEPP-avtalen, idet det tas hensyn til at produktet har et langsiktig pensjonsperspektiv, PEPP-sparerens individuelle krav og behov samt den begrensede muligheten for innløsning. Rådgivningen bør særlig ha som mål å informere en PEPP-sparer om investeringsalternativenes egenskaper, kapitalbeskyttelsesnivået og utbetalingsformene.

31) I henhold til adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen kan PEPP-tilbydere tilby PEPP-produkter og PEPP-distributører distribuere PEPP-produkter på en vertsstats territorium etter å ha åpnet en underkonto for denne vertsstaten. For å sikre høy kvalitet på tjenestene og et effektivt forbrukervern bør hjemstater og vertsstater samarbeide nært om håndhevingen av forpliktelsene fastsatt i denne forordningen. Dersom PEPP-tilbydere og PEPP-distributører utøver virksomhet i ulike medlemsstater i henhold til adgangen til å yte tjenester, bør vedkommende myndigheter i hjemstaten ha ansvar for å sikre at forpliktelsene fastsatt i denne forordningen oppfylles, ettersom de har nærere forbindelser med PEPP-tilbyderen. For å sikre en rettferdig ansvarsfordeling mellom vedkommende myndigheter i hjem- og vertsstaten bør vedkommende myndigheter i en vertsstat dersom de får kjennskap til manglende oppfyllelse av forpliktelser på vertsstatens territorium, underrette den vedkommende myndigheten i hjemstaten, som bør være forpliktet til å treffe hensiktsmessige tiltak. Videre bør de vedkommende myndighetene i vertsstaten ha rett til å gripe inn dersom de vedkommende myndighetene i hjemstaten ikke treffer hensiktsmessige tiltak, eller dersom tiltakene som treffes, er utilstrekkelige.

32) De vedkommende myndighetene i medlemsstatene bør ha alle nødvendige midler til rådighet for å sikre at PEPP-tilbydere og PEPP-distributører utøver sin virksomhet på en korrekt måte i hele Unionen, enten den utøves i henhold til etableringsadgangen eller adgangen til å yte tjenester. For å sikre effektivt tilsyn bør alle tiltak som iverksettes av de vedkommende myndighetene, stå i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av de risikoene en bestemt tilbyders eller distributørs virksomhet innebærer.

33) PEPP-produktets felleseuropeiske dimensjon kan utvikles ikke bare av tilbyderen, gjennom mulighetene for virksomhet over landegrensene, men også av PEPP-spareren, gjennom PEPP-produktets portabilitet og byttetjenesten, og bidrar dermed til å beskytte individuelle pensjonsrettigheter for personer som utøver sin rett til fri bevegelighet i henhold til artikkel 21 og 45 i TEUV. Portabilitet innebærer at PEPP-spareren flytter til en annen medlemsstat uten å bytte PEPP-tilbyder, mens bytte av PEPP-tilbyder ikke nødvendigvis innebærer endring av bosted.

34) Et PEPP-produkt bør omfatte nasjonale underkontoer der hver enkelt har de egenskapene for individuelle pensjonsprodukter som gjør at innbetalinger til eller utbetalinger fra PEPP-produktene kan omfattes av insentiver, dersom slike er tilgjengelige i de medlemsstatene der PEPP-tilbyderen har gjort en underkonto tilgjengelig. Underkontoen bør brukes til å føre regnskap over de innbetalingene som er foretatt i oppsparingsfasen, og de utbetalingene som er foretatt i utbetalingsfasen, i samsvar med lovgivningen i den medlemsstaten der underkontoen er åpnet. For PEPP-spareren bør den første underkontoen opprettes ved inngåelsen av en PEPP-avtale.

35) For å muliggjøre en smidig overgang for PEPP-tilbydere bør forpliktelsen til å tilby PEPP-produkter som omfatter underkontoer for minst to medlemsstater, få anvendelse innen tre år etter anvendelsesdatoen for denne forordningen. Etter lanseringen av et PEPP-produkt bør PEPP-tilbyderen opplyse om hvilke underkontoer som er umiddelbart tilgjengelige, for å unngå at PEPP-sparere villedes. Dersom en PEPP-sparer flytter til en annen medlemsstat, og dersom det ikke er en underkonto tilgjengelig for denne medlemsstaten, bør PEPP-tilbyderen gjøre det mulig for

PEPP-spareren omgående og kostnadsfritt å bytte til en annen PEPP-tilbyder som tilbyr en underkonto for denne medlemsstaten. PEPP-spareren kan også fortsette å innbetale til den underkontoen som den foretok innbetalinger til før flyttingen.

36) Idet det tas hensyn til at PEPP-produktet har et langsiktig pensjonsperspektiv, og til den administrative byrden dette innebærer, bør PEPP-tilbydere og PEPP-distributører gi klar, lettfattelig og tilstrekkelig informasjon til potensielle PEPP-sparere og PEPP-mottakere til støtte for deres beslutning om pensjonering. Av samme grunn bør PEPP-tilbydere og PEPP-distributører også sikre en høy grad av gjennomsiktighet i de ulike fasene av et PEPP-produkt, herunder i fasen før avtaleinngåelsen, ved avtaleinngåelsen, i oppsparingsfasen (herunder før pensjonering) og i utbetalingsfasen. Særlig bør det gis opplysninger om opptjente pensjonsrettigheter, beregnet nivå for PEPP-pensjonsytelser, risikoer og garantier, integreringen av ESG-faktorer samt kostnader. Dersom de beregnede nivåene for PEPP-pensjonsytelser er basert på økonomiske scenarioer, bør disse opplysningene også omfatte et best estimat-scenario og et ufordelaktig scenario, som bør være ekstremt, men realistisk.

37) Før potensielle PEPP-sparere inngår en PEPP-avtale, bør de få alle de opplysningene som er nødvendige for å kunne foreta et velbegrunnet valg. Før PEPP-avtalen inngås, bør krav og behov knyttet til pensjoner spesifiseres og rådgivning ytes.

38) For å sikre optimal produktgjennomsiktighet bør PEPP-tilbydere utarbeide et PEPP-nøkkelinformasjonsdokument (PEPP-KID) for de PEPP-produktene som de utvikler, før disse PEPP-produktene kan distribueres til PEPP-sparere. De bør også være ansvarlige for at PEPP-KID-et er riktig. PEPP-KID-et bør erstatte og være en tilpasning av nøkkelinformasjonsdokumentet om sammensatte og forsikringsbaserte investeringsprodukter for ikke-profesjonelle investorer i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1286/2014[6], som derfor ikke trenger å framlegges for PEPP-produkter. Det bør utarbeides et frittstående PEPP-KID for det grunnleggende PEPP-produktet. Dersom PEPP-tilbyderen tilbyr ulike investeringsalternativer, bør det også framlegges et generisk KID for de ulike investeringsalternativene, som også kan inneholde henvisninger til andre dokumenter. Dersom de opplysningene som kreves om de ulike investeringsalternativene, ikke kan gis i ett enkelt frittstående KID, bør det framlegges et frittstående KID for hvert av de ulike investeringsalternativene. Dette bør imidlertid være tilfellet bare dersom framlegging av et generisk KID for de ulike investeringsalternativene ikke ville være i PEPP-kundenes interesse. Når de vedkommende myndighetene vurderer om PEPP-KID-et oppfyller kravene i denne forordningen, bør de derfor sikre optimal sammenlignbarhet mellom ulike investeringsalternativer, dersom det er relevant, idet det tas særlig hensyn til ajourført kunnskap om atferdsanalyser for å unngå kognitiv skjevhet som følge av presentasjonen av opplysningene.

39) For å sikre omfattende spredning av og tilgang til PEPP-KID-er bør det i denne forordningen fastsettes at PEPP-tilbyderen skal offentliggjøre PEPP-KID-ene på sitt nettsted. PEPP-tilbyderen bør offentliggjøre PEPP-KID-et for hver medlemsstat der PEPP-produktet distribueres i henhold til adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen, med spesifikk informasjon om de vilkårene som gjelder for oppsparingsfasen og utbetalingsfasen for denne medlemsstaten.

40) Kalkulatorer for individuelle pensjonsprodukter utvikles allerede på nasjonalt plan. For at disse kalkulatorene skal bli så nyttige som mulig for forbrukerne, bør de imidlertid omfatte de kostnadene og gebyrene som forskjellige PEPP-tilbydere krever, samt eventuelle ytterligere kostnader eller gebyrer som kreves av formidlere eller andre aktører i investeringskjeden, og som PEPP-tilbyderne ikke allerede har inkludert.

41) Nærmere opplysninger som skal inngå i PEPP-KID-et, og presentasjonen av disse opplysningene bør harmoniseres ytterligere gjennom tekniske reguleringsstandarder som tar hensyn til tilgjengelig og pågående forskning om forbrukeratferd, herunder resultater av undersøkelser av hvor hensiktsmessige ulike måter å presentere informasjon for forbrukerne på er. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder. EIOPA bør utarbeide utkastene til tekniske reguleringsstandarder etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene – Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske

---

[6] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1286/2014 av 26. november 2014 om nøkkelinformasjonsdokumenter om sammensatte og forsikringsbaserte investeringsprodukter for ikke-profesjonelle investorer (PRIIP) (EUT L 352 av 9.12.2014, s. 1).

banktilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010[7], og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010[8], og, dersom det er relevant, med Den europeiske sentralbank og vedkommende myndigheter og, etter å ha gjennomført forbruker- og bransjeundersøkelser som fastsatt i denne forordningen, spesifisere de nærmere opplysningene i og presentasjonen av de opplysningene som skal inngå i PEPP-KID-et, vilkårene for å gjennomgå og endre PEPP-KID-et, vilkårene for å oppfylle kravet om å gjøre PEPP-KID-et tilgjengelig, reglene for å fastsette prognosene for pensjonsytelser, nærmere krav til presentasjonen av opplysningene som skal inngå i PEPP-oversikten, og de minstekriteriene som risikoreduksjonsteknikkene må oppfylle. Når EIOPA utarbeider utkast til tekniske reguleringsstandarder, bør den ta hensyn til de ulike mulige typene av PEPP-produkter, PEPP-produktenes langsiktige art, PEPP-sparernes kapasitet og PEPP-produktenes egenskaper. Før utkastene til tekniske reguleringsstandarder framlegges for Kommisjonen, bør det gjennomføres forbrukerundersøkelser og bransjeundersøkelser med reelle data dersom det er relevant. Kommisjonen bør vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Kommisjonen bør også gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder utarbeidet av EIOPA med hensyn til nærmere bestemmelser om samarbeid og utveksling av opplysninger samt de kravene som er nødvendige for å framlegge disse opplysningene i et standardisert format som muliggjør sammenligning, og, etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene og de vedkommende myndighetene og etter bransjeundersøkelser, med hensyn til formatet for tilsynsrapportering ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

42) PEPP-KID-et bør kunne skjelnes tydelig og holdes atskilt fra alt markedsføringsmateriell.

43) PEPP-tilbyderne bør utarbeide en PEPP-oversikt til PEPP-sparerne for å gi dem viktige individuelle og allmenne opplysninger om PEPP-produktet og sikre at det gis ajourførte opplysninger om det. PEPP-oversikten bør være klar og fullstendig og inneholde relevante og tilstrekkelige opplysninger som letter forståelsen av pensjonsrettigheter over tid og på tvers av ulike pensjonsprodukter, og slik at arbeidskraftens mobilitet fremmes. PEPP-oversikten bør også inneholde nøkkelinformasjon om investeringsstrategien som gjelder ESG-faktorer, og bør angi hvor og hvordan PEPP-sparere kan innhente tilleggsinformasjon om integreringen av ESG-faktorer. PEPP-oversikten bør gis til PEPP-sparerne årlig.

44) PEPP-tilbyderne bør to måneder før datoene da PEPP-sparerne har mulighet til å endre sine utbetalingsalternativer, opplyse PEPP-sparerne om den kommende begynnelsen av utbetalingsfasen, de mulige utbetalingsformene og muligheten for å endre utbetalingsformen. Dersom det er åpnet mer enn én underkonto, bør PEPP-sparerne opplyses om den mulige begynnelsen av utbetalingsfasen for hver underkonto.

45) I utbetalingsfasen bør PEPP-mottakerne fortsatt motta opplysninger om sine PEPP-ytelser og tilhørende utbetalingsalternativer. Dette er særlig viktig når en betydelig del av investeringsrisikoen bæres av PEPP-mottakerne i utbetalingsfasen.

46) For å beskytte PEPP-spareres og PEPP-mottakeres rettigheter i tilstrekkelig grad bør PEPP-tilbyderne kunne velge en fordeling av sine eiendeler som passer til sine forpliktelsers spesifikke art og varighet, herunder forpliktelser med lang tidshorisont. Det kreves derfor et effektivt tilsyn og en tilnærming til investeringsreglene som gir PEPP-tilbyderne tilstrekkelig fleksibilitet til å velge den sikreste og mest effektive investeringsstrategien, samtidig som de forpliktes til å opptre med forsiktighet og på den måten som best tjener PEPP-sparernes langsiktige interesser som helhet. Overholdelse av forsiktighetsprinsippet krever derfor en investeringsstrategi som er tilpasset kundestrukturen til PEPP-tilbyderen.

---

7 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

8 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

47) Ved å etablere forsiktighetsprinsippet som grunnleggende prinsipp for kapitalinvestering og gjøre det mulig for PEPP-tilbydere å utøve virksomhet over landegrensene oppmuntres det til at oppsparte midler flyttes til sektoren for individuelle pensjoner, noe som bidrar til økonomiske og sosiale framskritt. Forsiktighetsprinsippet bør også ta uttrykkelig hensyn til ESG-faktorenes rolle i investeringsprosessen.

48) Denne forordningen bør sikre et tilstrekkelig nivå av investeringsfrihet for PEPP-tilbydere. Som svært langsiktige investorer med lav likviditetsrisiko er PEPP-tilbydere i stand til innenfor forsiktighetsprinsippets grenser å bidra til utviklingen av kapitalmarkedsunionen ved å investere i ikke-likvide eiendeler som aksjer og i andre instrumenter som har en langsiktig økonomisk profil, og som ikke handles på et regulert marked, multilaterale handelsfasiliteter (MHF-er) eller organiserte handelsfasiliteter (OHF-er). De kan også dra nytte av fordelene ved internasjonal spredning. Investeringer i aksjer i andre valutaer enn dem forpliktelsene lyder på, og i andre instrumenter som har en langsiktig økonomisk profil og ikke handles på regulerte markeder, MHF-er eller OHF-er, bør derfor ikke begrenses annet enn av forsiktighetshensyn for å beskytte PEPP-spareres og PEPP-mottakeres interesser, i tråd med forsiktighetsprinsippet.

49) I forbindelse med utvidelsen av kapitalmarkedsunionen foretas en bred tolkning av hva som utgjør instrumenter med langsiktig økonomisk profil. Slike instrumenter er ikke-omsettelige verdipapirer og har derfor ikke tilgang til likviditet på annenhåndsmarkeder. De krever ofte forpliktelser i et fast tidsrom, noe som begrenser deres salgbarhet, og bør forstås å omfatte deltakerinteresse og gjeldsinstrumenter i, og lån gitt til, unoterte foretak. Unoterte foretak omfatter infrastrukturprosjekter, unoterte vekstorienterte selskaper, fast eiendom eller andre eiendeler som kan være egnet for langsiktige investeringsformål. Karbonfattige og klimarobuste infrastrukturprosjekter er ofte unoterte eiendeler og avhenger av langsiktige kreditter for prosjektfinansiering. Med tanke på at deres forpliktelser er av langsiktig art, oppfordres PEPP-tilbydere til å avsette en tilstrekkelig del av sin eiendelsportefølje til bærekraftige investeringer i realøkonomien med langsiktige økonomiske fordeler, særlig til infrastrukturprosjekter og -foretak.

50) ESG-faktorer er viktige for PEPP-tilbydernes investeringsstrategi og risikostyringssystemer. PEPP-tilbydere bør oppmuntres til å vurdere slike faktorer i sine investeringsbeslutninger og til å ta hensyn til hvordan de inngår i deres risikostyringssystemer, for å unngå «strandede eiendeler». Opplysningene om ESG-faktorer bør være tilgjengelige for EIOPA, vedkommende myndigheter og PEPP-sparere.

51) Et av formålene med reguleringen av PEPP-produkter er å skape et sikkert, kostnadseffektivt langsiktig pensjonsspareprodukt. Ettersom investeringene i individuelle pensjonsprodukter er langsiktige, bør det tas særlig hensyn til de langsiktige konsekvensene av fordelingen av eiendeler. Det bør særlig tas hensyn til ESG-faktorer. PEPP-sparemidler bør investeres idet det tas hensyn til ESG-faktorer som dem som er fastsatt i Unionens klima- og bærekraftsmål, som fastsatt i Parisavtalen om klimaendring (Parisavtalen), De forente nasjoners mål for bærekraftig utvikling og De forente nasjoners veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter.

52) PEPP-tilbydere bør for å sikre at de oppfyller sin forpliktelse til å utvikle en investeringsstrategi som er i samsvar med forsiktighetsprinsippet, hindres i å investere i ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner som er identifisert i Rådets gjeldende konklusjoner om listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål, eller i et tredjeland med høy risiko og strategiske mangler som er identifisert i den gjeldende delegerte kommisjonsforordningen som er vedtatt på grunnlag av artikkel 9 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849[9].

53) I lys av det langsiktige pensjonsmålet som gjelder for PEPP-produktet, bør de investeringsalternativene som PEPP-sparerne tilbys, utformes slik at de dekker de elementene som gjør det mulig for investorene å treffe en investeringsbeslutning, herunder antallet investeringsalternativer som de kan velge mellom. Etter det første valget som ble gjort da PEPP-avtalen ble inngått, bør PEPP-spareren ha mulighet til å endre dette valget etter minst

---

9 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF (EUT L 141 av 5.6.2015, s. 73).

fem år fra inngåelsen av en PEPP-avtale eller, i tilfelle av senere endringer, fra den seneste endringen av investeringsalternativet, slik at tilbyderne gis tilstrekkelig stabilitet til å føre en langsiktig investeringsstrategi samtidig som investorvernet sikres. PEPP-tilbydere bør imidlertid ha mulighet til å tillate at PEPP-sparerne endrer det valgte investeringsalternativet oftere.

54) Det grunnleggende PEPP-produktet bør være et sikkert produkt og bør fungere som et standardalternativ for investeringer. Det kan ha form av enten en risikoreduksjonsteknikk som er forenlig med målet om å gjøre det mulig for PEPP-spareren å tjene inn igjen kapitalen, eller en garanti for den investerte kapitalen. En risikoreduksjonsteknikk som er forenlig med målet om å gjøre det mulig for PEPP-spareren å tjene inn igjen kapitalen, kan være en konservativ investeringsstrategi eller en livssyklusstrategi som gradvis reduserer den samlede risikoeksponeringen over tid. Garantier som gis i forbindelse med standardalternativet for investeringer, bør minst dekke innbetalingene i oppsparingsfasen etter fradrag av alle gebyrer og avgifter. Garantier kan også omfatte gebyrer og avgifter og kan gi full eller delvis dekning av inflasjonen. Det bør stilles en garanti for den investerte kapitalen ved begynnelsen av utbetalingsfasen og i utbetalingsfasen, dersom det er relevant.

55) For å garantere PEPP-sparerne kostnadseffektivitet og tilstrekkelige resultater bør kostnadene og gebyrene for det grunnleggende PEPP-produktet begrenses til en fast prosentdel av den oppsparte kapitalen. Selv om denne grensen bør settes til 1 % av den oppsparte kapitalen, vil det være hensiktsmessig ytterligere å spesifisere hvilke typer kostnader og gebyrer som skal omfattes av de tekniske reguleringsstandardene, for å sikre like konkurransevilkår for ulike PEPP-tilbydere og ulike typer av PEPP-produkter med deres særskilte kostnads- og gebyrstrukturer. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta slike tekniske reguleringsstandarder, som bør utarbeides av EIOPA. Når EIOPA utarbeider utkastene til tekniske reguleringsstandarder, bør den særlig vurdere PEPP-produktenes langsiktige art, de ulike typene av PEPP-produkter og de kostnadsrelevante faktorene knyttet til deres særtrekk, for å sikre en rettferdig og lik behandling av de ulike PEPP-tilbyderne og deres produkter, samtidig som det tas hensyn til det grunnleggende PEPP-produktets art som et enkelt, kostnadseffektivt og gjennomsiktig produkt som gir en tilstrekkelig langsiktig reell investeringsavkastning. Med sikte på å bevare produktets langsiktige pensjonsperspektiv bør dessuten formen for utbetalinger, særlig med hensyn til livslange livrenter, vurderes nøye. Innenfor denne rammen bør EIOPA ta behørig hensyn til kostnads- og gebyrstrukturen for å sikre at PEPP-tilbydere som tilbyr kapitalgaranti, har samme konkurransevilkår som andre tilbydere. Videre bør prosentsatsene for kostnader og gebyrer regelmessig revideres for å sikre at de fortsatt er tilstrekkelige, idet det tas hensyn til eventuelle endringer i kostnadsnivået. Kommisjonen bør vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

For å sikre fortsatt kostnadseffektivitet og beskytte PEPP-kundene mot for belastende kostnadsstrukturer, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen når det gjelder endring av prosentsatsen, idet det tas hensyn til dens revisjoner, særlig det faktiske nivået på og endringene av det faktiske kostnads- og gebyrnivået, den innvirkningen kostnadstaket har på tilgjengeligheten av PEPP-produkter, og hensiktsmessig markedsadgang for ulike PEPP-tilbydere som tilbyr ulike typer av PEPP-produkter.

56) De vedkommende myndighetene bør utøve sin myndighet hovedsakelig for å beskytte PEPP-sparernes og PEPP-mottakernes rettigheter og sørge for stabilitet og soliditet hos PEPP-tilbyderne.

57) Dersom PEPP-tilbyderen er et tjenestepensjonsforetak eller en forvalter av et alternativt investeringsfond etablert i Unionen (AIF-forvalter etablert i Unionen), bør den utpeke en depotmottaker med sikte på oppbevaringen av de eiendelene som er knyttet til PEPP-virksomheten. Det er behov for ytterligere beskyttelsestiltak i forbindelse med foretaket som opptrer som depotmottaker, og dets funksjoner, ettersom de reglene som gjelder for depotmottakeren i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU[10], er beregnet på fond

[10] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

som markedsføres bare overfor profesjonelle investorer, med unntak av europeiske langsiktige investeringsfond i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760[11], som markedsføres overfor ikke-profesjonelle investorer, og den sektorlovgivningen som får anvendelse på tjenestepensjonsforetak, ikke krever at det utpekes en depotmottaker i alle tilfeller. For å sikre et høyest mulig nivå for investorvern i forbindelse med oppbevaring av eiendeler som er knyttet til PEPP-virksomheten, krever denne forordningen at tjenestepensjonsforetak og AIF-forvaltere etablert i Unionen som tilbyr PEPP-produkter, følger reglene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF[12] når det gjelder utpeking av depotmottakeren, utførelse av dens oppgaver samt dens tilsynsoppgaver.

58) Gjennomsiktighet og rimelighet når det gjelder kostnader og gebyrer er avgjørende for å få PEPP-sparernes tillit og gi dem mulighet til å foreta velbegrunnede valg. Det bør derfor være forbudt å bruke prissettingsmetoder som ikke er gjennomsiktige.

59) For å nå målene fastsatt i denne forordningen bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen når det gjelder fastsettelse av vilkårene for EIOPAs og de vedkommende myndighetenes utøvelse av sin inngrepsmyndighet, og de kriteriene og faktorene EIOPA skal anvende for å avgjøre om det foreligger et betydelig problem knyttet til vern av PEPP-sparere. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming[13]. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerte rettsakter.

60) Uten at det berører PEPP-kundenes rett til å bringe sin sak inn for domstolene, bør det opprettes en lett tilgjengelig, tilstrekkelig, uavhengig, upartisk, gjennomsiktig og effektiv prosedyre for alternativ tvisteløsning for tvister mellom PEPP-tilbydere eller PEPP-distributører og PEPP-kunder som oppstår i forbindelse med de rettighetene og forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen.

61) For å kunne innføre en effektiv og formålstjenlig tvisteløsningsprosedyre bør PEPP-tilbydere og PEPP-distributører innføre en effektiv klageordning som deres kunder kan følge før tvisten henvises til en prosedyre for alternativ tvisteløsning eller bringes inn for en domstol. Klageprosedyren bør ha korte og klart definerte svarfrister for PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren ved klager. Alternative tvisteløsningsorganer bør ha tilstrekkelig kapasitet til å delta i et egnet, effektivt samarbeid over landegrensene med hensyn til tvister om rettigheter og forpliktelser i henhold til denne forordningen.

62) PEPP-sparere bør med sikte på å oppnå bedre investeringsvilkår og dermed også fremme konkurransen mellom PEPP-tilbydere ha rett til å bytte til en annen PEPP-tilbyder i den samme eller en annen medlemsstat i oppsparingsfasen etter en klar, rask og sikker prosedyre. PEPP-tilbydere bør imidlertid ikke være forpliktet til å tilby byttetjenesten for PEPP-produkter når sparerne mottar utbetalinger i form av livrente. Ved bytte bør overførende PEPP-tilbydere overføre de tilsvarende beløpene, eller eventuelt eiendeler i naturalier, fra PEPP-kontoen og avslutte den. PEPP-sparerne bør inngå avtaler med mottakende PEPP-tilbydere om åpning av en ny PEPP-konto. Den nye PEPP-kontoen bør ha samme underkontostruktur som den tidligere PEPP-kontoen.

63) I forbindelse med byttetjenesten kan PEPP-sparere velge å overføre eiendeler i naturalier bare dersom byttet skjer mellom PEPP-tilbydere, for eksempel verdipapirforetak eller andre kvalifiserte tilbydere som innehar en ytterligere lisens, og som driver porteføljeforvaltning for PEPP-sparere. I slike tilfeller er det behov for skriftlig samtykke fra den mottakende tilbyderen. Ved forvaltning av kollektive investeringer er det ikke mulig å bytte eiendeler i naturalier ettersom det ikke finnes noe skille mellom eiendeler for hver PEPP-sparer.

64) Bytteprosessen bør være enkel for PEPP-spareren. Den mottakende PEPP-tilbyderen bør derfor ha ansvar for å innlede og forvalte pro-

---

11 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 av 29. april 2015 om europeiske langsiktige investeringsfond (EUT L 123 av 19.5.2015, s. 98).

12 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

13 EUT L 123 av 12.5. 2016, s. 1.

sessen på vegne av PEPP-spareren og på dennes anmodning. PEPP-tilbydere bør kunne benytte ytterligere midler, for eksempel en teknisk løsning, på frivillig grunnlag når de etablerer byttetjenesten. Med tanke på produktets felleseuropeiske art bør PEPP-sparere omgående og kostnadsfritt kunne bytte når ingen underkonto er tilgjengelig i den medlemsstaten PEPP-spareren flytter til.

65) Før PEPP-spareren gir sin tillatelse til byttet, bør den underrettes om alle trinn i og kostnader knyttet til prosedyren, som er nødvendige for å gjennomføre byttet, slik at PEPP-spareren kan treffe en velbegrunnet beslutning om byttetjenesten.

66) For at byttet skal kunne gjennomføres, må den overførende PEPP-tilbyderen samarbeide. Den overførende PEPP-tilbyderen bør derfor gi den mottakende PEPP-tilbyderen alle opplysninger som er nødvendige for å overføre betalingene til den andre PEPP-kontoen. Opplysningene bør imidlertid ikke omfatte mer enn det som er nødvendig for å gjennomføre byttet.

67) PEPP-sparerne bør ikke lide økonomiske tap, heller ikke i form av gebyrer eller renter, som følge av feil gjort av noen av PEPP-tilbyderne som er involvert i bytteprosessen. Særlig bør PEPP-sparerne ikke bære noe økonomisk tap som følge av at ytterligere gebyrer, renter eller andre kostnader må betales, og heller ikke bøter, sanksjoner eller andre typer økonomisk tap, fordi byttingen er forsinket. Ettersom kapitalbeskyttelse bør sikres ved utbetalingsfasens begynnelse og, dersom det er relevant, i utbetalingsfasen, bør den overførende PEPP-tilbyderen ikke være forpliktet til å sikre kapitalbeskyttelsen eller garantien på byttetidspunktet. PEPP-tilbyderen kan også beslutte å sikre kapitalbeskyttelsen eller stille garantien på byttetidspunktet.

68) PEPP-sparerne bør ha mulighet til å treffe en velbegrunnet beslutning før de bytter. Den mottakende PEPP-tilbyderen bør oppfylle alle distribusjons- og opplysningskrav, herunder framlegging av PEPP-KID-et, rådgivning og tilstrekkelig informasjon om kostnadene knyttet til byttet og de mulige negative følgene for kapitalbeskyttelsen når et PEPP-produkt med en garanti byttes. Kostnader knyttet til byttet, som pålegges av den overførende PEPP-tilbyderen, bør begrenses til et beløp som ikke utgjør en hindring for mobiliteten, og under alle omstendigheter begrenses til 0,5 % av de tilsvarende beløpene eller den tilsvarende pengeverdien av de eiendelene i naturalier som skal overføres.

69) PEPP-sparerne bør i forbindelse med inngåelse av en PEPP-avtale og ved åpning av en ny underkonto ha rett til å velge utbetalingsalternativ (annuitet, engangsbeløp eller annet) i utbetalingsfasen, men deretter ha mulighet til å endre sitt valg ett år før utbetalingsfasen begynner, ved begynnelsen av utbetalingsfasen og på byttetidspunktet, slik at de kan velge det utbetalingsalternativet som best passer deres behov når de nærmer seg pensjonsalder. Dersom PEPP-tilbyderen stiller mer enn én form for utbetaling til rådighet, bør det være mulig for PEPP-spareren å velge et annet utbetalingsalternativ for hver underkonto som åpnes under vedkommendes PEPP-konto.

70) PEPP-tilbyderne bør ha mulighet til å gjøre et bredt utvalg av utbetalingsformer tilgjengelig for PEPP-sparerne. Med en slik tilnærming oppnås målet om økt bruk av PEPP-produkter gjennom økt fleksibilitet og valgmulighet for PEPP-sparerne. Det vil gjøre det mulig for tilbyderne å utforme sine PEPP-produkter på den mest kostnadseffektive måten. Det er forenlig med annen unionspolitikk og er politisk gjennomførbart, ettersom det gir medlemsstatene tilstrekkelig fleksibilitet til å treffe en beslutning om hvilke utbetalingsformer de ønsker å fremme. I tråd med produktets langsiktige pensjonsperspektiv bør det være mulig for medlemsstatene å treffe tiltak for å prioritere visse utbetalingsformer, for eksempel kvantitative grenser for engangsutbetalinger, for ytterligere å fremme livslange livrenter og uttak.

71) I lys av PEPP-produktets felleseuropeiske art er det behov for å sikre et konsekvent høyt nivå for vern av PEPP-sparere på hele det indre marked. Dette krever egnede verktøyer for effektivt å bekjempe overtredelser og hindre skadelige virkninger for forbrukerne. EIOPAs og de vedkommende myndighetenes myndighet bør derfor suppleres med en klar ordning for å forby eller begrense markedsføring, distribusjon og salg av ethvert PEPP-produkt som vekker alvorlig bekymring for vernet av PEPP-sparere, herunder med hensyn til produktets langsiktige pensjonsperspektiv, finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet, i kombinasjon med hensiktsmessige samordnings- og beredskapsfullmakter til EIOPA.

EIOPAs myndighet bør være basert på artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for å sikre at slike inngrepsordninger kan anvendes i tilfelle av betydelig bekymring for vernet av PEPP-sparere, herunder med hensyn til PEPP-produktets særlige langsiktige pensjonsperspektiv. Når vilkårene er oppfylt, bør de vedkommende myndighetene kunne innføre et forbud eller en begrensning av forsiktighetshensyn før et PEPP-produkt markedsføres, distribueres eller selges til PEPP-sparere. Slik myndighet fritar ikke PEPP-tilbyderen for ansvaret for å oppfylle alle relevante krav i denne forordningen.

72) Det bør sikres full gjennomsiktighet med hensyn til kostnader og gebyrer knyttet til investeringen i et PEPP-produkt. Det vil skape like konkurransevilkår for tilbyderne, samtidig som forbrukervernet sikres. Sammenlignbare opplysninger om ulike produkter vil være tilgjengelig, noe som stimulerer til konkurransedyktige priser.

73) Selv om det løpende tilsynet med PEPP-tilbydere skal føres av de respektive vedkommende myndighetene, bør EIOPA samordne tilsynet med hensyn til PEPP-produkter for å sikre konsekvent anvendelse av en ensartet tilsynsmetode, og på denne måten bidra til PEPP-produktenes felleseuropeiske art og langsiktige pensjonsperspektiv.

74) For å styrke forbrukernes rettigheter og lette deres tilgang til en klageprosedyre bør PEPP-sparerne ha mulighet til enten individuelt eller kollektivt å inngi klager til vedkommende myndigheter i deres bostedsstat, uavhengig av hvor overtredelsen har funnet sted.

75) EIOPA bør samarbeide med vedkommende myndigheter og lette samarbeid og konsekvens mellom dem. I den forbindelse bør EIOPA spille en rolle i forbindelse med vedkommende myndigheters myndighet til å anvende tilsynstiltak, ved å framlegge dokumentasjon på PEPP-relaterte overtredelser. EIOPA bør også sørge for bindende megling i tilfelle av uenighet mellom vedkommende myndigheter på tvers av landegrensene.

76) For å sikre at PEPP-tilbydere og PEPP-distributører overholder denne forordningen, og for å sikre at de behandles likt i hele Unionen, bør det fastsettes administrative sanksjoner og andre tiltak som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

77) I samsvar med kommisjonsmeldingen av 8. desember 2010 med tittelen «Reinforcing sanctioning regimes in the financial services sector» og for å sikre at kravene i denne forordningen oppfylles, er det viktig at medlemsstatene treffer nødvendige tiltak for å sikre at overtredelser av denne forordningen underlegges hensiktsmessige administrative sanksjoner og andre tiltak.

78) Selv om medlemsstatene kan fastsette regler om administrative og strafferettslige sanksjoner for de samme overtredelsene, bør det ikke stilles krav om at medlemsstatene skal fastsette regler om administrative sanksjoner for overtredelser av denne forordningen som er omfattet av nasjonal strafferett. Opprettholdelse av strafferettslige sanksjoner i stedet for administrative sanksjoner ved overtredelser av denne forordningen bør imidlertid ikke begrense eller på annen måte påvirke vedkommende myndigheters mulighet for til rett tid å samarbeide med og få tilgang til og utveksle opplysninger med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater med henblikk på denne forordningen, herunder etter at disse overtredelsene er brakt inn for vedkommende rettsmyndigheter for straffeforfølgning.

79) Vedkommende myndigheter bør særlig ha myndighet til å ilegge økonomiske sanksjoner som er tilstrekkelig høye til å oppveie de faktiske eller potensielle fordelene, og som virker avskrekkende selv for større finansforetak og deres ledere.

80) For å sikre en ensartet anvendelse av sanksjoner i hele Unionen bør de vedkommende myndighetene ta hensyn til alle relevante omstendigheter når de fastsetter typen av administrative sanksjoner eller andre tiltak og størrelsen på overtredelsesgebyrer.

81) For å sikre at vedkommende myndigheters beslutninger om overtredelser og sanksjoner har en avskrekkende virkning på offentligheten, og for å styrke vernet av forbrukerne ved å varsle dem om PEPP-produkter som distribueres i strid med denne forordningen, bør disse beslutningene offentliggjøres, med mindre slik offentliggjøring ville skade finansmarkedenes stabilitet eller en pågående etterforskning.

82) For å kunne avdekke mulige overtredelser bør de vedkommende myndighetene ha nødvendig granskingsmyndighet og innføre effektive ordninger for å muliggjøre rapportering av mulige og faktiske overtredelser.

83) Denne forordningen bør ikke berøre bestemmelser i medlemsstatenes lovgivning om straffbare forhold.

84) Enhver behandling av personopplysninger som foretas innenfor rammen av denne forordningen, for eksempel de vedkommende myndighetenes utveksling eller overføring av personopplysninger eller behandling av personopplysninger utført av PEPP-tilbydere eller PEPP-distributører, bør skje i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679[14] og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF[15]. De europeiske tilsynsmyndighetenes utveksling eller overføring av opplysninger bør skje i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725[16].

85) Ettersom personlige finansielle opplysninger er følsomme, er et sterkt vern av personopplysninger ytterst viktig. Det anbefales derfor at personvernmyndigheter er tett involvert i gjennomføringen av og tilsynet med denne forordningen.

86) Framgangsmåten for registrering og underretning fastsatt i denne forordningen bør ikke erstatte eventuelle ytterligere nasjonale framgangsmåter som er innført, for å ha mulighet til å dra nytte av fordelene og insentivene som er fastsatt på nasjonalt plan.

87) Denne forordningen skal evalueres blant annet ved å vurdere markedsutviklingen, for eksempel framveksten av nye typer PEPP-produkter, samt utviklingen på andre områder innenfor unionsretten og medlemsstatenes erfaringer. Ved en slik evaluering bør det tas hensyn til de ulike målene og formålene med å opprette et velfungerende PEPP-marked, og det bør særlig evalueres om denne forordningen har ført til at flere europeiske borgere sparer til bærekraftige og tilstrekkelige pensjoner. Betydningen av europeiske minstestandarder for tilsyn med PEPP-tilbydere krever også en evaluering av PEPP-tilbyderne når det gjelder overholdelsen av denne forordningen og gjeldende sektorlovgivning.

88) Med tanke på denne forordningens mulige langtidsvirkninger er det viktig å overvåke utviklingen nøye i den innledende anvendelsesfasen. Når Kommisjonen foretar evalueringen, bør den også gjenspeile EIOPAs, berørte parters og eksperters erfaringer, og rapportere eventuelle synspunkter til Europaparlamentet og Rådet.

89) Denne forordningen bør sikre forenlighet med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig de eldres rett til et verdig og uavhengig liv og til å delta i det sosiale og kulturelle liv, retten til vern av personopplysninger, retten til eiendom, friheten til å drive næringsvirksomhet, prinsippet om likestilling mellom menn og kvinner og prinsippet om et høyt nivå for forbrukervern.

90) Ettersom målene for denne forordningen, som er å bedre vernet av PEPP-sparerne og øke PEPP-sparernes tillit til PEPP-produkter, herunder når disse produktene distribueres over landegrensene, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av sine virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Denne forordningen fastsetter ensartede regler om registrering, produksjon og distribusjon av samt tilsyn med individuelle pensjonsprodukter som distribueres i Unionen under betegnelsen «felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt» eller «PEPP-produkt».

---

[14] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

[15] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon) (EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37).

[16] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

1) «individuelt pensjonsprodukt» et produkt som
   a) er basert på en frivillig avtale mellom en individuell sparer og en enhet, og som utfyller lovfestede pensjonsprodukter og tjenestepensjonsprodukter,
   b) muliggjør langsiktig oppsparing av kapital der det uttrykkelige målet er å gi inntekt ved pensjonering, og med begrensede muligheter for førtidig uttak før dette tidspunktet,
   c) er verken et lovfestet pensjonsprodukt eller et tjenestepensjonsprodukt,
2) «felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt» eller «PEPP-produkt» et individuelt pensjonsprodukt for langsiktig sparing i henhold til en PEPP-avtale, som tilbys av et finansforetak som er godkjent i henhold til artikkel 6 nr. 1, og som en PEPP-sparer eller en uavhengig sammenslutning av PEPP-sparere på vegne av dens medlemmer har inngått avtale om med sikte på pensjonering, uten eller med svært begrenset mulighet for tidlig innløsning, og som er registrert i samsvar med denne forordningen,
3) «PEPP-sparer» en fysisk person som har inngått en PEPP-avtale med en PEPP-tilbyder,
4) «PEPP-avtale» en avtale mellom en PEPP-sparer og en PEPP-tilbyder som oppfyller vilkårene i artikkel 4,
5) «PEPP-konto» en individuell pensjonskonto i navnet til en PEPP-sparer eller en PEPP-mottaker, som brukes til å registrere transaksjoner som gjør det mulig for PEPP-spareren å innbetale periodiske bidrag fram til pensjonering og for PEPP-mottakeren å motta PEPP-ytelser,
6) «PEPP-mottaker» en fysisk person som mottar PEPP-ytelser,
7) «PEPP-kunde» en PEPP-sparer, en potensiell PEPP-sparer eller en PEPP-mottaker,
8) «PEPP-distribusjon» virksomhet som består i å gi råd om, foreslå eller utføre annet forberedende arbeid i forbindelse med inngåelse av PEPP-avtaler, å inngå slike avtaler eller å medvirke ved administreringen og gjennomføringen av slike avtaler, herunder levering av opplysninger om en eller flere PEPP-avtaler i samsvar med kriterier som PEPP-kunder velger via et nettsted eller andre medier, og utarbeiding av en rangeringsliste over PEPP-produkter, herunder pris- og produktsammenligninger eller prisrabatt på et PEPP-produkt når PEPP-kunden har mulighet til direkte eller indirekte å inngå en PEPP-avtale via et nettsted eller andre medier,
9) «PEPP-pensjonsytelser» ytelser som utbetales ved oppnådd pensjonsalder eller forventet oppnådd pensjonsalder i en av formene omhandlet i artikkel 58 nr. 1,
10) «PEPP-ytelser» PEPP-pensjonsytelser og andre tilleggsytelser som en PEPP-mottaker har rett til i henhold til PEPP-avtalen, særlig i forbindelse med strengt begrensede tilfeller av tidlig innløsning, eller dersom PEPP-avtalen dekker biometriske risikoer,
11) «oppsparingsfase» den perioden da eiendeler oppspares på en PEPP-konto, og som vanligvis løper fram til utbetalingsfasen begynner,
12) «utbetalingsfase» den perioden da eiendeler som er oppspart på en PEPP-konto, kan tas ut for å finansiere pensjon eller andre inntektskrav,
13) «livrente» et beløp som med bestemte mellomrom utbetales som avkastning på en investering i løpet av en periode, for eksempel PEPP-mottakerens liv eller et visst antall år,
14) «uttak» skjønnsmessige beløp som PEPP-mottakerne kan ta ut opp til en viss grense i en gitt periode,
15) «PEPP-tilbyder» et finansforetak som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 som har tillatelse til å utvikle et PEPP-produkt og distribuere dette PEPP-produktet,
16) «PEPP-distributør» et finansforetak som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 som har tillatelse til å distribuere PEPP-produkter som den ikke selv har utviklet, et verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning, eller en forsikringsformidler som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/97[17],
17) «varig medium» enhver innretning som
   a) gjør en PEPP-kunde i stand til å lagre opplysninger som er rettet personlig til denne kunden, på en slik måte at denne i framtiden kan få tilgang til opplysningene i en periode som er tilstrekkelig for opplysningenes formål, og
   b) gjør det mulig å gjenskape de lagrede opplysningene i uendret form,
18) «vedkommende myndigheter» de nasjonale myndighetene som en medlemsstat har utpekt

[17] Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/97 av 20. januar 2016 om forsikringsdistribusjon (EUT L 26 av 2.2.2016, s. 19).

til å føre tilsyn med PEPP-tilbydere eller PEPP-distributører, alt etter omstendighetene, eller til å utføre de oppgavene som er fastsatt i denne forordningen,

19) «PEPP-tilbyderens hjemstat» hjemstaten som definert i den relevante regelverksakten nevnt i artikkel 6 nr. 1,
20) «PEPP-distributørens hjemstat»
    a) dersom distributøren er en fysisk person, medlemsstaten der distributøren har sitt bosted,
    b) dersom distributøren er en juridisk person, medlemsstaten der distributøren har sitt forretningskontor eller, dersom distributøren i henhold til nasjonal rett ikke har noe forretningskontor, medlemsstaten der den har sitt hovedkontor,
21) «PEPP-tilbyderens vertsstat» en annen medlemsstat enn PEPP-tilbyderens hjemstat, der PEPP-tilbyderen tilbyr PEPP-produkter i henhold til adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen, eller som PEPP-tilbyderen har åpnet en underkonto for,
22) «PEPP-distributørens vertsstat» en annen medlemsstat enn PEPP-distributørens hjemstat, der PEPP-distributøren distribuerer PEPP-produkter i henhold til adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen,
23) «underkonto» en nasjonal konto som åpnes under hver PEPP-konto, og som oppfyller de juridiske kravene og vilkårene for å anvende mulige insentiver fastsatt på nasjonalt plan for å investere i et PEPP-produkt i den medlemsstaten som PEPP-spareren er bosatt i; for hver underkonto kan en person derfor være PEPP-sparer eller PEPP-mottaker, avhengig av de lovfestede kravene for henholdsvis oppsparingsfasen og utbetalingsfasen,
24) «kapital» samlet kapitalinnskudd, beregnet på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle gebyrer, avgifter og kostnader som betales direkte eller indirekte av PEPP-sparerne,
25) «finansielle instrumenter» de instrumentene som er angitt i avsnitt C i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU[18],
26) «depotmottaker» en institusjon som har ansvar for oppbevaring av eiendeler og overvåking av at fondsreglene og gjeldende rett overholdes,
27) «grunnleggende PEPP-produkt» et investeringsalternativ som fastsatt i artikkel 45,
28) «risikoreduksjonsteknikker» teknikker for systematisk reduksjon av eksponeringen mot en risiko og/eller sannsynligheten for at risikoen oppstår,
29) «biometriske risikoer» risikoer knyttet til dødsfall, uførhet og/eller lang levetid,
30) «tilbyderbytte» overføring på en PEPP-sparers anmodning fra en PEPP-tilbyder til en annen av tilsvarende beløp eller eventuelt av eiendeler i naturalier i samsvar med artikkel 52 nr. 4, fra en PEPP-konto til en annen, med avslutning av den tidligere PEPP-kontoen, med forbehold for artikkel 53 nr. 4 bokstav e),
31) «rådgivning» en personlig anbefaling fra en PEPP-tilbyder eller PEPP-distributør til en PEPP-kunde med hensyn til en eller flere PEPP-avtaler,
32) «partnerskap» samarbeid mellom PEPP-tilbydere om å tilby underkontoer for ulike medlemsstater innenfor rammen av portabilitetstjenesten, som omhandlet i artikkel 19 nr. 2,
33) «miljømessige, sosiale og styringsmessige faktorer» eller «ESG-faktorer» miljømessige, sosiale og styringsmessige spørsmål som dem som er omhandlet i Parisavtalen, De forente nasjoners mål for bærekraftig utvikling, De forente nasjoners veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter og i prinsippene for ansvarlige investeringer som støttes av De forente nasjoner.

Artikkel 3

Gjeldende regler

Registreringen, utviklingen og distribusjonen av og tilsynet med PEPP-produkter skal være underlagt

a) denne forordningen og
b) når det gjelder forhold som ikke omfattes av denne forordningen,
    i) relevant sektorspesifikk unionsrett, herunder de tilsvarende delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene,
    ii) lovgivning vedtatt av medlemsstatene i forbindelse med gjennomføring av relevant sektorspesifikk unionsrett og gjennomføring av tiltak som særlig gjelder PEPP-produkter,
    iii) annen nasjonal lovgivning som får anvendelse på PEPP-produkter.

[18] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

Artikkel 4

PEPP-avtale

1. PEPP-avtalen skal fastsette særlige bestemmelser om PEPP-produktet i samsvar med gjeldende regler omhandlet i artikkel 3.
2. PEPP-avtalen skal særlig inneholde følgende:
   a) En beskrivelse av det grunnleggende PEPP-produktet som omhandlet i artikkel 45, herunder opplysninger om garantien for den investerte kapitalen eller den investeringsstrategien som har som formål å sikre kapitalbeskyttelsen.
   b) En beskrivelse av de ulike investeringsalternativene, som omhandlet i artikkel 42 nr. 2, dersom det er relevant.
   c) Vilkårene for å endre investeringsalternativet omhandlet i artikkel 44.
   d) Dersom PEPP-produktet tilbyr biometrisk risikodekning, nærmere opplysninger om denne dekningen, herunder hvilke omstendigheter som vil utløse den.
   e) En beskrivelse av PEPP-pensjonsytelsene, særlig mulige utbetalingsformer og retten til å endre utbetalingsform som omhandlet i artikkel 59.
   f) Vilkårene for portabilitetstjenesten omhandlet i artikkel 17–20, herunder opplysninger om de medlemsstatene som en underkonto er tilgjengelig for.
   g) Vilkårene knyttet til byttetjenesten omhandlet i artikkel 52–55.
   h) Kategoriene av kostnader og samlede kostnader uttrykt i prosent og i pengeverdi, dersom det er relevant.
   i) Vilkårene for oppsparingsfasen for den underkontoen som svarer til PEPP-sparerens bostedsstat, som omhandlet i artikkel 47.
   j) Vilkårene for utbetalingsfasen for den underkontoen som svarer til PEPP-sparerens bostedsstat, som omhandlet i artikkel 57.
   k) Dersom det er relevant, vilkårene for tilbakebetaling av fordeler eller insentiver til PEPP-sparerens bostedsstat.

KAPITTEL II

REGISTRERING

Artikkel 5

Registrering

1. Et PEPP-produkt kan tilbys og distribueres i Unionen bare dersom det er registrert i det sentrale offentlige registeret som EIOPA fører i samsvar med artikkel 13.
2. Registreringen av et PEPP-produkt skal være gyldig i alle medlemsstater. Den gjør PEPP-tilbyderen berettiget til å tilby PEPP-produktet og PEPP-distributøren berettiget til å distribuere PEPP-produktet som er registrert i det sentrale offentlige registeret omhandlet i artikkel 13.

Tilsynet med overholdelsen av denne forordningen skal foretas løpende i samsvar med kapittel IX.

Artikkel 6

Søknad om registrering av et PEPP-produkt

1. Bare følgende finansforetak som er godkjent eller registrert i henhold til unionsretten, kan søke om registrering av et PEPP-produkt:
   a) Kredittinstitusjoner med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU[19].
   b) Forsikringsforetak som har tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF[20], og som utøver virksomhet innen direkte livsforsikring i samsvar med artikkel 2 nr. 3 i direktiv 2009/138/EF og vedlegg II til det nevnte direktivet.
   c) Tjenestepensjonsforetak som har tillatelse eller er registrert i samsvar med direktiv (EU) 2016/2341, og som i henhold til nasjonal rett har fått tillatelse til å tilby individuelle pensjonsprodukter og er underlagt tilsyn med hensyn til dette. I så fall skal alle eiendeler og forpliktelser som er knyttet til PEPP-virksomhet, øremerkes uten mulighet for å overføre dem til institusjonens øvrige pensjonsvirksomhet.
   d) Verdipapirforetak som har tillatelse i samsvar med direktiv 2014/65/EU, og som yter porteføljeforvaltning.
   e) Investeringsselskaper eller forvaltningsselskaper som har tillatelse i samsvar med direktiv 2009/65/EF.

---

[19] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

[20] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1).

f) Forvaltere av et alternativt investeringsfond etablert i Unionen (AIF-forvaltere etablert i Unionen) som har tillatelse i samsvar med direktiv 2011/61/EU.

2. Finansforetak som er oppført i nr. 1 i denne artikkelen, skal inngi søknad om registrering av et PEPP-produkt til sine vedkommende myndigheter. Søknaden skal inneholde følgende:
   a) Standard avtalevilkår i PEPP-avtalen som skal foreslås for PEPP-sparere, som omhandlet i artikkel 4.
   b) Opplysninger om søkerens identitet.
   c) Opplysninger om ordninger som gjelder porteføljeforvaltning og risikostyring og administrasjon i forbindelse med PEPP-produktet, herunder ordningene omhandlet i artikkel 19 nr. 2, artikkel 42 nr. 5 og artikkel 49 nr. 3.
   d) En liste over medlemsstater der PEPP-tilbyderen som søker, har til hensikt å markedsføre PEPP-produktet, dersom det er relevant.
   e) Opplysninger om depotmottakerens identitet, dersom det er relevant.
   f) PEPP-nøkkelinformasjon som omhandlet i artikkel 26.
   g) En liste over de medlemsstatene som PEPP-tilbyderen som søker, kan sikre umiddelbar åpning av en underkonto for.
3. Innen 15 virkedager etter at søknaden omhandlet i nr. 2 er mottatt, skal de vedkommende myndighetene vurdere om søknaden er fullstendig.

   Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal de vedkommende myndighetene fastsette en frist for når søkeren skal framlegge tilleggsopplysninger. Når søknaden anses som fullstendig, skal de vedkommende myndighetene underrette søkeren om dette.
4. Innen tre måneder etter datoen for inngivelse av den fullstendige søknaden i henhold til nr. 3 skal de vedkommende myndighetene treffe beslutning om å registrere et PEPP-produkt bare dersom søkeren er berettiget til å tilby PEPP-produkter i samsvar med nr. 1, og dersom de opplysningene og dokumentene som inngår i søknaden om registrering omhandlet i nr. 2, er i samsvar med denne forordningen.
5. Innen fem virkedager etter at vedkommende myndigheter har truffet en beslutning om å registrere PEPP-produktet, skal de formidle til EIOPA beslutningen samt opplysningene og dokumentene omhandlet i nr. 2 bokstav a), b), d), f) og g), og underrette PEPP-tilbyderen som søker, om dette.

   EIOPA skal ikke ha ansvar eller holdes ansvarlig for en beslutning om registrering som treffes av vedkommende myndigheter.

   Dersom de vedkommende myndighetene ikke tillater registrering, skal den treffe en begrunnet beslutning som kan påklages.
6. Dersom det i en medlemsstat finnes mer enn én vedkommende myndighet for en bestemt type finansforetak som omhandlet i nr. 1, skal denne medlemsstaten utpeke én vedkommende myndighet for hver type finansforetak omhandlet i nr. 1, som skal ha ansvar for registreringsprosedyren og for kommunikasjonen med EIOPA.

   Eventuelle senere endringer i opplysningene og dokumentene som inngår i søknaden omhandlet i nr. 2, skal umiddelbart meddeles vedkommende myndigheter. Dersom endringene gjelder opplysningene og dokumentene omhandlet i nr. 2 bokstav a), b), d), f) og g), skal de vedkommende myndighetene uten unødig opphold underrette EIOPA om disse endringene.

Artikkel 7

Registrering av et PEPP-produkt

1. Innen fem virkedager etter datoen for meddelelse av beslutningen om registrering og opplysningene og dokumentene i samsvar med artikkel 6 nr. 5 skal EIOPA registrere PEPP-produktet i det sentrale offentlige registeret omhandlet i artikkel 13 og uten unødig opphold underrette de vedkommende myndighetene om dette.
2. Innen fem virkedager etter at de har mottatt meldingen om registreringen av PEPP-produktet omhandlet i nr. 1, skal vedkommende myndigheter underrette PEPP-tilbyderen som søker, om dette.
3. PEPP-tilbyderen kan tilby PEPP-produktet og PEPP-distributøren kan distribuere PEPP-produktet fra datoen for registrering av PEPP-produktet i det sentrale offentlige registeret nevnt i artikkel 13.

Artikkel 8

Vilkår for avregistrering av et PEPP-produkt

1. De vedkommende myndighetene skal treffe beslutning om avregistrering av PEPP-produktet når

a) PEPP-tilbyderen gir uttrykkelig avkall på registreringen,
b) PEPP-tilbyderen har fått registreringen ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
c) PEPP-tilbyderen har gjort seg skyldig i alvorlige eller systematiske overtredelser av denne forordningen, eller
d) PEPP-tilbyderen eller PEPP-produktet ikke lenger oppfyller vilkårene som gjaldt for registreringen.

2. Innen fem virkedager etter at de vedkommende myndighetene har truffet en beslutning om å avregistrere PEPP-produktet, skal de meddele den til EIOPA og underrette PEPP-tilbyderen om dette.
3. Innen fem virkedager etter å ha mottatt underretningen om beslutningen om avregistrering omhandlet i nr. 2, skal EIOPA avregistrere PEPP-produktet og underrette vedkommende myndigheter om dette.
4. Innen fem virkedager etter at de har mottatt meldingen om avregistrering av PEPP-produktet omhandlet i nr. 3, medregnet datoen for avregistrering, skal vedkommende myndigheter underrette PEPP-tilbyderen om dette.
5. PEPP-tilbyderen skal ikke lenger tilby PEPP-produktet, og PEPP-distributøren skal ikke lenger distribuere PEPP-produktet fra datoen for avregistrering av PEPP-produktet i det sentrale offentlige registeret omhandlet i artikkel 13.
6. Dersom EIOPA har mottatt opplysninger om at en av omstendighetene omhandlet i nr. 1 bokstav b) eller c) i denne artikkelen foreligger, skal EIOPA i samsvar med forpliktelsen til samarbeid mellom vedkommende myndigheter og EIOPA som omhandlet i artikkel 66, anmode PEPP-tilbyderens vedkommende myndigheter om å kontrollere om slike omstendigheter foreligger, og de vedkommende myndighetene skal framlegge sine resultater og tilhørende opplysninger for EIOPA.
7. Før de vedkommende myndighetene og EIOPA treffer en beslutning om å avregistrere PEPP-produktet, skal de gjøre sitt ytterste for å sikre at PEPP-sparernes interesser vernes.

Artikkel 9

Betegnelse

Betegnelsen «felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt» eller «PEPP-produkt» i forbindelse med et individuelt pensjonsprodukt kan brukes bare dersom det individuelle pensjonsproduktet er registrert av EIOPA med sikte på distribusjon under betegnelsen «PEPP-produkt» i henhold til denne forordningen.

Artikkel 10

Distribusjon av PEPP-produkter

1. Finansforetak omhandlet i artikkel 6 nr. 1 kan distribuere PEPP-produkter som de selv har utviklet. De kan også distribuere PEPP-produkter som de ikke har utviklet, forutsatt at de overholder den relevante sektorlovgivningen i henhold til hvilken de kan distribuere produkter som de ikke selv har utviklet.
2. Forsikringsformidlere som er registrert i henhold til direktiv (EU) 2016/97, og verdipapirforetak som har fått tillatelse i henhold til direktiv 2014/65/EU til å yte investeringsrådgivning som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 4 i direktiv 2014/65/EU, kan distribuere PEPP-produkter som de ikke selv har utviklet.

Artikkel 11

Tilsynsordninger for ulike typer av tilbydere

PEPP-tilbydere og PEPP-distributører skal overholde denne forordningen og den relevante tilsynsordningen som gjelder for dem i samsvar med regelverksaktene omhandlet i artikkel 6 nr. 1 og artikkel 10 nr. 2.

Artikkel 12

Offentliggjøring av nasjonale bestemmelser

1. Teksten i de nasjonale lovene og forskriftene om vilkårene for oppsparingsfasen omhandlet i artikkel 47 og vilkårene for utbetalingsfasen omhandlet i artikkel 57, herunder opplysninger om ytterligere nasjonale prosedyrer som er innført for å søke om fordeler og insentiver fastsatt på nasjonalt plan, skal, dersom det er relevant, offentliggjøres og ajourføres av den relevante nasjonale myndigheten.
2. Alle vedkommende myndigheter i en medlemsstat skal på sitt nettsted ha og ajourføre en lenke til teksten omhandlet i nr. 1.
3. Offentliggjøringen av teksten omhandlet i nr. 1 skal skje bare for informasjonsformål og skal ikke medføre rettslige forpliktelser eller ansvar for de relevante nasjonale myndighetene.

Artikkel 13

Sentralt offentlig register

1. EIOPA skal føre et sentralt offentlig register som identifiserer hvert PEPP-produkt som er registrert i henhold til denne forordningen, PEPP-produktets registreringsnummer, PEPP-tilbyderen av dette PEPP-produktet, PEPP-tilbyderens vedkommende myndigheter, datoen for registrering av PEPP-produktet, en fullstendig liste over medlemsstater der dette PEPP-produktet tilbys, og en fullstendig liste over medlemsstater som PEPP-tilbyderen tilbyr en underkonto for. Registeret skal være offentlig tilgjengelig i elektronisk format og ajourføres.
2. Vedkommende myndigheter skal underrette EIOPA om lenkene nevnt i artikkel 12 nr. 2 og ajourføre disse opplysningene.
3. EIOPA skal offentliggjøre og ajourføre lenkene nevnt i nr. 2 i det sentrale offentlige registeret nevnt i nr. 1.

KAPITTEL III

TILBUD OM OG PORTABILITET FOR PEPP-PRODUKTER OVER LANDEGRENSENE

AVSNITT I

Adgang til å yte tjenester og etableringsadgang

Artikkel 14

PEPP-tilbyderes og PEPP-distributørers utøvelse av adgangen til å yte tjenester og etableringsadgangen

1. PEPP-tilbydere kan tilby og PEPP-distributører kan distribuere PEPP-produkter på en vertsstats territorium i henhold til adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen, forutsatt at de gjør dette i samsvar med de relevante reglene og prosedyrene som er fastsatt i eller i henhold til den unionsretten som får anvendelse på dem som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav a), b), d) og e) eller artikkel 10 nr. 2, og etter at de har gitt melding om at de har til hensikt å åpne en underkonto for denne vertsstaten i samsvar med artikkel 21.
2. PEPP-tilbydere som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav c) og f) skal overholde reglene angitt i artikkel 15.

Artikkel 15

Utøvelse av adgangen til å yte tjenester når det gjelder tjenestepensjonsforetak og AIF-forvaltere etablert i Unionen

1. PEPP-tilbydere som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav c) og f) som har til hensikt å tilby PEPP-produkter til PEPP-sparere på en vertsstats territorium for første gang i henhold til adgangen til å yte tjenester, og som har gitt melding om at de har til hensikt å åpne en underkonto for denne vertsstaten i samsvar med artikkel 21, skal oversende følgende opplysninger til de vedkommende myndighetene i hjemstaten:
   a) PEPP-tilbyderens navn og adresse.
   b) I hvilken medlemsstat PEPP-tilbyderen har til hensikt å tilby eller distribuere PEPP-produkter til PEPP-sparere.
2. De vedkommende myndighetene i hjemstaten skal innen ti virkedager etter at opplysningene er mottatt, oversende dem til vertsstaten sammen med en bekreftelse på at PEPP-tilbyderen omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen oppfyller kravene i artikkel 6 nr. 1. Opplysningene oversendes til de vedkommende myndighetene i vertsstaten med mindre de vedkommende myndighetene i hjemstaten har grunn til å betvile at den administrative strukturen er hensiktsmessig med hensyn til tilbudet om PEPP-produkter eller PEPP-tilbyderens finansielle stilling, som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav c) og f).

   Dersom de vedkommende myndighetene i hjemstaten nekter å oversende opplysningene til de vedkommende myndighetene i vertsstaten, skal de innen én måned etter at de har mottatt alle opplysningene og dokumentene, begrunne avslaget overfor den berørte PEPP-tilbyderen. Et avslag eller manglende svar skal kunne prøves for domstolen i PEPP-tilbyderens hjemstat.
3. De vedkommende myndighetene i vertsstaten skal innen ti virkedager bekrefte at de har mottatt opplysningene omhandlet i nr. 1. De vedkommende myndighetene i hjemstaten skal deretter underrette PEPP-tilbyderen om at opplysningene er mottatt av de vedkommende myndighetene i vertsstaten, og at PEPP-tilbyderen kan begynne å tilby PEPP-produkter til PEPP-sparere i den medlemsstaten.
4. Dersom mottak som omhandlet i nr. 3 ikke er bekreftet innen ti virkedager fra datoen for oversending av opplysningene som omhandlet

i nr. 2, skal de vedkommende myndighetene i hjemstaten underrette PEPP-tilbyderen om at den kan begynne å yte tjenester i den berørte vertsstaten.

5. Ved en eventuell endring i opplysningene omhandlet i nr. 1 skal PEPP-tilbyderen underrette de vedkommende myndighetene i hjemstaten om endringen minst én måned før endringen foretas. De vedkommende myndighetene i hjemstaten skal underrette de vedkommende myndighetene i vertsstaten om endringen så snart som mulig og senest én måned etter at underretningen er mottatt.
6. Vertsstatene kan i forbindelse med denne framgangsmåten utpeke andre vedkommende myndigheter enn dem som er nevnt i artikkel 2 nr. 18, til å utøve den myndigheten som er gitt de vedkommende myndighetene i vertsstaten. De skal underrette Kommisjonen og EIOPA om dette og eventuelt angi hvordan oppgavene er fordelt.

Artikkel 16

Den myndigheten som er gitt de vedkommende myndighetene i vertsstaten

1. Dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten har grunn til å anse at et PEPP-produkt distribueres på dens territorium eller en underkonto for denne medlemsstaten er åpnet i strid med forpliktelser som følger av gjeldende regler, som omhandlet i artikkel 3, skal de underrette vedkommende myndigheter i PEPP-tilbyderens eller PEPP-distributørens hjemstat om dette.
2. Etter å ha vurdert opplysningene de mottar i henhold til nr. 1, skal de vedkommende myndighetene i hjemstaten, dersom det er relevant, umiddelbart treffe hensiktsmessige tiltak for å bøte på situasjonen. De skal underrette de vedkommende myndighetene i vertsstaten dersom slike tiltak treffes.
3. Dersom tiltakene som treffes av de vedkommende myndighetene i hjemstaten, viser seg å være utilstrekkelige eller mangler, og PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren fortsetter å distribuere PEPP-produktet på en måte som klart skader interessene til vertsstatens PEPP-sparere eller den ordnede virkemåten til markedet for individuelle pensjonsprodukter i den berørte medlemsstaten, kan de vedkommende myndighetene i vertsstaten, etter at de har underrettet de vedkommende myndighetene i hjemstaten, treffe hensiktsmessige tiltak for å hindre ytterligere uregelmessigheter, herunder, dersom det er strengt nødvendig, hindre PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren i å fortsette distribusjonen av PEPP-produkter på deres territorium.

   Videre kan de vedkommende myndighetene i hjemstaten eller de vedkommende myndighetene i vertsstaten henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.
4. Nr. 1–3 skal ikke berøre vertsstatens rett til å treffe hensiktsmessige og ikke-diskriminerende tiltak for å hindre eller straffe uregelmessigheter på sitt territorium i situasjoner der det er strengt nødvendig å treffe umiddelbare tiltak for å beskytte rettighetene til forbrukerne i vertsstaten, og når tilsvarende tiltak er utilstrekkelige eller mangler helt i hjemstaten, eller i tilfeller der uregelmessighetene er i strid med nasjonale lovbestemmelser om vern av allmennhetens interesse, i den grad dette er strengt nødvendig. I slike situasjoner skal vertsstatene ha mulighet til å hindre PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren i å utøve ny virksomhet på deres territorium.
5. Ethvert tiltak som treffes av de vedkommende myndighetene i vertsstaten i henhold til denne artikkelen, skal uten unødig opphold meddeles PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren i et velbegrunnet dokument og meldes til vedkommende myndigheter i hjemstaten.

AVSNITT II

Portabilitet

Artikkel 17

Portabilitetstjenesten

1. PEPP-sparerne skal ha rett til å bruke en portabilitetstjeneste som gir dem rett til å fortsette å innbetale til sin eksisterende PEPP-konto når de flytter til en annen medlemsstat.
2. Når de bruker portabilitetstjenesten, har PEPP-sparerne rett til å beholde alle fordeler og insentiver som er gitt av PEPP-tilbyderen, og som er knyttet til kontinuerlige investeringer i deres PEPP-produkt.

Artikkel 18

Yting av portabilitetstjenesten

1. PEPP-tilbydere skal yte de portabilitetstjenestene som er omhandlet i artikkel 17, til PEPP-sparere som har en PEPP-konto hos dem og anmoder om denne tjenesten.

2. Når en PEPP-tilbyder eller PEPP-distributør foreslår et PEPP-produkt, skal vedkommende gi potensielle PEPP-sparere opplysninger om portabilitetstjenesten og om hvilke underkontoer som er umiddelbart tilgjengelige.
3. Innen tre år etter anvendelsesdatoen for denne forordningen skal hver PEPP-tilbyder tilby nasjonale underkontoer for minst to medlemsstater dersom PEPP-tilbyderen anmodes om det.

Artikkel 19

PEPP-underkontoer

1. Dersom PEPP-tilbydere tilbyr en portabilitetstjeneste for PEPP-sparere i samsvar med artikkel 17, skal PEPP-tilbyderne sikre at når en ny underkonto åpnes under en PEPP-konto, skal den oppfylle de lovfestede kravene og vilkårene omhandlet i artikkel 47 og 57 som er fastsatt på nasjonalt plan for PEPP-produktet i PEPP-sparerens nye bostedsstat. Alle transaksjoner på PEPP-kontoen skal føres på en tilsvarende underkonto. Innbetalinger til og uttak fra underkontoen kan være gjenstand for separate avtalevilkår.
2. Uten at det berører gjeldende sektorlovgivning, kan PEPP-tilbydere også sikre oppfyllelse av kravene omhandlet i nr. 1 ved å opprette et partnerskap med en annen registrert PEPP-tilbyder («partneren»).

   Idet det tas hensyn til omfanget av de funksjonene som skal utøves av partneren, skal partneren være kvalifisert og i stand til å utøve de delegerte funksjonene. PEPP-tilbyderen skal inngå en skriftlig avtale med partneren. Avtalen skal ha rettsvirkning og klart definere PEPP-tilbyderens og partnerens rettigheter og forpliktelser. Avtalen skal være i samsvar med de relevante reglene og prosedyrene for delegering og utkontraktering som er fastsatt i eller i henhold til den unionsretten som får anvendelse på dem, som omhandlet i artikkel 6 nr. 1. Til tross for denne avtalen skal PEPP-tilbyderen være eneansvarlig når det gjelder sitt ansvar i henhold til denne forordningen.

Artikkel 20

Åpning av en ny underkonto

1. Umiddelbart etter å ha blitt underrettet om at PEPP-spareren har flyttet til en annen medlemsstat, skal PEPP-tilbyderen opplyse PEPP-spareren om muligheten for å åpne en ny underkonto under PEPP-sparerens PEPP-konto og om fristen for å åpne en slik underkonto.

   I slike tilfeller skal PEPP-tilbyderen kostnadsfritt gi PEPP-spareren PEPP-KID-et, som inneholder de spesifikke kravene omhandlet i artikkel 28 nr. 3 bokstav g), for den underkontoen som svarer til PEPP-sparerens nye bostedsstat.

   Dersom en ny underkonto ikke er tilgjengelig, skal PEPP-tilbyderen opplyse PEPP-spareren om retten til omgående og kostnadsfritt å bytte og om muligheten til å fortsette å spare på den siste underkontoen som ble åpnet.
2. Dersom PEPP-spareren har til hensikt å benytte seg av muligheten til å åpne en underkonto, skal PEPP-spareren underrette PEPP-tilbyderen om følgende:
   a) PEPP-sparerens nye bostedsstat.
   b) Fra hvilken dato innbetalingene skal overføres til den nye underkontoen.
   c) Alle relevante opplysninger om andre vilkår for PEPP-produktet.
3. PEPP-spareren kan fortsatt innbetale til den siste underkontoen som er åpnet.
4. PEPP-tilbyderen skal tilby å gi PEPP-spareren en individuell anbefaling som forklarer hvorvidt åpning av en ny underkonto under PEPP-sparerens PEPP-konto og innbetaling til den nye underkontoen ville være gunstigere enn å fortsette å innbetale til den siste underkontoen som er åpnet.
5. Dersom PEPP-tilbyderen ikke kan sikre at det åpnes en ny underkonto som svarer til PEPP-sparerens nye bostedsstat, skal PEPP-spareren etter eget valg
   a) omgående og kostnadsfritt kunne bytte PEPP-tilbyder uten hensyn til kravene i artikkel 52 nr. 3 som gjelder hyppigheten av bytte, eller
   b) kunne fortsette å innbetale til den siste underkontoen som er åpnet.
6. Den nye underkontoen skal åpnes ved at den eksisterende PEPP-avtalen mellom PEPP-spareren og PEPP-tilbyderen endres, i samsvar med gjeldende avtalerett. Datoen for åpning skal være fastsatt i avtalen.

Artikkel 21

Opplysninger om portabilitet til de vedkommende myndighetene

1. PEPP-tilbyderen som ønsker å åpne en ny underkonto for en vertsstat for første gang, skal underrette de vedkommende myndighetene i hjemstaten.

2. Underretningen fra PEPP-tilbyderen skal inneholde følgende opplysninger og dokumenter:
   a) Standard avtalevilkår i PEPP-avtalen som omhandlet i artikkel 4, herunder vedlegget for den nye underkontoen.
   b) PEPP-KID-et, som inneholder de spesifikke kravene til den underkontoen som svarer til den nye underkontoen i samsvar med artikkel 28 nr. 3 bokstav g).
   c) PEPP-oversikten omhandlet i artikkel 36.
   d) Opplysninger om avtalefestede ordninger omhandlet i artikkel 19 nr. 2 dersom det er relevant.
3. De vedkommende myndighetene i hjemstaten skal kontrollere om den framlagte dokumentasjonen er fullstendig, og innen ti virkedager etter at den fullstendige dokumentasjonen er mottatt, oversende den til de vedkommende myndighetene i vertsstaten.
4. De vedkommende myndighetene i vertsstaten skal umiddelbart bekrefte at de har mottatt opplysningene og dokumentene omhandlet i nr. 2.
5. De vedkommende myndighetene i hjemstaten skal deretter underrette PEPP-tilbyderen om at opplysningene er mottatt av de vedkommende myndighetene i vertsstaten, og at PEPP-tilbyderen kan åpne underkontoen for den medlemsstaten.

   Dersom mottak som omhandlet i nr. 4 ikke er bekreftet innen ti virkedager fra datoen for oversending av dokumentasjonen som omhandlet i nr. 3, skal de vedkommende myndighetene i hjemstaten underrette PEPP-tilbyderen om at underkontoen for den medlemsstaten kan åpnes.
6. Ved en eventuell endring i opplysningene og dokumentene omhandlet i nr. 2, skal PEPP-tilbyderen underrette de vedkommende myndighetene i hjemstaten om endringen minst én måned før endringen gjennomføres. De vedkommende myndighetene i hjemstaten skal underrette de vedkommende myndighetene i vertsstaten om endringen så snart som mulig og senest én måned etter at underretningen er mottatt.

KAPITTEL IV

DISTRIBUSJONS- OG INFORMASJONSKRAV

AVSNITT I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 22

Allment prinsipp

Når PEPP-tilbydere og -distributører distribuerer PEPP-produkter, skal de alltid opptre ærlig, rettferdig og profesjonelt i sine PEPP-kunders beste interesse.

Artikkel 23

Distribusjonsordning som gjelder for ulike typer av PEPP-tilbydere og PEPP-distributører

1. I forbindelse med distribusjonen av PEPP-produkter skal de ulike typene av PEPP-tilbydere og PEPP-distributører overholde følgende bestemmelser:
   a) Forsikringsforetak som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i denne forordningen og forsikringsformidlere som omhandlet i artikkel 10 nr. 2 i denne forordningen skal overholde gjeldende nasjonal rett som gjennomfører reglene fastsatt i kapittel V og VI i direktiv (EU) 2016/97, med unntak av artikkel 20, 23 og 25 og artikkel 30 nr. 3 i det nevnte direktivet ved distribusjon av forsikringsbaserte investeringsprodukter, og all unionsrett som kommer direkte til anvendelse og er vedtatt i henhold til de nevnte reglene med hensyn til distribusjon av slike produkter, samt denne forordningen, med unntak av artikkel 34 nr. 4.
   b) Verdipapirforetak som omhandlet i artikkel 10 nr. 2 i denne forordningen skal overholde gjeldende nasjonal rett som gjennomfører reglene om markedsføring og distribusjon av finansielle instrumenter fastsatt i artikkel 16 nr. 3 første ledd og artikkel 23, 24 og 25 i direktiv 2014/65/EU, med unntak av artikkel 24 nr. 2 og artikkel 25 nr. 3 og 4 i det nevnte direktivet, og all unionsrett som kommer direkte til anvendelse og er vedtatt i henhold til de nevnte bestemmelsene, med unntak av artikkel 34 nr. 4.
   c) Alle andre PEPP-tilbydere og PEPP-distributører skal overholde gjeldende nasjonal rett som gjennomfører reglene om markedsføring og distribusjon av finansielle instrumenter fastsatt i artikkel 16 nr. 3 første ledd og artikkel 23, 24 og 25 i direktiv 2014/65/EU, med unntak av artikkel 24 nr.

2 og artikkel 25 nr. 2, 3 og 4 i det nevnte direktivet, og all unionsrett som kommer direkte til anvendelse og er vedtatt i henhold til de nevnte bestemmelsene, samt denne forordningen.

2. Reglene i nr. 1 bokstav a) får anvendelse bare i den utstrekning det ikke finnes strengere bestemmelser i gjeldende nasjonal rett som gjennomfører reglene fastsatt i kapittel V og VI i direktiv (EU) 2016/97.

Artikkel 24

Elektronisk distribusjon og andre varige medier

PEPP-tilbydere og PEPP-distributører skal gjøre alle dokumenter og opplysninger omhandlet i dette kapittelet tilgjengelig for PEPP-kunder elektronisk og kostnadsfritt, forutsatt at PEPP-kunden kan lagre slike opplysninger på en slik måte at de er tilgjengelige for bruk i framtiden og i et tidsrom som er tilstrekkelig for opplysningenes formål, og at verktøyet gjør det mulig å gjenskape de lagrede opplysningene i uendret form.

På anmodning skal PEPP-tilbydere og PEPP-distributører kostnadsfritt gjøre disse dokumentene og opplysningene tilgjengelig også på et annet varig medium, herunder papir. PEPP-tilbydere og PEPP-distributører skal opplyse PEPP-kunder om deres rett til å be om en gratis kopi av disse dokumentene på et annet varig medium, herunder papir.

Artikkel 25

Produkttilsyns- og produktstyringskrav

1. PEPP-tilbydere skal opprettholde, gjennomføre og gjennomgå en prosess for godkjenning av hvert PEPP-produkt eller vesentlige tilpasninger av et eksisterende PEPP-produkt før det distribueres til PEPP-kunder.

   Produktgodkjenningsprosessen skal være hensiktsmessig og stå i forhold til PEPP-produktets art.

   Produktgodkjenningsprosessen skal angi et identifisert målmarked for hvert PEPP-produkt, sikre at alle relevante risikoer for et slikt identifisert målmarked vurderes, og at den planlagte distribusjonsstrategien er forenlig med det identifiserte målmarkedet, samt treffe rimelige tiltak for å sikre at PEPP-produktet distribueres til det identifiserte målmarkedet.

   PEPP-tilbyderen skal forstå og regelmessig gjennomgå de PEPP-produktene som den tilbyr, idet det tas hensyn til alle hendelser som kan få vesentlig innvirkning på den potensielle risikoen for det identifiserte målmarkedet, for i det minste å vurdere om PEPP-produktene fortsatt dekker det identifiserte målmarkedets behov, og om den planlagte distribusjonsstrategien fortsatt er hensiktsmessig.

   PEPP-tilbydere skal for PEPP-distributører gjøre tilgjengelig alle relevante opplysninger om PEPP-produktet og produktgodkjenningsprosessen, herunder det identifiserte målmarkedet for PEPP-produktet.

   PEPP-distributører skal ha innført egnede ordninger for å innhente opplysningene nevnt i femte ledd og forstå egenskapene ved og det identifiserte målmarkedet for hvert PEPP-produkt.

2. Retningslinjene, prosessene og ordningene omhandlet i denne artikkelen skal ikke berøre noen andre krav i denne forordningen, eller som får anvendelse i henhold til denne forordningen, herunder krav som gjelder offentliggjøring, egnethet eller hensiktsmessighet, identifisering og håndtering av interessekonflikter, tilskyndelser og ESG-faktorer.

AVSNITT II

Opplysninger før avtaleinngåelse

Artikkel 26

PEPP-KID

1. Før et PEPP-produkt foreslås for PEPP-sparere, skal PEPP-tilbyderen utarbeide et PEPP-KID for dette PEPP-produktet i samsvar med kravene i dette avsnittet og offentliggjøre PEPP-KID-et på sitt nettsted.
2. PEPP-KID-et skal utgjøre opplysninger før avtaleinngåelsen. Det skal være korrekt, redelig, klart og ikke villedende. Det skal inneholde nøkkelinformasjon og være i samsvar med alle bindende avtaledokumenter, med de relevante delene av tilbudsdokumentene og med vilkårene for og bestemmelsene om PEPP-produktet.
3. PEPP-KID-et skal være et frittstående dokument, klart atskilt fra markedsføringsmateriell. Det skal ikke inneholde krysshenvisninger til markedsføringsmateriell. Det kan inneholde krysshenvisninger til andre dokumenter, herunder eventuelt et prospekt, bare dersom krysshenvisningen gjelder de opplysningene som skal inngå i PEPP-KID-et i henhold til denne forordningen.

   Det skal utarbeides et eget PEPP-KID for det grunnleggende PEPP-produktet.

4. Dersom en PEPP-tilbyder tilbyr en PEPP-sparer en rekke ulike investeringsalternativer slik at all informasjon som kreves i artikkel 28 nr. 3 om disse underliggende investeringsalternativene, ikke kan gis i ett enkelt, kortfattet og frittstående PEPP-KID, skal PEPP-tilbyderne framlegge et av følgende:
   a) Et frittstående PEPP-KID for hvert av de ulike investeringsalternativene.
   b) Et generisk PEPP-KID som inneholder minst en generell beskrivelse av de ulike investeringsalternativene og angir hvor og hvordan det kan innhentes mer detaljerte opplysninger før avtaleinngåelsen om de investeringene som støtter de underliggende investeringsalternativene.
5. PEPP-KID-et skal i samsvar med artikkel 24 utformes som et kort dokument skrevet på en kortfattet måte. Det skal
   a) presenteres og utformes slik at det er lett å lese, med tilstrekkelig store, lesbare bokstaver,
   b) rette oppmerksomheten mot den nøkkelinformasjonen PEPP-kunder har behov for,
   c) være klart formulert og skrevet på et språk og i en stil som letter forståelsen av informasjonen, og framfor alt på et språk som er klart, kortfattet og forståelig.
6. Dersom det brukes farger i PEPP-KID-et, skal de ikke gjøre opplysningene mindre forståelige dersom PEPP-KID-et trykkes eller kopieres i svart-hvitt.
7. Dersom PEPP-tilbyderen benytter sitt/sin eller sitt konserns foretaksmerke eller foretakslogo i PEPP-KID-et, skal det/den ikke avlede oppmerksomheten fra informasjonen i dokumentet eller tilsløre teksten.
8. I tillegg til PEPP-KID-et skal PEPP-tilbydere og PEPP-distributører gi potensielle PEPP-sparere henvisninger til alle offentlig tilgjengelige rapporter om PEPP-tilbyderens finansielle stilling, herunder dennes solvens, slik at potensielle PEPP-sparere lett kan få tilgang til disse opplysningene.
9. Potensielle PEPP-sparere skal også gis opplysninger om tidligere resultater for PEPP-sparerens investeringsalternativ, som omfatter resultater for minst ti år eller, dersom PEPP-produktet er blitt tilbudt i mindre enn ti år, for alle de årene PEPP-produktet er blitt tilbudt. Opplysninger om tidligere resultater skal ledsages av erklæringen «tidligere resultater er ikke en indikator på framtidige resultater».

Artikkel 27

Språket i PEPP-KID-et

1. PEPP-KID-et skal skrives på de offisielle språkene, eller i det minste på et av de offisielle språkene, som brukes i den delen av medlemsstaten der PEPP-produktet distribueres, eller på et annet språk som de vedkommende myndighetene i den berørte medlemsstaten har godtatt, eller dokumentet skal oversettes til et av disse språkene dersom det er skrevet på et annet språk.

   Oversettelsen skal på en pålitelig og nøyaktig måte gjengi innholdet i det opprinnelige PEPP-KID-et.
2. Dersom PEPP-produktet markedsføres i en medlemsstat med markedsføringsmateriell utarbeidet på ett eller flere av denne medlemsstatens offisielle språk, skal PEPP-KID-et i det minste utarbeides på de tilsvarende offisielle språkene.
3. PEPP-KID-et skal på anmodning gjøres tilgjengelig i et hensiktsmessig format for PEPP-sparere med nedsatt synsevne.

Artikkel 28

Innholdet i PEPP-KID-et

1. Tittelen «PEPP-nøkkelinformasjonsdokument» skal være godt synlig øverst på PEPP-KID-ets første side.

   PEPP-KID-et skal presenteres i den rekkefølgen som er angitt i nr. 2 og 3.
2. En forklaring skal følge rett under tittelen. Den skal lyde:

   «Dette dokumentet inneholder nøkkelinformasjon om dette felleseuropeiske individuelle pensjonsproduktet (PEPP-produktet). Det er ikke markedsføringsmateriell. Opplysningene kreves i henhold til lov for å gjøre det lettere for deg å forstå dette individuelle pensjonsproduktets egenskaper, risikoer, kostnader, mulige gevinster eller tap, og for å hjelpe deg å sammenligne det med andre PEPP-produkter.»
3. PEPP-KID-et skal inneholde følgende opplysninger:
   a) I begynnelsen av dokumentet: PEPP-produktets navn, hvorvidt det er et grunnleggende PEPP-produkt eller ikke, PEPP-tilbyderens identitet og kontaktopplysninger, opplysninger om PEPP-tilbyderens vedkommende myndigheter, PEPP-produktets registreringsnummer i det sentrale offentlige registeret og dokumentets dato.

b) Følgende erklæring: «Pensjonsproduktet som beskrives i dette dokumentet, er et langsiktig produkt med begrenset mulighet for innløsning, og det kan ikke sies opp når som helst.»

c) I et avsnitt med overskriften «Hva slags produkt er dette?»: PEPP-produktets art og viktigste egenskaper, herunder
   i) dets langsiktige mål og midlene til å nå dem, særlig om målene skal nås gjennom direkte eller indirekte eksponering mot underliggende investeringer, sammen med en beskrivelse av de underliggende instrumentene eller referanseverdiene, herunder en angivelse av de markedene PEPP-tilbyderen investerer i, samt en redegjørelse for hvordan avkastningen fastsettes,
   ii) en beskrivelse av den typen PEPP-sparer som PEPP-produktet skal markedsføres overfor, særlig når det gjelder PEPP-sparerens evne til å bære investeringstap og investeringshorisonten,
   iii) en erklæring om
      – hvorvidt det grunnleggende PEPP-produktet utgjør en garanti for kapitalen eller har form av en risikoreduksjonsteknikk som er forenlig med målet om å gjøre det mulig for PEPP-spareren å tjene inn igjen kapitalen, eller
      – hvorvidt og i hvilken grad eventuelle investeringsalternativer omfatter en garanti eller en risikoreduksjonsteknikk,
   iv) en beskrivelse av PEPP-pensjonsytelsene, særlig mulige utbetalingsformer og retten til å endre utbetalingsform som omhandlet i artikkel 59 nr. 1,
   v) når PEPP-produktet dekker biometrisk risiko: nærmere opplysninger om risikoene som dekkes, og om forsikringsytelsene, herunder under hvilke omstendigheter disse ytelsene kan kreves,
   vi) opplysninger om portabilitetstjenesten, herunder en henvisning til det sentrale offentlige registeret omhandlet i artikkel 13, der opplysninger om vilkårene for oppsparingsfasen og utbetalingsfasen som er fastsatt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 47 og 57, finnes,
   vii) en erklæring om konsekvensene for PEPP-spareren av førtidig uttak fra PEPP-produktet, herunder alle gjeldende gebyrer, sanksjoner og mulig tap av kapitalbeskyttelse og andre mulige fordeler og insentiver,
   viii) en erklæring om konsekvensene for PEPP-spareren av at PEPP-spareren slutter å innbetale til PEPP-produktet,
   ix) opplysninger om de tilgjengelige underkontoene og om PEPP-sparerens rettigheter omhandlet i artikkel 20 nr. 5,
   x) opplysninger om PEPP-sparerens rett til å bytte og retten til å motta opplysninger om byttetjenesten som omhandlet i artikkel 56,
   xi) vilkårene for å endre det valgte investeringsalternativet omhandlet i artikkel 44,
   xii) eventuelle opplysninger om resultatene av PEPP-tilbyderens investeringer med hensyn til ESG-faktorer,
   xiii) den lovgivningen som skal anvendes på PEPP-avtalen når partene ikke har fritt lovvalg, eller den lovgivningen PEPP-tilbyderen foreslår når partene har fritt lovvalg,
   xiv) dersom det er relevant, om det er en angrefrist eller en oppsigelsesfrist for PEPP-spareren.

d) I et avsnitt med overskriften «Hva er risikoene, og hvilken avkastning kan jeg få?»: en kort beskrivelse av risiko- og avkastningsprofilen med følgende opplysninger:
   i) En sammenfattende risikoindikator utfylt med en beskrivende forklaring av indikatoren og dens viktigste begrensninger samt en beskrivende forklaring av de risikoene som er vesentlige for PEPP-produktet, og som ikke i tilstrekkelig grad fanges opp av den sammenfattende risikoindikatoren.
   ii) Det mulige største tapet av investert kapital, herunder opplysninger om
      – hvorvidt PEPP-spareren kan tape hele den investerte kapitalen, eller
      – hvorvidt PEPP-spareren bærer risikoen for å pådra seg ytterligere økonomiske forpliktelser,
   iii) egnede resultatscenarioer og de antakelsene som ligger til grunn for dem,
   iv) dersom det er relevant, vilkårene for avkastning til PEPP-sparerne eller innebygde høyeste grenser for avkastning,

v) en erklæring om at skatteretten i PEPP-sparerens bostedsstat kan få innvirkning på den faktiske utbetalingen.

e) I et avsnitt med overskriften «Hva skjer dersom [navnet på PEPP-tilbyderen] ikke er i stand til å foreta utbetalinger?»: en kort beskrivelse av hvorvidt tapet dekkes av en erstatnings- eller garantiordning for investorer, og i så fall hvilken ordning det er, garantistens navn og hvilke risikoer som dekkes av ordningen, og hvilke som ikke dekkes.

f) I et avsnitt med overskriften «Hva vil denne investeringen koste?»: kostnadene forbundet med en investering i PEPP-produktet, som skal omfatte både direkte og indirekte kostnader for PEPP-spareren, inklusive engangskostnader og løpende kostnader, som skal angis ved hjelp av sammenfattende indikatorer for disse kostnadene, og, for å sikre sammenlignbarhet, de samlede kostnadene uttrykt i pengebeløp og i prosent, for å vise den kumulative virkningen av disse samlede kostnadene på investeringen.

PEPP-KID-et skal klart angi at PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren skal gi opplysninger om enhver distribusjonskostnad som ikke allerede inngår i ovennevnte kostnader, slik at PEPP-spareren kan forstå den kumulative virkningen av disse samlede kostnadene på investeringens avkastning.

g) I et avsnitt med overskriften «Hva er de spesifikke kravene til underkontoen som svarer til [min bostedsstat]?»:

i) I et underavsnitt med overskriften «Krav til innbetalingsfasen»:

en beskrivelse av vilkårene for oppsparingsfasen, som fastsatt av PEPP-sparerens bostedsstat i samsvar med artikkel 47.

ii) I et underavsnitt med overskriften «Krav til utbetalingsfasen»:

en beskrivelse av vilkårene for utbetalingsfasen, som fastsatt av PEPP-sparerens bostedsstat i samsvar med artikkel 57.

h) I et avsnitt med overskriften «Hvordan kan jeg klage?»: opplysninger om hvordan og til hvem PEPP-spareren kan inngi en klage på PEPP-produktet eller på måten PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren opptrer på.

4. Lagdeling av opplysningene som kreves i henhold til nr. 3, skal være tillatt dersom PEPP-KID-et gis i et elektronisk format, slik at detaljerte deler av opplysningene kan vises i sprettoppvinduer eller gjennom lenker til ledsagende lag. I slike tilfeller skal PEPP-KID-et kunne skrives ut som ett enkelt dokument.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkelen skal EIOPA, etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene og etter å ha gjennomført forbrukerundersøkelser og bransjeundersøkelser, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om

a) presentasjonen av dokumentet, herunder dets form og lengde, og innholdet i hvert av de informasjonsavsnittene som er omhandlet i nr. 3,

b) metoden som skal benyttes for å angi risiko og avkastning som omhandlet i nr. 3 bokstav d) i) og iii),

c) metoden for kostnadsberegning, herunder angivelsen av sammenfattende indikatorer, som omhandlet i nr. 3 bokstav f),

d) dersom opplysningene presenteres i et elektronisk format med lagdeling av opplysninger: hvilke opplysninger som skal inngå i det første laget, og hvilke opplysninger som kan gis i ytterligere lag av detaljer.

Ved utarbeidingen av utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal EIOPA ta hensyn til de ulike typene av PEPP-produkter, PEPP-produktets langsiktige art, PEPP-sparernes kapasitet og PEPP-produktenes egenskaper for å gjøre det mulig for PEPP-sparerne å velge mellom ulike investeringsalternativer og andre alternativer som PEPP-produktet tilbyr, herunder om dette valget kan gjøres på forskjellige tidspunkter eller endres i framtiden.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 15. august 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikkel 29

Markedsføringsmateriell

Markedsføringsmateriell som inneholder spesifikk informasjon om PEPP-produktet, skal ikke inneholde utsagn som er i strid med opplysningene i PEPP-KID-et eller reduserer PEPP-KID-ets betydning. I markedsføringsmateriellet skal det

opplyses om at det foreligger et PEPP-KID og hvordan og hvor det kan finnes, blant annet på PEPP-tilbyderens nettsted.

Artikkel 30

Revisjon av PEPP-KID-et

1. PEPP-tilbyderen skal gjennomgå opplysningene i PEPP-KID-et minst én gang i året og endre dokumentet umiddelbart dersom gjennomgåelsen viser at det er nødvendig. Den endrede utgaven skal umiddelbart gjøres tilgjengelig.
2. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkelen skal EIOPA, etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene og etter å ha gjennomført forbrukerundersøkelser og bransjeundersøkelser, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer vilkårene for gjennomgåelse og revisjon av PEPP-KID-et.

   EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 15. august 2020.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikkel 31

Erstatningsansvar

1. PEPP-tilbyderen skal ikke kunne pådra seg erstatningsansvar bare på grunnlag av PEPP-KID-et, eller en eventuell oversettelse av det, med mindre det er villedende, unøyaktig eller ikke i samsvar med relevante deler av rettslig bindende dokumenter som forelå før avtaleinngåelsen, eller avtaledokumenter, eller med kravene i artikkel 28.
2. En PEPP-sparer som kan godtgjøre et tap etter å ha stolt på et PEPP-KID under de omstendighetene som er nevnt i nr. 1, ved inngåelsen av en PEPP-avtale som PEPP-KID-et var utarbeidet for, kan kreve erstatning fra PEPP-tilbyderen for dette tapet i samsvar med nasjonal rett.
3. Begreper som «tap» eller «erstatning» som er nevnt i nr. 2, men som ikke er definert, skal tolkes og anvendes i samsvar med gjeldende nasjonal rett i henhold til relevante regler i internasjonal privatrett.
4. Denne artikkelen utelukker ikke ytterligere erstatningskrav i samsvar med nasjonal rett.
5. Forpliktelsene i henhold til denne artikkelen skal ikke begrenses eller gis avkall på gjennom avtalevilkår.

Artikkel 32

PEPP-avtaler som dekker biometriske risikoer

Dersom PEPP-KID-et er knyttet til en PEPP-avtale som dekker biometriske risikoer, skal PEPP-tilbyderens forpliktelser i henhold til dette avsnittet gjelde bare overfor PEPP-spareren.

Artikkel 33

Framlegging av PEPP-KID-et

1. En PEPP-tilbyder eller PEPP-distributør skal gi potensielle PEPP-sparere alle PEPP-KID-er som er utarbeidet i samsvar med artikkel 26, når den gir råd om eller tilbyr å selge et PEPP-produkt, i god tid før disse PEPP-sparerne blir bundet av en PEPP-avtale eller et tilbud knyttet til PEPP-avtalen.
2. En PEPP-tilbyder eller PEPP-distributør kan oppfylle kravene i nr. 1 ved å gjøre PEPP-KID-et tilgjengelig for en fysisk person med skriftlig fullmakt til å treffe investeringsbeslutninger på vegne av PEPP-spareren i forbindelse med transaksjoner som gjennomføres innenfor rammen av den skriftlige fullmakten.
3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkelen skal EIOPA etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene, dersom det er relevant, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer vilkårene for å oppfylle kravet om å gjøre PEPP-KID-et tilgjengelig som fastsatt i nr. 1.

   EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 15. august 2020.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

AVSNITT III

Rådgivning

Artikkel 34

Spesifisering av krav og behov og rådgivning

1. Før en PEPP-avtale inngås, skal PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren, på grunnlag av de opplysningene som kreves og innhentes fra den potensielle PEPP-spareren, spesifisere

den potensielle PEPP-sparerens pensjonsrelaterte krav og behov, herunder et mulig behov for å kjøpe et produkt som tilbyr livrenter, og skal gi den potensielle PEPP-spareren objektiv informasjon om PEPP-produktet i en forståelig form, slik at PEPP-spareren kan treffe en velbegrunnet beslutning.

Alle foreslåtte PEPP-avtaler skal være i samsvar med PEPP-sparerens pensjonsrelaterte krav og behov, idet det tas hensyn til PEPP-sparerens opptjente pensjonsrettigheter.

2. PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren skal gi den potensielle PEPP-spareren råd før PEPP-avtalen inngås, og gi den potensielle PEPP-spareren en personlig anbefaling som forklarer hvorfor et bestemt PEPP-produkt, herunder eventuelt et bestemt investeringsalternativ, best oppfyller PEPP-sparerens krav og behov.

   PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren skal også gi den potensielle PEPP-spareren personlige prognoser for pensjonsytelser knyttet til det anbefalte produktet, basert på den tidligste datoen da utbetalingsfasen kan begynne, og ta forbehold om at disse prognosene kan avvike fra den endelige verdien av PEPP-ytelsene som mottas. Dersom prognosene for pensjonsytelser er basert på økonomiske scenarioer, skal disse opplysningene også omfatte beste estimat-scenarioer og ufordelaktige scenarioer, idet det tas hensyn til PEPP-avtalens egenart.
3. Dersom et grunnleggende PEPP-produkt tilbys uten minst en garanti for kapitalen, skal PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren tydelig forklare at det finnes PEPP-produkter med en garanti for kapitalen, grunnene til at det anbefales et grunnleggende PEPP-produkt basert på en risikoreduksjonsteknikk som er forenlig med målet om å gi PEPP-spareren mulighet til å tjene inn igjen kapitalen, og tydelig vise eventuelle tilleggsrisikoer som slike PEPP-produkter kan medføre sammenlignet med et kapitalgarantibasert grunnleggende PEPP-produkt som gir en garanti for kapitalen. Denne forklaringen skal gis skriftlig.
4. I forbindelse med rådgivning skal PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren omhandlet i artikkel 23 nr. 1 bokstav c) i denne forordningen be den potensielle PEPP-spareren om å gi opplysninger om vedkommendes kunnskap om og erfaring på det investeringsområdet som er relevant for det PEPP-produktet som tilbys eller etterspørres, og om vedkommendes finansielle stilling, herunder vedkommendes evne til å bære tap, og vedkommendes investeringsmål, herunder risikotoleransen, for å gjøre det mulig for PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren å anbefale den potensielle PEPP-spareren et eller flere PEPP-produkter som er egnet for denne personen, og som særlig er i samsvar med vedkommendes risikotoleranse og evne til å bære tap.
5. PEPP-tilbyderens eller PEPP-distributørens ansvar skal ikke reduseres selv om rådgivning helt eller delvis ytes gjennom et automatisert eller halvautomatisert system.
6. Uten at det berører gjeldende sektorlovgivning som er strengere, skal PEPP-tilbydere og PEPP-distributører sikre og på anmodning godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at fysiske personer som gir råd om PEPP-produkter, har den nødvendige kunnskapen og kompetansen for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordningen. Medlemsstatene skal offentliggjøre de kriteriene som anvendes for å vurdere slik kunnskap og kompetanse.

AVSNITT IV

Informasjon i avtalens løpetid

Artikkel 35

Alminnelige bestemmelser

1. PEPP-tilbydere skal utarbeide et kortfattet personlig dokument som skal gjøres tilgjengelig i oppsparingsfasen, med nøkkelinformasjon for hver PEPP-sparer, der det tas hensyn til egenarten til de nasjonale pensjonssystemene og relevant lovgivning, herunder nasjonal sosial-, arbeids- og skatterett (PEPP-oversikt). Dokumentets tittel skal inneholde ordet «PEPP-oversikt».
2. Den nøyaktige datoen som opplysningene i PEPP-oversikten viser til, skal framgå tydelig.
3. Opplysningene i PEPP-oversikten skal være nøyaktige og ajourførte.
4. PEPP-tilbyderen skal hvert år gjøre PEPP-oversikten tilgjengelig for hver PEPP-sparer.
5. Enhver vesentlig endring av opplysningene i PEPP-oversikten sammenlignet med den foregående oversikten skal angis tydelig.
6. I tillegg til PEPP-oversikten skal PEPP-spareren i hele avtalens løpetid umiddelbart underrettes om enhver endring av følgende opplysninger:
   a) Avtalevilkårene, herunder generelle og spesielle polisevilkår.

b) PEPP-tilbyderens navn, juridiske form eller adressen til hovedkontoret og eventuelt filialen der avtalen ble inngått.
c) Opplysninger om hvordan investeringsstrategien tar hensyn til ESG-faktorer.

Artikkel 36

PEPP-oversikt

1. PEPP-oversikten skal omfatte minst følgende nøkkelinformasjon for PEPP-sparere:
   a) Personopplysninger om PEPP-spareren og den tidligste datoen da utbetalingsfasen kan begynne for en eventuell underkonto.
   b) PEPP-tilbyderens navn og kontaktadresse og identifisering av PEPP-avtalen.
   c) I hvilken medlemsstat PEPP-tilbyderen er godkjent eller registrert, og navnene på de vedkommende myndighetene.
   d) Opplysninger om prognoser for pensjonsytelser basert på datoen nevnt i bokstav a), og et forbehold om at disse prognosene kan avvike fra den endelige verdien av PEPP-ytelsene som mottas. Dersom prognosene for pensjonsytelser er basert på økonomiske scenarioer, skal disse opplysningene også omfatte beste estimat-scenarioer og ufordelaktige scenarioer, idet det tas hensyn til PEPP-avtalens egenart.
   e) Opplysninger om de innbetalingene som er foretatt av PEPP-spareren eller en eventuell tredjepart til PEPP-kontoen i løpet av de foregående tolv månedene.
   f) En oversikt over alle kostnader som direkte og indirekte har påløpt for PEPP-spareren i løpet av de foregående tolv månedene, med angivelse av administrasjonskostnader, kostnader for oppbevaring av eiendeler, kostnader knyttet til porteføljetransaksjoner og andre kostnader, samt et anslag over kostnadenes innvirkning på de endelige PEPP-ytelsene; slike kostnader bør uttrykkes både i pengeverdi og som en prosentdel av innbetalingene i løpet av de foregående tolv månedene.
   g) Dersom det er relevant, arten av og ordningen for garantien eller risikoreduksjonsteknikkene omhandlet i artikkel 46.
   h) Dersom det er relevant, antallet og verdien av enheter som svarer til PEPP-sparerens innbetalinger i løpet av de foregående tolv månedene.
   i) Det samlede beløpet på PEPP-sparerens PEPP-konto på datoen for erklæringen omhandlet i artikkel 35.
   j) Opplysninger om tidligere resultater for PEPP-sparerens investeringsalternativ, som omfatter resultater for minst ti år eller, dersom PEPP-produktet er blitt tilbudt i mindre enn ti år, for alle de årene PEPP-produktet er blitt tilbudt. Opplysninger om tidligere resultater skal ledsages av erklæringen «tidligere resultater er ikke en indikator på framtidige resultater».
   k) For PEPP-kontoer med mer enn én underkonto skal opplysningene i PEPP-oversikten spesifiseres for alle eksisterende underkontoer.
   l) Sammendrag av opplysninger om investeringsstrategien som gjelder ESG-faktorer.
2. EIOPA skal i samråd med Den europeiske sentralbank og vedkommende myndigheter utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer reglene for å fastsette prognosene for pensjonsytelser omhandlet i nr. 1 bokstav d) i denne artikkelen og i artikkel 34 nr. 2. Disse reglene skal PEPP-tilbydere anvende for å bestemme, dersom det er relevant, den årlige satsen for nominell investeringsavkastning, den årlige inflasjonen og tendensen i framtidig lønnsutvikling.

   EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 15. august 2020. Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikkel 37

Tilleggsopplysninger

1. PEPP-oversikten skal angi hvor og hvordan det kan innhentes tilleggsopplysninger, herunder følgende:
   a) Ytterligere praktiske opplysninger om PEPP-sparerens rettigheter og muligheter, herunder med hensyn til investeringer, utbetalingsfasen, byttetjenesten og portabilitetstjenesten.
   b) PEPP-tilbyderens årsregnskap og årsberetninger som er offentlig tilgjengelige.
   c) En skriftlig redegjørelse for prinsippene for PEPP-tilbyderens investeringsstrategi, som i det minste skal inneholde opplysninger om metoder for vurdering av investeringsrisiko, de risikostyringsprosessene som er iverksatt, og strategisk fordeling av eiendeler med hensyn til PEPP-forpliktelsenes art

og varighet samt hvordan investeringsstrategien tar hensyn til ESG-faktorer.

d) Dersom det er relevant, opplysninger om de antakelsene som ligger til grunn for livrentebeløpene, særlig med hensyn til livrentepremie, typen PEPP-tilbyder og livrentens varighet.

e) Størrelsen på PEPP-ytelser ved innløsning før datoen nevnt i artikkel 36 nr. 1 bokstav a).

2. For å sikre en ensartet anvendelse av artikkel 36 og denne artikkelen skal EIOPA, etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene og etter å ha gjennomført forbrukerundersøkelser og bransjeundersøkelser, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om presentasjonen av opplysningene omhandlet i artikkel 36 og i denne artikkelen. I forbindelse med presentasjonen av opplysningene om tidligere resultater som omhandlet i artikkel 36 nr. 1 bokstav j) skal det tas hensyn til forskjellene mellom investeringsalternativene, særlig dersom PEPP-spareren bærer investeringsrisikoen, eller dersom investeringsalternativet er aldersavhengig eller omfatter matching av varighet.

   EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 15. august 2020.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Uten at det berører artikkel 34 nr. 2 og artikkel 36 nr. 1 bokstav d), kan medlemsstatene, for å gjøre det mulig å sammenligne med nasjonale produkter, kreve at PEPP-tilbyderne gir PEPP-sparerne ytterligere prognoser for pensjonsytelser dersom reglene for fastsettelse av antakelsene fastsettes av de respektive medlemsstatene.

Artikkel 38

Opplysninger som skal gis til PEPP-sparere i fasen før pensjonering og til PEPP-mottakere i utbetalingsfasen

1. I tillegg til PEPP-oversikten skal PEPP-tilbydere to måneder før datoene nevnt i artikkel 59 nr. 1 bokstav a) og b) eller på anmodning fra PEPP-spareren gi hver PEPP-sparer opplysninger om den kommende begynnelsen av utbetalingsfasen, de mulige utbetalingsformene og PEPP-sparerens mulighet for å endre utbetalingsform i samsvar med artikkel 59 nr. 1.

2. I utbetalingsfasen skal PEPP-tilbydere hvert år gi PEPP-mottakerne opplysninger om de PEPP-ytelsene som skal utbetales, og den tilsvarende utbetalingsformen.

   Dersom PEPP-spareren fortsetter å betale inn eller å påta seg investeringsrisiko i utbetalingsfasen, skal PEPP-tilbyderen fortsette å levere PEPP-oversikten som inneholder de relevante opplysningene.

Artikkel 39

Opplysninger som skal gis på anmodning til PEPP-sparere og PEPP-mottakere

På anmodning fra en PEPP-sparer eller en PEPP-mottaker eller deres representanter skal PEPP-tilbyderen framlegge tilleggsopplysningene omhandlet i artikkel 37 nr. 1 og tilleggsopplysninger om antakelsene som brukes ved generering av prognosene omhandlet i artikkel 36 nr. 1 bokstav d).

AVSNITT V

Rapportering til nasjonale myndigheter

Artikkel 40

Alminnelige bestemmelser

1. PEPP-tilbydere skal framlegge for sine vedkommende myndigheter de opplysningene som er nødvendige for tilsynsformål, i tillegg til de opplysningene som gis i henhold til den relevante sektorlovgivningen. Disse tilleggsopplysningene skal, dersom det er relevant, omfatte de opplysningene som er nødvendige for å utføre følgende aktiviteter i forbindelse med utførelsen av en tilsynsprosess:

   a) Vurdere PEPP-tilbydernes styringssystem, deres virksomhet, verdsettingsprinsippene som anvendes for solvensformål, deres risikoer og risikostyringssystemer samt deres kapitalstruktur, kapitalbehov og kapitalforvaltning.

   b) Treffe enhver hensiktsmessig beslutning som følger av utøvelsen av deres rett og plikt til å føre tilsyn.

2. De vedkommende myndighetene skal i tillegg til den myndigheten som de er gitt i henhold til nasjonal rett, ha myndighet til

   a) å bestemme typen, omfanget og formatet på opplysningene omhandlet i nr. 1, som de krever at PEPP-tilbydere legger fram med

forhåndsfastsatte mellomrom, når nærmere fastsatte hendelser inntreffer, eller ved undersøkelse av en PEPP-tilbyders situasjon,

b) å innhente fra PEPP-tilbyderne eventuelle opplysninger om avtaler som innehas av PEPP-tilbydere, eller om avtaler inngått med tredjeparter, og

c) å kreve opplysninger fra eksterne eksperter, for eksempel revisorer og aktuarer.

3. Opplysningene omhandlet i nr. 1 og 2 skal bestå av

a) kvalitative eller kvantitative elementer, eller enhver hensiktsmessig kombinasjon av slike,

b) historiske, aktuelle eller framtidige elementer, eller enhver hensiktsmessig kombinasjon av slike,

c) opplysninger fra interne eller eksterne kilder, eller enhver hensiktsmessig kombinasjon av slike.

4. Opplysningene omhandlet i nr. 1 og 2 skal

a) gi et bilde av arten, omfanget og kompleksiteten av den berørte PEPP-tilbyderens virksomhet, og særlig de risikoene som er knyttet til virksomheten,

b) være tilgjengelige, fullstendige i alle vesentlige henseender, sammenlignbare og konsekvente over tid,

c) være relevante, pålitelige og forståelige.

5. PEPP-tilbydere skal årlig framlegge følgende opplysninger for de vedkommende myndighetene:

a) Hvilke medlemsstater PEPP-tilbyderen tilbyr underkontoer for.

b) Antall meldinger i samsvar med artikkel 20 nr. 1 som er mottatt fra PEPP-sparere som har flyttet til en annen medlemsstat.

c) Antall søknader om åpning av en underkonto, og antall underkontoer som er åpnet i samsvar med artikkel 20 nr. 2.

d) Antall søknader fra PEPP-sparere om bytte, og faktiske overføringer som er foretatt i samsvar med artikkel 20 nr. 5 bokstav a).

e) Antall søknader fra PEPP-sparere om bytte, og faktiske overføringer som er foretatt i samsvar med artikkel 52 nr. 3.

De vedkommende myndighetene skal videresende opplysningene til EIOPA.

6. PEPP-tilbydere skal ha innført hensiktsmessige systemer og strukturer for å oppfylle kravene fastsatt i nr. 1–5 samt skriftlige retningslinjer godkjent av PEPP-tilbyderens ledelses-, kontroll- eller administrasjonsorgan, som sikrer at de framlagte opplysningene til enhver tid er relevante.

7. På anmodning fra de vedkommende myndighetene og for å kunne utføre de oppgavene den er gitt ved denne forordningen, skal EIOPA ha tilgang til opplysningene som framlegges av PEPP-tilbydere.

8. Dersom PEPP-innbetalinger og PEPP-ytelser omfatter fordeler eller insentiver, skal PEPP-tilbyderen i samsvar med relevant nasjonal rett framlegge for den relevante nasjonale myndigheten alle opplysninger som er nødvendige for å gi eller kreve tilbake slike fordeler og insentiver som er mottatt i forbindelse med slike innbetalinger og ytelser, når det er relevant.

9. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 72 for å utfylle denne forordningen ved å spesifisere tilleggsopplysningene omhandlet i nr. 1–5 i denne artikkelen, for å sikre størst mulig tilnærming i tilsynsrapporteringen.

EIOPA skal, etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene og de vedkommende myndighetene og etter bransjeundersøkelser, utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til formatet for tilsynsrapportering.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen senest 15. august 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i andre ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

KAPITTEL V

OPPSPARINGSFASE

AVSNITT I

Investeringsregler for PEPP-tilbydere

Artikkel 41

Investeringsregler

1. PEPP-tilbydere skal investere eiendelene som er knyttet til PEPP-produktet, i samsvar med forsiktighetsprinsippet, og særlig i samsvar med følgende regler:

a) Eiendelene skal investeres på den måten som best tjener PEPP-sparernes langsiktige interesser som helhet. Ved en eventuell interessekonflikt skal en PEPP-tilbyder, eller enheten som forvalter dens portefølje, sikre at investeringen foretas utelukkende i PEPP-sparernes interesse.

b) Innenfor rammen av forsiktighetsprinsippet skal PEPP-tilbydere ta hensyn til risikoer knyttet til investeringsbeslutninger og den potensielle langsiktige virkningen av investeringsbeslutninger på ESG-faktorer.
c) Eiendelene skal investeres på en måte som sikrer sikkerhet, kvalitet, likviditet og lønnsomhet for porteføljen som helhet.
d) Eiendelene skal hovedsakelig investeres i regulerte markeder. Investeringer i eiendeler som ikke er opptatt til notering på et regulert finansmarked, skal holdes på et forsvarlig nivå.
e) Investering i derivatinstrumenter er mulig i den grad slike instrumenter bidrar til en reduksjon av investeringsrisikoen eller letter effektiv porteføljeforvaltning. Disse instrumentene skal verdsettes på et forsiktig grunnlag, idet det tas hensyn til de underliggende eiendelene, og skal tas med i verdsettingen av PEPP-tilbyderens eiendeler. PEPP-tilbydere skal også unngå for stor risikoeksponering overfor én enkelt motpart og overfor andre derivattransaksjoner.
f) Eiendelene skal ha tilstrekkelig spredning til å unngå uforholdsmessig stor avhengighet av en bestemt eiendel, utsteder eller foretaksgruppe og altfor stor akkumulering av risiko i porteføljen som helhet. Investeringer i eiendeler utstedt av samme utsteder eller av utstedere som tilhører samme gruppe, skal ikke eksponere en PEPP-tilbyder for en altfor stor risikokonsentrasjon.
g) Eiendelene skal ikke investeres i en ikkesamarbeidsvillig jurisdiksjon for skattemessige formål som er identifisert i Rådets gjeldende konklusjoner om listen over ikkesamarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål, og heller ikke i et tredjeland med høy risiko og strategiske mangler som er identifisert i den gjeldende delegerte kommisjonsforordningen som er vedtatt på grunnlag av artikkel 9 i direktiv (EU) 2015/849.
h) PEPP-tilbyderen skal ikke eksponere seg og de eiendelene som er knyttet til PEPP-produktet, for risikoer som skyldes overdreven gjeldsoppbygging og overdreven løpetidsendring.

2. Reglene fastsatt i nr. 1 bokstav a)–h) får anvendelse bare i den utstrekning det ikke finnes strengere bestemmelser i den relevante sektorlovgivningen som får anvendelse på PEPP-tilbyderen.

AVSNITT II

Investeringsalternativer for PEPP-sparere

Artikkel 42

Alminnelige bestemmelser

1. PEPP-tilbydere kan tilby PEPP-sparere inntil seks investeringsalternativer.
2. Investeringsalternativene skal omfatte det grunnleggende PEPP-produktet og kan omfatte ulike investeringsalternativer.
3. Alle investeringsalternativer skal utformes av PEPP-tilbydere på grunnlag av en garanti eller risikoreduksjonsteknikk som skal sikre tilstrekkelig vern for PEPP-sparerne.
4. Garantistillelse skal være underlagt den relevante sektorlovgivningen som får anvendelse på PEPP-tilbyderen.
5. PEPP-tilbydere omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav c), d), e) og f) kan tilby PEPP-produkter med en garanti bare ved å samarbeide med kredittinstitusjoner eller forsikringsforetak som kan gi slike garantier i henhold til den sektorlovgivningen som får anvendelse på dem. Disse institusjonene eller foretakene skal ha eneansvar for garantien.

Artikkel 43

PEPP-sparerens valg av investeringsalternativ

Etter å ha mottatt relevante opplysninger og råd skal PEPP-spareren velge et investeringsalternativ når PEPP-avtalen inngås.

Artikkel 44

Vilkår for å endre det valgte investeringsalternativet

1. Dersom PEPP-tilbyderen tilbyr ulike investeringsalternativer, skal PEPP-spareren, mens den sparer i PEPP-produktet, kunne velge et annet investeringsalternativ etter minst fem år fra inngåelsen av PEPP-avtalen og, ved senere endringer, etter fem år fra den seneste endringen av investeringsalternativet. PEPP-tilbyderen kan tillate at PEPP-spareren endrer det valgte investeringsalternativet oftere.
2. Endringen av investeringsalternativet skal være kostnadsfri for PEPP-spareren.

Artikkel 45

Det grunnleggende PEPP-produktet

1. Det grunnleggende PEPP-produktet skal være et sikkert produkt som utgjør standardalterna-

tivet for investeringer. Det skal utformes av PEPP-tilbydere på grunnlag av en garanti for den kapitalen som forfaller ved begynnelsen av utbetalingsfasen og i utbetalingsfasen, dersom det er relevant, eller en risikoreduksjonsteknikk som er forenlig med målet om å gjøre det mulig for PEPP-spareren å tjene inn igjen kapitalen.

2. Kostnadene og gebyrene for det grunnleggende PEPP-produktet skal ikke overstige 1 % av den oppsparte kapitalen per år.
3. For å sikre like konkurransevilkår for ulike PEPP-tilbydere og ulike typer av PEPP-produkter skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som presiserer kostnads- og gebyrtypene omhandlet i nr. 2, etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene dersom det er relevant.

   Ved utarbeidingen av utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal EIOPA ta hensyn til de ulike typene av PEPP-produkter, PEPP-produktets langsiktige pensjonsperspektiv, og de ulike egenskapene til PEPP-produktene, særlig utbetalinger i form av langsiktige livrenter eller årlige uttak, til minst den alderen som svarer til PEPP-sparerens gjennomsnittlige forventede levetid. EIOPA skal også vurdere kapitalbeskyttelsens særlige art, med særlig hensyn til kapitalgarantien. EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 15. august 2020.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.
4. Hvert annet år fra anvendelsesdatoen for denne forordningen skal Kommisjonen etter samråd med EIOPA og, dersom det er relevant, de andre europeiske tilsynsmyndighetene, vurdere om prosentsatsen omhandlet i nr. 2 er tilstrekkelig. Kommisjonen skal særlig ta hensyn til det faktiske kostnads- og gebyrnivået og endringene i dette samt innvirkningen på tilgangen til PEPP-produkter.

   Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 72 for å endre prosentsatsen omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen i lys av dens gjennomgåelse med sikte på å gi PEPP-tilbydere hensiktsmessig markedsadgang.

Artikkel 46

Risikoreduksjonsteknikker

1. Bruken av risikoreduksjonsteknikker skal sikre at investeringsstrategien for PEPP-produktet er utformet med sikte på å bygge opp en stabil og tilstrekkelig individuell framtidig pensjonsinntekt fra PEPP-produktet og sikre en rettferdig behandling av alle generasjoner av PEPP-sparere.

   Alle risikoreduksjonsteknikker, uansett om de anvendes i forbindelse med det grunnleggende PEPP-produktet eller ulike investeringsalternativer, skal være solide og pålitelige og forenlige med risikoprofilen for det tilsvarende investeringsalternativet.
2. Risikoreduksjonsteknikkene som kan brukes, kan omfatte blant annet
   a) bestemmelser om gradvis å tilpasse investeringsallokeringen for å redusere de finansielle risikoene for investeringer for grupper av investorer, i forhold til den gjenstående løpetiden (livssyklustilpasning),
   b) bestemmelser om å opprette reserver fra innbetalinger eller avkastning på investeringer som skal tildeles PEPP-sparere på en rettferdig og gjennomsiktig måte, for å redusere investeringstap, eller
   c) bestemmelser om å bruke hensiktsmessige garantier for å beskytte mot investeringstap.
3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkelen skal EIOPA, etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene og etter å ha gjennomført bransjeundersøkelser, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter hvilke minstekriterier risikoreduksjonsteknikkene må oppfylle, idet det tas hensyn til de ulike typene av PEPP-produkter og deres særtrekk samt de ulike typene av PEPP-tilbydere og forskjellene mellom deres tilsynsordninger.

   EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 15. august 2020.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

AVSNITT III

Andre aspekter ved oppsparingsfasen

Artikkel 47

Vilkår knyttet til oppsparingsfasen

1. Vilkårene knyttet til oppsparingsfasen for de nasjonale underkontoene skal fastsettes av medlemsstatene med mindre de er angitt i denne forordningen.
2. Slike vilkår kan særlig omfatte aldersgrenser for når oppsparingsfasen kan begynne, oppsparingsfasens minste varighet, høyeste og laveste innbetalingsbeløp og deres kontinuitet.

KAPITTEL VI

INVESTORVERN

Artikkel 48

Depotmottaker

1. PEPP-tilbyderne omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav c), e) og f) skal utpeke en eller flere depotmottakere for oppbevaring av eiendeler i forbindelse med PEPP-virksomheten og tilsynsoppgaver.
2. Når det gjelder utpekingen av depotmottakeren, utførelsen av dennes oppgaver i forbindelse med oppbevaringen av eiendeler, depotmottakerens forpliktelser og depotmottakerens tilsynsoppgaver, får kapittel IV i direktiv 2009/65/EF tilsvarende anvendelse.

Artikkel 49

Dekning av biometriske risikoer

1. PEPP-tilbydere kan tilby PEPP-produkter med et alternativ som sikrer dekning av biometriske risikoer.
2. Dekning av biometriske risikoer skal være underlagt den relevante sektorlovgivningen som får anvendelse på PEPP-tilbyderen. Dekningen av biometriske risikoer kan variere fra underkonto til underkonto.
3. PEPP-tilbydere omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav a), c), d), e) og f) kan tilby PEPP-produkter med et alternativ som sikrer dekning av biometriske risikoer. I slike tilfeller skal dekningen gis bare gjennom samarbeid med forsikringsforetak som kan dekke slike risikoer i henhold til den sektorlovgivningen som får anvendelse på dem. Forsikringsforetaket skal ha fullt ansvar for dekningen av biometriske risikoer.

Artikkel 50

Klager

1. PEPP-tilbydere og PEPP-distributører skal innføre og anvende egnede og effektive framgangsmåter for å avgjøre klager fra PEPP-kunder om deres rettigheter og forpliktelser i henhold til denne forordningen.
2. Disse framgangsmåtene skal anvendes i alle medlemsstater der PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren tilbyr sine tjenester, og skal være tilgjengelige på et språk som er offisielt i den berørte medlemsstaten, etter PEPP-kundens valg, eller på et annet språk som PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren og PEPP-kunden er blitt enige om.
3. PEPP-tilbydere og PEPP-distributører skal gjøre sitt ytterste for å svare, enten elektronisk eller på et annet varig medium i samsvar med artikkel 24, på klager fra PEPP-kunder. Svaret skal behandle alle punktene i klagen og avgis innen rimelig tid, senest 15 virkedager etter at klagen ble mottatt. Dersom svaret i ekstraordinære tilfeller ikke kan avgis innen 15 virkedager av årsaker som ligger utenfor PEPP-tilbyderens eller PEPP-distributørens kontroll, skal denne sende et foreløpig svar med klar angivelse av grunnene til at svaret blir forsinket, og angi fristen for når PEPP-kunden skal motta det endelige svaret. Fristen for mottak av det endelige svaret skal ikke under noen omstendighet overstige 35 virkedager.
4. PEPP-tilbydere og PEPP-distributører skal informere PEPP-kunden om minst ett organ for alternativ tvisteløsning (AT-organ) som har kompetanse til å behandle tvister som gjelder PEPP-kunders rettigheter og forpliktelser i henhold til denne forordningen.
5. Informasjonen om framgangsmåtene omhandlet i nr. 1 skal være klar, forståelig og lett tilgjengelig på PEPP-tilbyderens eller PEPP-distributørens nettsted, i filialen og i de generelle vilkårene for avtalen mellom PEPP-tilbyderen eller PEPP-distributøren og PEPP-kunden. Den skal angi hvordan det er mulig å få ytterligere informasjon om det berørte organet for alternativ tvisteløsning og vilkårene for å benytte en slik klageadgang.
6. De vedkommende myndighetene skal innføre framgangsmåter som gjør det mulig for PEPP-kunder og andre berørte parter, herunder forbrukersammenslutninger, å inngi klager til vedkommende myndigheter med hensyn til PEPP-tilbyderes og PEPP-distributørers

påståtte overtredelser av denne forordningen. I alle tilfeller skal klagere motta svar.

7. I tilfeller som berører mer enn én medlemsstat, kan klageren velge å inngi sin klage gjennom de vedkommende myndighetene i vedkommendes bostedsstat, uavhengig av hvor overtredelsen fant sted.

Artikkel 51

Utenrettslig tvisteløsning

1. Det skal i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/11/EU[21] innføres egnede, uavhengige, upartiske, gjennomsiktige og effektive prosedyrer for alternativ tvisteløsning for å løse tvister mellom PEPP-kunder og PEPP-tilbydere eller PEPP-distributører om rettigheter og forpliktelser som følger av denne forordningen, og eksisterende vedkommende organer skal benyttes der det er hensiktsmessig. Slike prosedyrer for alternativ tvisteløsning får anvendelse på, og kompetansen til det relevante organet for alternativ tvisteløsning skal effektivt utvides til å omfatte, PEPP-tilbydere eller PEPP-distributører som prosedyrene innledes mot.
2. Organene nevnt i nr. 1 skal samarbeide effektivt for å løse tverrnasjonale tvister om rettigheter og forpliktelser som følger av denne forordningen.

KAPITTEL VII

BYTTE AV PEPP-TILBYDERE

Artikkel 52

Yting av byttetjeneste

1. PEPP-tilbydere skal tilby PEPP-sparere en byttetjeneste som innebærer at tilsvarende beløp, eller eventuelt eiendeler i naturalier i samsvar med nr. 4, på PEPP-sparerens anmodning overføres fra en PEPP-konto hos den overførende PEPP-tilbyderen, til en ny PEPP-konto med de samme underkontoene som åpnes hos den mottakende PEPP-tilbyderen, samtidig som den tidligere PEPP-kontoen avsluttes.

   Når byttetjenesten benyttes, skal den overførende PEPP-tilbyderen overføre alle opplysninger som er knyttet til alle underkontoer under den tidligere PEPP-kontoen, herunder rapporteringskrav, til den mottakende PEPP-tilbyderen. Den mottakende PEPP-tilbyderen skal registrere disse opplysningene i de tilsvarende underkontoene.

   En PEPP-sparer kan anmode om å bytte til en PEPP-tilbyder som er etablert i samme medlemsstat (innenlandsk bytte) eller i en annen medlemsstat (bytte over landegrensene). PEPP-spareren kan utøve retten til å bytte tilbyder i oppsparingsfasen og utbetalingsfasen for PEPP-produktet.
2. Uten hensyn til nr. 1 skal PEPP-tilbydere i utbetalingsfasen ikke være forpliktet til å tilby en byttetjeneste for PEPP-produkter når PEPP-sparerne mottar utbetalinger i form av livrente.
3. PEPP-spareren kan bytte PEPP-tilbydere etter minst fem år etter inngåelsen av PEPP-avtalen og, ved senere bytte, etter fem år etter det siste byttet, uten at det berører artikkel 20 nr. 5 bokstav a). PEPP-tilbyderen kan tillate at PEPP-spareren bytter PEPP-tilbyder oftere.
4. Når det gjelder bytte mellom PEPP-tilbydere som tilbyr individuell porteføljeforvaltning for PEPP-sparere, kan PEPP-sparere velge å overføre eiendeler i naturalier eller tilsvarende beløp. I alle andre tilfeller skal bare overføring av tilsvarende beløp tillates.

   Det skal kreves skriftlig samtykke fra den mottakende PEPP-tilbyderen dersom PEPP-spareren anmoder om overføring av eiendeler i naturalier.

Artikkel 53

Byttetjenesten

1. På anmodning fra PEPP-spareren og etter at PEPP-spareren har truffet en velbegrunnet beslutning på grunnlag av opplysningene som er mottatt fra PEPP-tilbyderne som definert i artikkel 56, skal byttetjenesten iverksettes av den mottakende PEPP-tilbyderen.
2. Anmodningen fra PEPP-spareren skal være utarbeidet på et offisielt språk i den medlemsstaten der byttetjenesten blir iverksatt, eller på et annet språk partene måtte ha blitt enige om. I anmodningen skal PEPP-spareren
   a) gi særskilt samtykke til at den overførende PEPP-tilbyderen utfører hver av oppgavene nevnt i nr. 4, og særskilt samtykke til at den mottakende PEPP-tilbyderen utfører hver av oppgavene nevnt i nr. 5,
   b) etter avtale med den mottakende PEPP-tilbyderen angi fra hvilken dato betalingene skal gjøres til den PEPP-kontoen som er

[21] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/11/EU av 21. mai 2013 om alternativ tvisteløsning i forbrukersaker og om endring av forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (EUT L 165 av 18.6.2013, s. 63).

åpnet hos den mottakende PEPP-tilbyderen.

Datoen skal være minst to uker etter den datoen da den mottakende PEPP-tilbyderen har mottatt dokumentene som den overførende PEPP-tilbyderen har overført i henhold til nr. 4.

Medlemsstatene kan kreve at anmodningen fra PEPP-spareren skal foreligge skriftlig, og at PEPP-spareren skal gis en kopi av den aksepterte anmodningen.

3. Innen fem virkedager etter å ha mottatt anmodningen nevnt i nr. 2, skal den mottakende PEPP-tilbyderen anmode den overførende PEPP-tilbyderen om å utføre oppgavene som omhandlet i nr. 4.
4. Ved mottak av en anmodning fra den mottakende PEPP-tilbyderen skal den overførende PEPP-tilbyderen
   a) innen fem virkedager sende PEPP-oversikten for perioden fra datoen for den sist utarbeidede PEPP-oversikten til datoen for anmodningen, til PEPP-spareren og til den mottakende PEPP-tilbyderen,
   b) innen fem virkedager sende en liste over eksisterende eiendeler som skal overføres ved en overføring av eiendeler i naturalier som omhandlet i artikkel 52 nr. 4, til den mottakende PEPP-tilbyderen,
   c) slutte å motta innbetalinger på PEPP-kontoen med virkning fra den datoen som PEPP-spareren har fastsatt i anmodningen omhandlet i nr. 2 bokstav b),
   d) overføre de tilsvarende beløpene eller, dersom det er relevant, eiendelene i naturalier i samsvar med artikkel 52 nr. 4, fra PEPP-kontoen til den nye PEPP-kontoen som er åpnet hos den mottakende PEPP-tilbyderen, på den datoen som PEPP-spareren har fastsatt i anmodningen,
   e) avslutte PEPP-kontoen på den datoen som PEPP-spareren har fastsatt, dersom PEPP-spareren ikke har noen utestående forpliktelser. Den overførende PEPP-tilbyderen skal umiddelbart underrette PEPP-spareren dersom utestående forpliktelser er til hinder for at PEPP-sparerens konto kan avsluttes.
5. Den mottakende PEPP-tilbyderen skal, som fastsatt i anmodningen og i det omfang opplysningene fra den overførende PEPP-tilbyderen eller PEPP-spareren setter den mottakende PEPP-tilbyderen i stand til det, gjøre de forberedelsene som er nødvendige for å ta imot innbetalinger og godta dem med virkning fra den datoen som PEPP-spareren har fastsatt i sin anmodning.

Artikkel 54

Gebyrer og avgifter for byttetjenesten

1. PEPP-sparere skal ha gratis tilgang til sine personopplysninger som oppbevares av enten den overførende eller den mottakende PEPP-tilbyderen.
2. Den overførende PEPP-tilbyderen skal gi de opplysningene som den mottakende PEPP-tilbyderen anmoder om i henhold til artikkel 53 nr. 4 bokstav a), uten å kreve betaling av PEPP-spareren eller den mottakende PEPP-tilbyderen.
3. De samlede gebyrene og avgiftene som den overførende PEPP-tilbyderen avkrever PEPP-spareren for å avslutte PEPP-kontoen hos tilbyderen, skal være begrenset til de faktiske administrasjonskostnadene som påløper for PEPP-tilbyderen, og skal ikke overstige 0,5 % av de tilsvarende beløpene eller pengeverdien av eiendelene i naturalier som skal overføres til den mottakende PEPP-tilbyderen.

   Medlemsstatene kan fastsette en lavere prosentsats for gebyrene og avgiftene som nevnt i første ledd, og en annen prosentsats når PEPP-tilbyderen tillater PEPP-sparere å bytte PEPP-tilbyder oftere, som omhandlet i artikkel 52 nr. 3.

   Den overførende PEPP-tilbyderen skal ikke kreve ytterligere gebyrer eller avgifter fra den mottakende PEPP-tilbyderen.
4. Den mottakende PEPP-tilbyderen kan bare kreve de faktiske administrasjons- og transaksjonskostnadene for byttetjenesten.

Artikkel 55

Vern av PEPP-sparere mot økonomisk tap

1. Eventuelle økonomisk tap, herunder gebyrer, avgifter og renter, som PEPP-spareren påføres, og som direkte skyldes at en PEPP-tilbyder som er involvert i bytteprosessen, ikke har oppfylt sine forpliktelser i henhold til artikkel 53, skal omgående dekkes av denne PEPP-tilbyderen.
2. Ansvar i henhold til nr. 1 får ikke anvendelse ved unormale og uforutsette omstendigheter som PEPP-tilbyderen som påberoper seg dem, ikke har innflytelse på, og med følger som ikke kunne ha blitt unngått til tross for alle anstrengelser for å unngå dem, eller dersom en PEPP-tilbyder er bundet av andre rettslige forpliktel-

ser i henhold til unionsretten eller nasjonal rett.

3. Erstatningsansvar i henhold til nr. 1 skal fastsettes i samsvar med gjeldende lovfestede krav som gjelder på nasjonalt plan.
4. PEPP-spareren skal bære enhver risiko for økonomisk tap i forbindelse med innløsning i naturalier av eiendeler som står på PEPP-kontoen, med sikte på overføring av dem fra den overførende PEPP-tilbyderen til den mottakende PEPP-tilbyderen som omhandlet i artikkel 52 nr. 4.
5. Den overførende PEPP-tilbyderen skal ikke være forpliktet til å sikre kapitalbeskyttelse eller stille en garanti på byttetidspunktet.

Artikkel 56

Opplysninger om byttetjenesten

1. PEPP-tilbydere skal gi PEPP-sparere følgende opplysninger om byttetjenesten for å gjøre det mulig for PEPP-spareren å treffe en velbegrunnet beslutning:
   a) Den overførende og den mottakende PEPP-tilbyderens respektive oppgaver på hvert trinn i byttеprosessen, som angitt i artikkel 53.
   b) Tidsrammen for gjennomføring av hvert trinn.
   c) Gebyrene og avgiftene som kreves for byttеprosessen.
   d) Mulige konsekvenser av byttet, særlig for kapitalbeskyttelsen eller garantien, og andre opplysninger knyttet til byttetjenesten.
   e) Opplysninger om muligheten for en overføring av eiendeler i naturalier, dersom det er relevant.

   Den mottakende PEPP-tilbyderen skal oppfylle kravene i kapittel IV.

   Den mottakende PEPP-tilbyderen skal, dersom det er relevant, opplyse PEPP-spareren om at det finnes en garantiordning, herunder en innskuddsgarantiordning, en erstatningsordning for investorer eller en forsikringsgarantiordning, som dekker PEPP-spareren.
2. Opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen skal være tilgjengelige på PEPP-tilbyderens nettsted. De skal også på anmodning gis til PEPP-sparere i samsvar med kravene i artikkel 24.

KAPITTEL VIII

UTBETALINGSFASE

Artikkel 57

Vilkår knyttet til utbetalingsfasen

1. Vilkårene knyttet til utbetalingsfasen og utbetalingene fra de nasjonale underkontoene skal fastsettes av medlemsstatene, med mindre de er angitt i denne forordningen.
2. Slike vilkår kan særlig omfatte fastsettelse av minstealderen for å begynne utbetalingsfasen, av en maksimumsperiode før oppnådd pensjonsalder for tilslutning til et PEPP-produkt, samt vilkår for innløsning før minstealderen for å begynne utbetalingsfasen, særlig i tilfelle av bestemte problemer.

Artikkel 58

Utbetalingsformer

1. PEPP-tilbyderne skal stille en eller flere av følgende former for utbetaling til rådighet for PEPP-sparere:
   a) Livrente.
   b) Engangsbeløp.
   c) Uttak.
   d) Kombinasjoner av ovennevnte former.
2. PEPP-sparere skal velge en utbetalingsform for utbetalingsfasen når de inngår en PEPP-avtale, og når de anmoder om å åpne en ny underkonto. Utbetalingsformen kan variere fra underkonto til underkonto.
3. Med forbehold for nr. 1 i denne artikkelen eller artikkel 57 eller 59 kan medlemsstatene vedta tiltak som begunstiger bestemte utbetalingsformer. Slike tiltak kan omfatte kvantitative grenser for engangsutbetalinger for ytterligere å fremme andre utbetalingsformer omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen. Slike kvantitative grenser skal gjelde bare for utbetalinger som svarer til kapitalen som er oppspart på PEPP-underkontoer knyttet til medlemsstater med en nasjonal rett som fastsetter kvantitative grenser for engangsutbetalinger.
4. Medlemsstatene kan fastsette vilkår for tilbakebetaling til dem av fordeler og insentiver de har gitt.

Artikkel 59

Endring av utbetalingsformene

1. Dersom PEPP-tilbyderen tilbyr forskjellige utbetalingsformer, skal PEPP-spareren kunne

endre utbetalingsformen for hver åpnet underkonto
a) ett år før utbetalingsfasen begynner,
b) når utbetalingsfasen begynner,
c) på byttetidspunktet.

Endringen av utbetalingsformen skal være kostnadsfri for PEPP-spareren.

2. Ved mottak av en PEPP-sparers anmodning om å endre utbetalingsformen, skal PEPP-tilbyderen gi PEPP-spareren opplysninger i et klart og forståelig format om de økonomiske følgene av en slik endring for PEPP-spareren eller PEPP-mottakeren, særlig når det gjelder eventuelle virkninger på de nasjonale insentivene som kan få anvendelse på de eksisterende underkontoene for PEPP-sparerens PEPP-produkt.

Artikkel 60

Pensjonsplanlegging og rådgivning om utbetalinger

1. Når det gjelder det grunnleggende PEPP-produktet, skal PEPP-tilbyderen ved begynnelsen av utbetalingsfasen tilby PEPP-spareren individuell pensjonsplanlegging med sikte på bærekraftig bruk av oppspart kapital på PEPP-underkontoene, idet det minst tas hensyn til
   a) verdien av den kapitalen som er oppspart på PEPP-underkontoene,
   b) det samlede beløpet for andre opptjente pensjonsrettigheter, og
   c) PEPP-sparerens langsiktige pensjonsrelaterte krav og behov.
2. Pensjonsplanleggingen omhandlet i nr. 1 skal inneholde en personlig anbefaling til PEPP-spareren om den beste utbetalingsformen for vedkommende, med mindre det bare finnes en form for utbetaling. Dersom et engangsbeløp ikke er i tråd med PEPP-sparerens pensjonsrelaterte behov, skal rådet ledsages av en advarsel om dette.

KAPITTEL IX

TILSYN

Artikkel 61

De vedkommende myndighetenes tilsyn og EIOPAs overvåking

1. De vedkommende myndighetene for PEPP-tilbyderen skal føre tilsyn med overholdelsen av denne forordningen fortløpende og i samsvar med relevante sektorspesifikke tilsynsordninger og standarder. De skal også være ansvarlige for tilsynet med overholdelsen av forpliktelsene som er angitt i PEPP-tilbyderens regler eller stiftelsesdokumenter, og med at dennes ordninger og organisasjon er tilstrekkelig med hensyn til de oppgavene som skal utføres når et PEPP-produkt tilbys.
2. EIOPA og vedkommende myndigheter skal overvåke individuelle pensjonsprodukter som tilbys eller distribueres, for å kontrollere at slike produkter betegnes som «PEPP-produkt» eller presenteres som PEPP-produkter bare når de er registrert i henhold til denne forordningen.

Artikkel 62

Vedkommende myndigheters myndighet

Hver medlemsstat skal sikre at de vedkommende myndighetene gis den tilsyns- og granskingsmyndigheten de trenger for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.

Artikkel 63

Vedkommende myndigheters myndighet til produktintervensjon

1. Vedkommende myndigheter kan i eller fra sin medlemsstat forby eller begrense markedsføring eller distribusjon av et PEPP-produkt på følgende vilkår:
   a) De vedkommende myndighetene anser at det er rimelig grunn til å tro at PEPP-produktet medfører betydelige eller gjentatte problemer knyttet til vernet av sparerne eller utgjør en risiko for finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller for stabiliteten i hele eller deler av det finansielle systemet i minst én medlemsstat.
   b) Tiltaket er forholdsmessig ut fra de identifiserte risikoenes art, de berørte PEPP-sparernes kunnskapsnivå og tiltakets sannsynlige virkning på PEPP-sparere som har inngått en PEPP-avtale.
   c) De vedkommende myndighetene har på behørig vis rådført seg med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater som kan bli betydelig berørt av tiltaket.
   d) Tiltaket har ikke diskriminerende virkning på tjenester som ytes eller virksomhet som utøves fra en annen medlemsstat.

Dersom vilkårene i første ledd er oppfylt, kan vedkommende myndigheter innføre forbudet eller begrensningen av forsiktighetshensyn før et PEPP-produkt er blitt markedsført, distribuert eller solgt til PEPP-kunder. Et for-

bud eller en begrensning kan gjelde under omstendigheter eller være omfattet av unntak som fastsettes av de vedkommende myndighetene.

2. De vedkommende myndighetene skal ikke innføre et forbud eller en begrensning i henhold til denne artikkelen dersom de ikke senest én måned før tiltaket skal tre i kraft, skriftlig eller gjennom et annet medium som myndighetene er blitt enige om, har sendt alle andre vedkommende myndigheter og EIOPA nærmere opplysninger om
   a) PEPP-produktet som det foreslåtte tiltaket gjelder,
   b) det foreslåtte forbudets eller den foreslåtte begrensningens spesifikke art og når det eller den er planlagt å tre i kraft, og
   c) den dokumentasjonen de har lagt til grunn for sin beslutning, og som gir rimelig grunn til å tro at samtlige vilkår i nr. 1 er oppfylt.
3. I unntakstilfeller der de vedkommende myndighetene anser at det er nødvendig å treffe hastetiltak i henhold til denne artikkelen for å hindre at PEPP-produktet får negative virkninger, kan de vedkommende myndighetene treffe midlertidige tiltak med minst 24 timers skriftlig varsel før tiltaket er planlagt å tre i kraft, til alle andre vedkommende myndigheter og EIOPA, forutsatt at alle vilkårene i denne artikkelen er oppfylt, og at det dessuten er klart fastslått at en varslingsfrist på én måned ikke vil være tilstrekkelig til å håndtere problemet eller trusselen. De vedkommende myndighetene skal ikke treffe midlertidige tiltak for en periode som overstiger tre måneder.
4. De vedkommende myndighetene skal på sine nettsteder offentliggjøre meldinger om enhver beslutning om å innføre et forbud eller en begrensning nevnt i nr. 1. Meldingen skal inneholde nærmere opplysninger om forbudet eller begrensningen, det tidspunktet etter offentliggjøring av meldingen som tiltakene vil gjelde fra, og den dokumentasjonen som viser at samtlige vilkår i nr. 1 er oppfylt. Forbudet eller begrensningen skal gjelde bare tiltak som gjennomføres etter at meldingen er offentliggjort.
5. De vedkommende myndighetene skal tilbakekalle et forbud eller en begrensning dersom vilkårene i nr. 1 ikke lenger gjelder.

Artikkel 64

Tilrettelegging og samordning

1. EIOPA skal tilrettelegge for og samordne tiltak som treffes av vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 63. EIOPA skal særlig sikre at tiltak som treffes av en vedkommende myndighet, er berettigede og står i forhold til formålet, og at vedkommende myndigheter i relevante tilfeller anvender en konsekvent strategi.
2. Etter å ha mottatt en melding i henhold til artikkel 63 om et forbud eller en begrensning som skal innføres i henhold til samme artikkel, skal EIOPA avgi en uttalelse om hvorvidt forbudet eller begrensningen er berettiget og står i forhold til formålet. Dersom EIOPA anser det nødvendig at andre vedkommende myndigheter treffer tiltak for å håndtere risikoen, skal det angis i uttalelsen. Uttalelsen skal offentliggjøres på EIOPAs nettsted.
3. Når en vedkommende myndighet planlegger å treffe eller treffer tiltak i strid med en uttalelse avgitt av EIOPA i henhold til nr. 2, eller avstår fra å treffe tiltak i strid med en slik uttalelse, skal den umiddelbart offentliggjøre på sitt nettsted en full redegjørelse for hvorfor den gjør dette.

Artikkel 65

EIOPAs myndighet til produktintervensjon

1. I samsvar med artikkel 9 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010 skal EIOPA overvåke markedet for PEPP-produkter som markedsføres, distribueres eller selges i Unionen.
2. I samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1094/2010 kan EIOPA, dersom vilkårene i nr. 3 og 4 i denne artikkelen er oppfylt, i Unionen midlertidig forby eller begrense markedsføring, distribusjon eller salg av visse PEPP-produkter eller PEPP-produkter med visse særskilte egenskaper.

   Et forbud eller en begrensning kan gjelde under omstendigheter eller være omfattet av unntak som skal fastsettes av EIOPA.
3. EIOPA skal treffe en beslutning i henhold til nr. 2 i denne artikkelen etter samråd med de andre europeiske tilsynsmyndighetene, dersom det er relevant, og bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
   a) Det foreslåtte tiltaket gjelder et betydelig problem knyttet til vern av PEPP-sparere, herunder med hensyn til produktets langsiktige pensjonsperspektiv, eller en trussel

mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

b) De reguleringskravene i henhold til unionsretten som får anvendelse på PEPP-produkter, avverger ikke trusselen.

c) En eller flere vedkommende myndigheter har ikke truffet tiltak for å håndtere trusselen, eller de tiltakene som er truffet, er ikke tilstrekkelige til å håndtere trusselen.

Dersom vilkårene i første ledd er oppfylt, kan EIOPA innføre forbudet eller begrensningen nevnt i nr. 2 av forsiktighetshensyn før et PEPP-produkt er blitt markedsført, distribuert eller solgt til PEPP-kunder.

4. Når EIOPA treffer tiltak i henhold til denne artikkelen, skal EIOPA sikre at tiltakene
   a) ikke har en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet eller på PEPP-sparere, som ikke står i forhold til fordelene ved tiltaket, eller
   b) ikke skaper risiko for regelverksarbitrasje.

   Dersom en eller flere vedkommende myndigheter har truffet et tiltak i henhold til artikkel 63, kan EIOPA treffe hvilket som helst av tiltakene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen uten å avgi uttalelsen fastsatt i artikkel 64.
5. Før det treffes beslutning om tiltak i henhold til denne artikkelen, skal EIOPA underrette vedkommende myndigheter om tiltaket som foreslås.
6. EIOPA skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om alle beslutninger om å treffe tiltak i henhold til denne artikkelen. Meldingen skal inneholde nærmere opplysninger om forbudet eller begrensningen og angi på hvilket tidspunkt etter offentliggjøringen av meldingen tiltaket vil tre i kraft. Et forbud eller en begrensning får anvendelse først etter at tiltakene har trådt i kraft.
7. EIOPA skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå forbudet eller begrensningen innført i henhold til nr. 2. Dersom forbudet eller begrensningen ikke forlenges etter denne tremånedersperioden, skal forbudet eller begrensningen utløpe.
8. Et tiltak som er truffet av EIOPA i henhold til denne artikkelen, skal ha forrang for eventuelle tidligere tiltak truffet av en vedkommende myndighet.
9. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 72 for å utfylle denne forordningen med kriterier og faktorer som EIOPA skal anvende ved fastsettelse av når det foreligger et betydelig problem knyttet til vern av PEPP-sparere, herunder med hensyn til produktets langsiktige pensjonsperspektiv, eller en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, som omhandlet i nr. 3 bokstav a) i denne artikkelen.

Disse kriteriene og faktorene omfatter

a) graden av kompleksitet ved et PEPP-produkt og forholdet til den typen PEPP-kunder som det markedsføres og selges til,
b) graden av innovasjon ved et PEPP-produkt, en virksomhet eller en praksis,
c) den giringen som et PEPP-produkt eller en praksis gir,
d) når det gjelder finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, størrelsen på eller den samlede verdien av den oppsparte kapitalen i PEPP-produktet.

Artikkel 66

Samarbeid og ensartet anvendelse

1. Hver vedkommende myndighet skal bidra til en ensartet anvendelse av denne forordningen i hele Unionen.
2. De vedkommende myndighetene skal samarbeide i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013[22], direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341.
3. De vedkommende myndighetene og EIOPA skal samarbeide for å utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med forordning (EU) nr. 1094/2010.
4. De vedkommende myndighetene og EIOPA skal utveksle alle opplysninger og all dokumentasjon som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med forordning (EU) nr. 1094/2010, særlig for å påvise overtredelser av bestemmelsene i denne forordningen og bringe dem til opphør.
5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkelen skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder med nærmere bestemmelser om samarbeid og utveksling av opplysninger samt de nødvendige kra-

[22] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

vene til framlegging av ovennevnte opplysninger i et standardisert format som muliggjør sammenligning.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen senest 15. august 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

KAPITTEL X

SANKSJONER

Artikkel 67

Administrative sanksjoner og andre tiltak

1. Uten at det berører vedkommende myndigheters tilsynsmyndighet og medlemsstatenes rett til å fastsette og ilegge strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene fastsette bestemmelser om hensiktsmessige administrative sanksjoner og andre tiltak som får anvendelse på overtredelser av denne forordningen, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De administrative sanksjonene og de andre tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

   Medlemsstatene kan vedta ikke å fastsette bestemmelser om administrative sanksjoner som nevnt i første ledd for overtredelser som omfattes av strafferettslige sanksjoner i henhold til deres nasjonale rett.

   Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og EIOPA om bestemmelsene nevnt i første og andre ledd innen anvendelsesdatoen for denne forordningen. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen og EIOPA om eventuelle senere endringer av disse bestemmelsene.
2. De administrative sanksjonene og andre tiltakene som er fastsatt i nr. 3 i denne artikkelen, får som minstekrav anvendelse på situasjoner der
   a) et finansforetak som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 har fått registrert et PEPP-produkt ved hjelp av uriktige eller villedende opplysninger eller andre uregelmessigheter, i strid med artikkel 6 og 7,
   b) et finansforetak som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 tilbyr eller distribuerer produkter med betegnelsen «felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt» eller «PEPP-produkt» uten den påkrevde registreringen,
   c) en PEPP-tilbyder har unnlatt å yte portabilitetstjenesten, i strid med artikkel 18 eller 19, eller å gi opplysninger om denne tjenesten i henhold til artikkel 20 og 21, eller har ikke oppfylt kravene og forpliktelsene i kapittel IV, kapittel V, artikkel 48 og 50 og kapittel VII,
   d) depotmottakeren har unnlatt å utføre sine tilsynsoppgaver i henhold til artikkel 48.
3. Medlemsstatene skal i samsvar med nasjonal rett sikre at vedkommende myndigheter har myndighet til å ilegge minst følgende administrative sanksjoner og å treffe minst følgende tiltak i forbindelse med situasjonene omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen:
   a) En offentlig erklæring som angir navnet på den fysiske eller juridiske personen og overtredelsens art, i samsvar med artikkel 69.
   b) Et pålegg der det kreves at den fysiske eller juridiske personen bringer handlemåten til opphør og avstår fra å gjenta en slik handlemåte.
   c) Et midlertidig forbud for ethvert medlem av finansforetakets ledelses-, kontroll- eller administrasjonsorgan eller for enhver annen fysisk person som holdes ansvarlig, mot å utøve ledelsesfunksjoner i slike foretak.
   d) For en fysisk person, administrative overtredelsesgebyrer med et maksimumsbeløp på minst 5 000 000 euro eller, i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta per 14. august 2019.
   e) For en juridisk person kan maksimumsbeløpet for administrative overtredelsesgebyrer omhandlet i bokstav d) være opptil 10 % av samlet årsomsetning i henhold til siste tilgjengelige regnskap godkjent av ledelses-, kontroll- eller administrasjonsorganet; dersom den juridiske personen er et morforetak eller et datterforetak av et morforetak som skal utarbeide konsernregnskaper i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU[23], skal relevant samlet årsomsetning være samlet årsomsetning eller tilsvarende type inntekt i samsvar med relevante regelverksakter på

[23] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

regnskapsområdet ifølge det siste tilgjengelige konsernregnskapet som er godkjent av det overordnede morforetakets ledelses-, kontroll- eller administrasjonsorgan.

f) For en fysisk person, administrative overtredelsesgebyrer med et maksimumsbeløp på minst 700 000 euro eller, i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta per 14. august 2019.

g) Administrative overtredelsesgebyrer med et maksimumsbeløp på minst det dobbelte av den fordelen som ble oppnådd ved overtredelsen, dersom fordelen kan beregnes, selv om beløpet overstiger maksimumsbeløpene i henholdsvis bokstav d), e) eller f).

4. Enhver beslutning om å ilegge administrative sanksjoner eller treffe andre tiltak fastsatt i nr. 1 første ledd og i nr. 3 skal være begrunnet og kunne prøves for en domstol.
5. Ved utøvelsen av sin myndighet i henhold til nr. 1 første ledd og nr. 3 skal vedkommende myndigheter samarbeide nært for å sikre at de administrative sanksjonene og andre tiltakene fører til ønskede resultater i samsvar med målene for denne forordningen, og samordne sin innsats for å unngå eventuelt dobbeltarbeid og overlapping når de anvender administrative sanksjoner og andre tiltak i saker på tvers av landegrensene.

Artikkel 68

Utøvelse av myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og treffe andre tiltak

1. Vedkommende myndigheter skal utøve sin myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og å treffe andre tiltak som nevnt i artikkel 67 i samsvar med sine nasjonale rettslige rammer:
   a) Direkte.
   b) I samarbeid med andre myndigheter.
   c) Etter søknad til de vedkommende rettsmyndighetene.
2. Vedkommende myndigheter skal, når de bestemmer typen av og nivået på ilagte administrative sanksjoner eller andre tiltak som er truffet i henhold til artikkel 67 nr. 3, ta hensyn til alle relevante omstendigheter, herunder eventuelt
   a) overtredelsens vesentlighet, grovhet og varighet,
   b) graden av ansvar hos den fysiske eller juridiske personen som er ansvarlig for overtredelsen,
   c) den ansvarlige fysiske eller juridiske personens finansielle styrke, slik den framgår særlig av en ansvarlig juridisk persons samlede omsetning eller av en ansvarlig fysisk persons årsinntekt og nettoeiendeler,
   d) betydningen av den fortjenesten som er oppnådd, eller det tapet som er unngått av den ansvarlige fysiske eller juridiske personen, i den grad dette kan fastslås,
   e) tap påført tredjeparter som følge av overtredelsen, i den grad dette kan fastslås,
   f) den ansvarlige fysiske eller juridiske personens vilje til å samarbeide med de vedkommende myndighetene, uten at det berører behovet for å sikre tilbakebetaling av denne personens oppnådde fortjeneste eller unngåtte tap,
   g) tidligere overtredelser begått av den ansvarlige fysiske eller juridiske personen.

Artikkel 69

Offentliggjøring av administrative sanksjoner og andre tiltak

1. Vedkommende myndigheter skal på sitt offisielle nettsted uten unødig opphold offentliggjøre enhver beslutning om å ilegge en administrativ sanksjon eller å treffe et annet tiltak som følge av overtredelse av denne forordningen, etter at mottakeren av den administrative sanksjonen eller et annet tiltak er blitt underrettet om beslutningen.
2. Offentliggjøringen nevnt i nr. 1 skal inneholde opplysninger om overtredelsens type og art, identiteten til de ansvarlige personene og de ilagte administrative sanksjonene eller de andre tiltakene som er truffet.
3. Dersom de vedkommende myndighetene etter en individuell vurdering anser at offentliggjøring av en juridisk persons identitet eller en fysisk persons identitet og personopplysninger vil være uforholdsmessig, eller dersom de vedkommende myndighetene anser at offentliggjøringen vil være til skade for finansmarkedenes stabilitet eller for en pågående etterforskning, skal vedkommende myndigheter enten
   a) utsette offentliggjøringen av beslutningen om å ilegge sanksjonen eller å treffe et annet tiltak inntil det ikke lenger er noen grunn til ikke å offentliggjøre den,

b) offentliggjøre beslutningen om å ilegge den administrative sanksjonen eller å treffe et annet tiltak, men i et rimelig tidsrom utelate mottakerens identitet og personopplysninger dersom det forventes at grunnene til anonymisering vil opphøre i løpet av dette tidsrommet, og forutsatt at en slik anonymisering sikrer et effektivt vern av de aktuelle personopplysningene, eller

c) ikke offentliggjøre beslutningen om å ilegge den administrative sanksjonen eller å treffe et annet tiltak i det hele tatt dersom alternativene angitt i bokstav a) og b) ikke anses som tilstrekkelige til å sikre

i) at finansmarkedenes stabilitet ikke settes i fare,

ii) at offentliggjøringen av slike beslutninger er forholdsmessig når det gjelder tiltak som anses å være av mindre betydning.

4. Når det gjelder en beslutning om å offentliggjøre en administrativ sanksjon eller et annet tiltak i anonymisert form som omhandlet i nr. 3 bokstav b), kan offentliggjøringen av de relevante opplysningene utsettes. Dersom en beslutning om å ilegge en sanksjon eller treffe et annet tiltak klages inn for de relevante rettsmyndighetene, skal vedkommende myndigheter på sitt offisielle nettsted også omgående offentliggjøre disse opplysningene og eventuelle senere opplysninger om utfallet av en slik klage. Enhver rettsavgjørelse om oppheving av en beslutning om å ilegge en administrativ sanksjon eller treffe et annet tiltak skal også offentliggjøres.
5. Vedkommende myndigheter skal sikre at enhver offentliggjøring som nevnt i nr. 1–4, forblir på deres offisielle nettsted i minst fem år etter offentliggjøringen. Personopplysninger som offentliggjøres, skal bli liggende på vedkommende myndigheters offisielle nettsteder bare så lenge det er nødvendig, i samsvar med gjeldende personvernregler.

Artikkel 70

Plikt til å framlegge opplysninger for EIOPA om administrative sanksjoner og andre tiltak

1. Vedkommende myndigheter skal underrette EIOPA om alle ilagte administrative sanksjoner og andre tiltak som er truffet, men som i samsvar med artikkel 69 nr. 3 bokstav c) ikke er offentliggjort, herunder eventuelle klager i denne forbindelse og resultatet av dem.
2. Vedkommende myndigheter skal årlig framlegge for EIOPA sammenfattede opplysninger om alle ilagte administrative sanksjoner og andre tiltak som er truffet i samsvar med artikkel 67.

   EIOPA skal offentliggjøre disse opplysningene i en årsrapport.
3. Dersom medlemsstatene i samsvar med artikkel 67 nr. 1 andre ledd har valgt å fastsette strafferettslige sanksjoner for overtredelser av denne forordningen, skal deres vedkommende myndigheter årlig gi EIOPA anonymiserte og aggregerte opplysninger om all utført strafferettslig etterforskning og alle ilagte strafferettslige sanksjoner. EIOPA skal offentliggjøre anonymiserte opplysninger om ilagte strafferettslige sanksjoner i en årsrapport.
4. Når vedkommende myndigheter offentliggjør en administrativ sanksjon, et annet tiltak eller en strafferettslig sanksjon, skal de samtidig underrette EIOPA om sanksjonen eller tiltaket.

KAPITTEL XI

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 71

Behandling av personopplysninger

Når det gjelder behandlingen av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen, skal PEPP-tilbydere, PEPP-distributører og vedkommende myndigheter utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Når det gjelder EIOPAs behandling av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen, skal EIOPA overholde forordning (EU) 2018/1725.

Artikkel 72

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene som er fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 40 nr. 9, artikkel 45 nr. 4 og artikkel 65 nr. 9 skal gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 14. august 2019. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre

Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.

3. Delegeringen av myndighet nevnt i artikkel 40 nr. 9, artikkel 45 nr. 4 og artikkel 65 nr. 9 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med eksperter utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 40 nr. 9, artikkel 45 nr. 4 eller artikkel 65 nr. 9 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Fristen kan forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Artikkel 73

Evaluering og rapportering

1. Fem år etter anvendelsesdatoen for denne forordningen og deretter hvert femte år skal Kommisjonen foreta en evaluering av denne forordningen og, etter samråd med EIOPA og eventuelt de andre europeiske tilsynsmyndighetene, framlegge en rapport om de viktigste resultatene for Europaparlamentet og Rådet. Rapporten skal eventuelt følges av et forslag til regelverk.
2. Rapporten skal særlig omfatte følgende:
   a) Hvordan prosedyren for registrering av PEPP-produkter i samsvar med kapittel II fungerer.
   b) Portabilitet, særlig de underkontoene som er tilgjengelige for PEPP-sparere, og muligheten for at spareren kan fortsette å innbetale til den sist åpnede underkontoen i samsvar med artikkel 20 nr. 3 og 4.
   c) Utvikling av partnerskap.
   d) Byttetjenestens virkemåte og størrelsen på gebyrene og avgiftene.
   e) Graden av markedsdekning for PEPP-produktet og denne forordningens virkning på pensjonsytelsene i hele Europa, herunder erstatning av eksisterende produkter og utbredelsen av det grunnleggende PEPP-produktet.
   f) Klagebehandling.
   g) Integreringen av ESG-faktorer i PEPP-investeringsstrategien.
   h) Størrelsen på gebyrer, avgifter og kostnader som direkte eller indirekte betales av PEPP-sparere, herunder en vurdering av mulig markedssvikt.
   i) PEPP-tilbydernes overholdelse av denne forordningen og de standardene som er fastsatt i gjeldende sektorlovgivning.
   j) Anvendelsen av ulike risikoreduksjonsteknikker som brukes av PEPP-tilbyderne.
   k) Tilbudet om PEPP-produkter i henhold til adgangen til å yte tjenester og etableringsadgangen.
   l) Hvorvidt det er fordeler ved å gi opplysninger om produktets tidligere resultater til potensielle PEPP-sparere, idet det tas hensyn til opplysningene om de resultatscenarioene som vil inngå i PEPP-produktet.
   m) Hvorvidt de rådene som gis til PEPP-sparerne, er egnede, særlig med hensyn til mulige utbetalingsformer.

   Ved vurderingen omhandlet i første ledd bokstav e) skal det tas hensyn til grunnene til at det ikke åpnes underkontoer i visse medlemsstater, og PEPP-tilbydernes framskritt og innsats når det gjelder å utvikle tekniske løsninger for å åpne underkontoer, skal vurderes.
3. Kommisjonen skal opprette et panel av relevante berørte parter som løpende skal overvåke utviklingen og innføringen av PEPP-produkter. Panelet skal omfatte minst EIOPA, de vedkommende myndighetene, representanter for bransjen og forbrukerne samt uavhengige eksperter.

   Panelets sekretariat skal være EIOPA.

Artikkel 74

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen får anvendelse tolv måneder etter at de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 28 nr. 5, artikkel 30 nr. 2, artikkel 33 nr. 3, artikkel 36 nr. 2, artikkel 37 nr. 2, artikkel 45 nr. 3 og artikkel 46 nr. 3 er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 20. juni 2019.

For Europaparlamentet	*For Rådet*
A. TAJANI	G. CIAMBA
President	*Formann*

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon
publikasjoner.dep.no
Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på
www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 11/2026

